

கணபதி துணை.

துருச்சிற்றம்பலம். ௨
 சைவ தூஷணபரிகாரம்.

இஃது

தமிழ் வழங்கும் நிலங்களில் உள்ள
 சைவசமயிகள் சகலருக்கும்
 எளிதில் உபயோகமாகும் பொருட்டு,

யாழ்ப்பாணம்

வேதாகமோக்த சித்தாந்த

சைவப்பிரகாசசமாசீயரவர்களால்

சுத்திய ரூபமாகச் செய்ததை,

யாழ்ப்பாணத்து-நல்லூர்

ச தாசிவப்பிள்வராயவர்கள்

அ. நாமகியின்பேரில்

சென்னை திருஜெனபுஷணி பத்திராதிபர்

திருமயிலை

வி. சுந்தரமுதலியாரால்

சென்னைப்பட்டணம்

லிக்டோரியா ஜூபிலி அச்சுக்கூடத்திற்

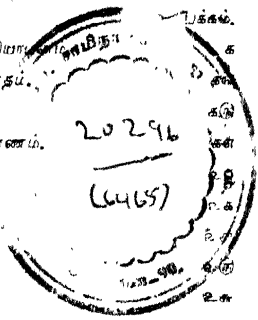
அச்சிக்கப்பட்டது.

விரோதிவரூப பங்குனிமீள்

க. அகர்வரூப.

சூசிபத்திரம்.

சையப்பிரகாச சமாதிய விக்கிரமா	பக்கம்.
கடவுள்வணக்கம், உபோற்காதம்.	க
முதலாவது-பதிப்பிரகரணம்.	கடு
இரண்டாவது-புண்ணியஸ்தலப்பிரகரணம்.	கௌ
மூன்றாவது-ஆலயப்பிரகரணம்.	கதி
நான்காவது-இலிங்கப்பிரகரணம்.	கக
ஐந்தாவது-அபிவேகப்பிரகரணம்.	கௌ
ஆறாவது-கைவேத்தியப்பிரகரணம்.	கக
ஏழாவது-நூபதிப்பிரகரணம்.	கடு
எட்டாவது-திப்பிரகரணம்.	கௌ
ஒன்பதாவது-வாத்தியப்பிரகரணம்.	கக
பத்தாவது-புண்ணியகாலப்பிரகரணம்.	கடு
பதினொருவது-சிவசாரியப்பிரகரணம்.	கௌ
பன்னிரண்டாவது-சரீரசுத்திப்பிரகரணம்.	கக
பதின்மூன்றாவது-ஆசௌசப்பிரகரணம்.	கடு
பதினொலாவது-சிபந்தத்திரவியப்பிரகரணம்.	கௌ
விவேசனம்.	கக
பதினேந்தாவது-சிவசின்னப்பிரகரணம்.	கடு
பதினொருவது-நியானுதிப்பிரகரணம்.	கௌ
பதினேழாவது-நமஸ்காராதிப்பிரகரணம்.	கக
பதினெட்டாவது-சிவபுராணப்பிரகரணம்.	கடு
பத்தொன்பதாவது-புண்ணியஜீர்த்தப்பிரகரணம்.	கௌ
இருபதாவது-சுவர்ணதானப்பிரகரணம்.	கக
இருபத்தொராவது-அன்னதானப்பிரகரணம்.	கடு
இருபத்திரண்டாவது-தவப்பிரகரணம்.	கௌ
விவேசனம்.	கக
சூசனி.	கடு

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்பாடல்.

இப்பிறப்பை நம்பியிருப்பையோ நெஞ்சகமே
வைப்பிருக்க வாவின றினையிருக்கச் சொப்பனம்போல்
விக்கிப்பற் கிட்டக்கண் மெத்தப்பஞ் சிட்டப்பைக்
கக்கிச்செத் துக்கொட்டக் கண்டு.

மேலு மிருக்க விரும்பினையே வெள்விடையோன
சில மறிந்திலையே சிந்தையே - கால்கைக்குச்
கொட்டையிட்டு மெத்தையிட்டுக் குத்தியொத்தப் பட்டவுடற்
கட்டையிட்டுச் சுட்டுவிடக் கண்டு.

ஒன்பதுவாய்த் தோற்பைக் கொருநாளைப் போலவே
யன்புவைத்து நெஞ்சே யலைந்தாயே - வன்கழுக்க
டத்தித்தத் திச்சட்டை தட்டிக்கட் டிப்புட் டிக்
கத்திக்குத் தித்தின்னக் கண்டு.

இன்னம் பிறக்க விசைவையோ நெஞ்சமே
மன்னரிவ ரென்றிருந்து வாழ்ந்தவரை - முனை
மெரிந்தகட்டை மீதி வினைக்கோ வணத்தை
யுரிந்துருட்டிப் போட்டது கண்டு.

விட்டுவிடப் போகுதுயிர் விட்டவுட னேயுடலைச
சுட்டுவிடப் போகின்றா சற்றத்தா - பட்டதுபட்
டெந்நே ரமுஞ்சிவனை யேத்துங்கள் போற்றுங்கள்
சொன்னே னதுவே சுகம்.

காலன் வருமுன்னே கண்பஞ் சடைமுன்னே
பாலுண் கடைவாய் படுமுன்னே - மேல்விழுக்தே
யுற்ற ரமுமுன்னே யூரார் சுடுமுன்னே
குற்றலத் தானையே கூறு.

ஒழியாப் பிறவி யெடுத்தேங்கி யேங்கி யுழன்ற நெஞ்சோ
புழியாப் பதவிக் கவுடதங் கேட்டி யநாதியின
மழுமான் காத்தனை மால்விடை யானை மனது திதுனளி
விழியாற் புணலுசிந்தி விமரி யமுன்னடை கேண்டு மென்றே.

ஸ்ரீ

வேதாகமோத்த சித்தாந்த
சைவப்பிரகாசமாயிரிய

விக்கியாபனம்.

அகிலலோகபூஷணமாய், அவித்தியாசோஷணமாய், அநா
பிரபேஷணமாய், அநந்தசுகபோஷணமாய், அசேஷாபிரகாசபேஷ
ணமாய், ஆதிசச்சுருதிக்கோஷணத்தாங்கல் அதுலசம்ஸ்கிருதபாஷ
ணமோங்கல் விளங்குகின்ற புண்ணியபூதியாகிய பரதகண்டத்தி
லே. வடக்கின்கண்ணின திருவேங்கடமும், தெற்கின்கண் ணை
ருளரியும், எல்லையாகவுடைய திராவிடம் என்னுந்தமிழ்நாட்டின்
கண்ணும், அத்தமிழ்நாட்டாரே பெரும்பான்மையுங் குடியேறும்
பெற்ற சமுதேசத்தினகண்ணும், வசிக்கும்.

சைவசமயிகளே.

அசுதிமலமுத்தராய், சர்வவியாபகராய், நித்தியராய், நித்தி
யாந்தராய், சுவதந்திரராய், சர்வஞ்ஞராய், சர்வானுந்நராகராய், சர்வ
கந்தாவராய், அசலராய், உன்மாததிரமூர்த்தியாய், அதுலராய், அதி
சுக்குமராய், அதிமகானாய், சாந்தராய், சர்வதோமுகராய், நிருபாதிக
ராய், சுவரப்பிரகாசராய், அதிபரமப்தராய் உள்ளபரவிவண்ண, எம்
மாந் சேவிக்கப்படும் பரமபதி.

அப்பாசிவஞானவர், அநாதிரித்தமூலமலபெத்த பசுக்களாகிய
ஆன்மாக்கண்மேல் வைத்த பெருங்கருணையினாலே, பஞ்சசத்திருப
பஞ்சமந்திரத்தமாவைய சந்திவனாய், பிரதம மகாசிருஷ்டியாரம்பத்
திலே, முதலூலாகிய சுருதியை அருளிச்செய்தார். சுருதியாவது பர
மப்தரால் உபதேசிக்கப்பட்ட பாரமார்த்திகவாக்கியமாய், ஆன்மாக்க
களுக்குப் புத்தி முத்திசாதனோபாயஞாந்ததைப் போதிக்குஞ் சால்நி
ரமாய். அந்தச்சுருதி, சாமானிய விசேஷபேதத்தால், வேதம் ஆகமம்
என இரண்டு விபாகமாய் இருக்கும்.

அவற்றுள், வேதமானது இருக்குயச சாமம் அதர்வம்என நா
ன்காம். இவை அற்பச்சுருதிவாக்கியம், பிரபலச்சுருதிவாக்கியம் என
இருபகுதிப்படும். அவற்றுள், அற்பச்சுருதிவாக்கியம் கர்மானுட்டா
னக் கிரமங்களைச்சொல்லும். பிரபலச்சுருதிவாக்கியம் அத்தியான்மக
ஞானத்தைச் சொல்லும். இது முப்பத்திரண்டு உபநிஷத்தாய் இருக்

கும். இவ்வேதங்களுக்கு வழிநூல் சைவம் முதலிய புராணநூலும் ஸ்மிருதிகளுமாம். சார்புநூல் கற்பகுத்திரம்முதலிய அங்கங்களும்.

ஆகமமானது காமிகம் யோகஜம் சிந்தியம் காரணம் அசிதம் தீப்தம் சூக்கும் சகச்சிரம் அஞ்சுமான் சுப்பிரபேதம் விசயம் நிச்சவா சம் சவாயம்புவம் ஆக்கினேயம் வீரம் ரௌரவம் மருடம் விமலம் சந் கிரஞாநம் முகவிம்பம் புரோந்தீதம் லளிதம் சித்தம் சந்தானம் சர் வோகத்தம் பாரமேசரம் கிரணம்வா துளம்என இருபத்தெட்டாம். இவ வாகமங்கள் மாந்திரமெனவும், தந்திரமெனவும், சித்தாந்தமெனவும் பெயர்பெறும். இவை சநாசிவனால் அநந்தேசுரருக்கும், அநந்தேசு ரால் ஸ்ரீகண்டருக்கும், ஸ்ரீகண்டரால் தேவர்களுக்கும், தேவர்களால் முனிவருக்கும், முனிவர்களால் மனுடருக்கும், மனுடரால் மனுடருக் கும், உபதேசிக்கப்படும். இங்ஙன முபதேசிக்கப்படுங்கால் உளவாகிய சம்பந்தம் ஆறும், முறையே பரசம்பந்தம் மகாசம்பந்தம் அந்தராள சம்பந்தம் திவவியசம்பந்தம் திவவியாதிவவிய சம்பந்தம் அகிலவியசம் பந்தம் எனப்பெயர்பெறும். இவ்வாகமங்கள் தனித்தனியே, ஞான பாதம் யோகபாதம் கிரியாபாதம் சரியாபாதம் எனநான்கு பாதங்களை யுடையனவாயிருக்கும். அவற்றுள், ஞானபாதம் பதி பசுபாசம் என் லுந் திரிபதார்த்தங்களின ஸ்யரூபத்தையும், யோகபாசம் பிராண யாமம்முதலிய அங்கங்களோடுகூடிய சிவயோகத்திழந்தி வருந் யாபா தம் மந்திரங்களின் உத்தரம் சந்தியாவந்தனம் பூதீக் செபம் ஓயம் என்பனவற்றையும் சமய விசேஷநிர்வாண ஆசாரியர் பிஷேகங்களையும், சரியாபாதம் சமயாசாரங்களையும், உபதேசக்கும், இவ்வாகமங்களுக்கு வழிநூல் நாரசிங்கம் முதல் விசுவான்மகம் ஈராகிய உபாகமங்கள் இரு நூற்றேழாம். சார்புநூல் இவத்தினத்திரயம் மோகூதகாரிலைக பரமோ கூதிராசகாரிகை முதலிய பிரகரணங்களாம். இச்சாத்திரங்களெல் லாம் மூலபாஷையாகிய சம்ஸ்கிருதத்தில் உளவாம்.

நமது தமிழ்நாட்டினருக்கு உபயோகமாகும் பொருட்டு, திரு ஞானசம்பந்தமூர்த்திராயனர் முதலிய சமயகுரவர்கள் நால்வராலும் வேதங்களின் அர்த்தத்தைப் பெரும்பாலும் அநுசரித்து அருளிச்செய்ய ய்ப்பட்ட தேவாரம் திருவாசகம் என்னுந் திராவிடவேதங்களும், மெய் கண்ட தேவர்முதலிய சிவானுபூதிமாண்களால் ஆகமங்களின் அர்த் தத்தையனுசரித்து அருளிச்செய்யப்பட்ட சிவஞானபோதம் சிவ ஞானசித்தியார்முதலிய திராவிட சித்தாந்தங்களும், உளவாம்.

இந்நூல்கள் எல்லாவற்றாலும் உணர்த்தப்படும் சைவமே சற் சமய லக்கணங்களெல்லாங் குறைவற அமைந்த சத்தியசமயமென்று சுருதி யுத்தி அனுபூதிகளாலே நிச்சயித்து, ஆதிகாலந் தொடங்கிப் பரதண்டத்திலுள்ள நமது முன்னோர்களாகிய சகல மகான்களும் அ த்நினையே அங்கீகரித்துக்கொண்டெவந்தனர். அவவாறே நாமனைவரும் அந்தச்சைவமே சற்சமயமென்று நிச்சயித்து, அங்கீகரிக்கின்றோம். அங்ஙனமாக.

இப்பொழுது, சிலகாலத்துக்குமுன்னே இங்கிலாந்து அமெரிக்கா என்னுந்தேசங்களிலுள்ள தூர்ப்பலமாகிய சிலமிலேச்சர்கள் பூருங்குதிரண்டு, அந்நாட்டிலுள்ள சனங்களிடத்திலேபோய், பரதகண்டவாசிகளுக்கும் சமயக்கிரமம் ஒன்றும் விளங்காதென்றும், நாங்கள் அவர்களைத் திருத்தல்வேண்டுமென்றும், கபடமாகத்தெரிவித்து, இக்கங்காட்டி, காலந்தொறும் பலபொருளனுப்பி உடனபடுத்தி, நாங்கள் பாதிசியோகத்தைபெற்றுக்கொண்டு, இந்தப்பரதகண்டத்திலே புகுத்து, எங்கள் சமயத்தின்மகிமையை அசியாமையாலும், சாம் பிடிந்த தூபிமனைத்தினாலும், எளிதில் பெரு பொருள் பெறும்வழி வேறின்மையாலும், இக்கலியுகத்திலே மோசேமுதலிய பல பெருமபரதகிராமணிகளாலே கற்பிக்கப்பட்டதாய்ப் பரதகண்டத்திலுள்ள சனங்களையும் முதலில் வருபத்தையும் முத்திரைமுதலியவற்றையும் பிரவஹ்றையும் சிறிதாயினும் உள்ளபடி. விளக்காததாய் இருக்கும் தூரணமதமாகிய தங்கள் கிறிஸ்துசமயத்தை இங்கே பரப்பப்படி, முயன்று திரிந்தார்கள்.

அந்தப் புன்மதத்தை இங்குள்ளாரொருவரும் அங்கீகரியாமைய அறிந்து, பூருஞ்ச்சி செய்துகொண்டு, இக்காலத்திலே சிவனது துக்கவர்களுக்கும் மேலும் வேண்டும் பாஷையாகிய இங்கிலிஷைப்படிப்பித்தும, சிவமியோக வியாசத்தார்பொருள்கொடுத்தும், சமயத்தியுள் சமயபத்யுமில்லாத சில எழுச்சனங்களைத் தாங்கள் வியாக்கிரைகள். அந்தச்சனங்கள், முன்னே நாங்கள் அனுப்பித்த சைவ நிலையை விட்டமையாலும், பின்னர்த் தாங்கள் சார்த்த கிறிஸ்துமதத்தைப் பொருள்வாஞ்சைபற்றிப் பறங்கொண்டதன்றிச் சிறிதும் உட்கொள்ளாமையாலும், உபசமயப்பிரவஹ்யாய், எரிவாய்நரகத்திற்கு ஆளாயினார்கள்.

இன்னும், அப்பாதிரிகள் பணச்செருக்கினாலும், மதிமயக்கத்தினாலும் சற்றுக்கூடாமல், சிவன் கடவுளல்லவென்றும், அவா பிசாசென்றும், வேதாகமங்கள் பொய்நூலென்றும், சைவசமயம் தூயமார்க்கமென்றும், சைவர்கள் அஞ்ஞானிகளென்றும், அவர்கள் பிசாசின் அடிமைகளென்றும், பெருந்தூஷணங்களைப் பேசித் திரிந்து, குருட்டுவழி முட்டார்க்கி லக்ஷணம் தூரசாரவிருத்தார்த்தம் முதலிய பல தூஷணபுத்தகங்களையும் அச்சிற்பதிப்பித்துப் பரப்பி. சைவநூல்களினுண்மையை உணராதசிலபேதைகளைமயக்கிக் கொடுக்கின்றார்கள்.

சிவனொருவரே பாரபதியென்றும், சைவமே சர்ச்சமய மென்றும், துணிந்த சைவர்களாகிய நாங்கள். மேற்கூறியவாரே இந்தப்பாதிரிப்புல்லர்கள் செய்யும் சிவதூஷணம் சிவசாஸ்திர தூஷணம் சிவசாரிய தூஷணம் முதலிய அதிபாதகங்களைக்கண்டு அவர்களைக்கண்டியாது மெளனமாக விருத்தலும், அவர்களால் ஆரோபிக்கப்பட்டு தூஷணங்களை, சைவநூலுணர்ச்சி சிறிதுமின்மையால், மெய்யென்று

மயங்கி, அவர்களுள் உய நிநிஸ்துமதப் படுகுழியிலே சிலர் வீழ்ந்து
கெடுதலைக் கண்டும் அத்துஷணங்களைப்பிரிகரித்துச் சைவத்தின் மதி
மையைப்படுத்தித் துக் கிறிஸ்துசமயத்தை நிராகரித்து வாளாவிருந்த
ஆம், அதிபாதகமெய்யாம்,

கூ. சிவநூலெனம் முதலியானசெய்தலும், அவற்றைக் கெட்
கெடுக்காண்டு வாளாவிருந்தலும், அதிபாதகம என்பதற்குப்பிரமாணம்
வறுமாறு,—

சர்வோத்தம என்னும் சிவாகமத்தின் உபபேதம்

ஐந்தனுள் ஒன்றாகிய சிவதருமோத்தரம்,

ஆறுவது பாவவியல்.

நாரகன் றன்னைச் சாதந் தடங்கடற் றளர்வார் தம்மைப்
பாரகன் றினையும் பாரும் படைத்தவன் றினையும் பாங்காற்
சாரகன் றன்னை வாங்குங் கடவுளைக் கயந்த நெஞ்சர்
நாரகர் மீளு நாளும் பிறிதிய னவிற்று வாமே. (௭)

(இ-ள்.) பிறவியாகிய பெரிய கடலின்கண் அந்நீரில் வந்தே
ரை (அக்கடலினின்றும்) கடப்பிப்பவராயும் (உலகத்தக்) காக்கும்
விஷ்ணுவையும், பூரியையும் (பிற உலகங்களையும்) படைக்கும் பிரமா
வையும், முறைவழுவாமல் சிருட்டிப்பவராயும், சங்கரிப்பவராயும்
ள்ளபரமசிவனை இகழ்த்தமனத்தினையுடையவர்கள் நரகத்தின்கண்
ணை நெடுங்காலம்கிடப்பார்கள். (அவர்கள் அங்கே அநாவிற்குப்பா
தனையையும்) அந்நரகத்தினின்று திரும்புங்காலத்தையும், மேல்வ
ருஞ் சுவர்க்கநரகவியலின்கண்ணே சொல்வாம். (எறு)

ஒப்பிலி யநாதி முத்த னேதிரிய வேத மாதிக்
கொப்புயர் வுரைப்பார் நிர்தை யுரைப்பவ ருன்னுவாரும்.
வெப்பெரி கியந் தன்னுள் வீழ்ந்துவெந் துருகி வீயார்
வெப்பொழு தேறு வாமென் றினைத்தினைத் தேங்கு வாமே. (௮)

(இ-ள்.) தமக்குக்கிரில்லாத அநாதிமலமுத்தராகிய சிவன் அருளிச்
செய்த வேதாமங்களுக்கு ஒப்பாகவேனும் உயர்வாகவேனும் பிறிதொ
ருநூலைச் சொல்லுவோரும், (அவவேதாமங்களை) நிர்தைசொல்வோ
ரும் (நிர்தையை மணசிலே) நினைப்பவரும், வெம்பை உய்யுடைய
ளிவாய்நரகத்தின்கண் வீழ்ந்து, (உடம்பெல்லாம்) வெந்து, (ஊனெய்
யெல்லாம்) உருகி, (இங்ஙனம் துயருறவும்,) (அந்த யாதனாசரீரத்தி
னின்றும்) நீங்காராகி, (இந்நரகத்தினின்றும்) எக்காலங் கரையேறு
வோமென்று வாடிவாடி ஏக்கமடைவார்கள். (எறு),

1. ஸ்பீஸர் வராதிரி முத்த னெதிய பனுவ லோர்ந்து
 தம்பறத் சாற்று மாகான் நன்னையு பிகழ்த்து சாற்றில்
 வெப்பெரி நிரயந் தன்னுள் விழ்ந்துவெந் துருவி வியாந்
 எப்பொழு தேறு வாமென் நினைத்தினைத் தேங்குவாரே. (60)

(இ-ள்.) தமக்குக்கிரில்லாத அநாகிமலமுத்தாரதிய சிலன் அருளிச்
 செய்த வெநாகமங்களை அளித்து சந்தேகவிபர்தம் பின்போதிக்கு மாசா
 ரியவராயும் இகழ்த்துப்புகவார்களானில், அவர்களும் வெய்யமையு
 வைய விரியாய் தழைத்தின்கண் விழ்ந்து, (உடம்பெல்லாம்) வெந்து,
 (உடம்பெல்லாம்) உருக, (இங்ஙனம் துயருறவும், அந்த யாதனூர்
 சந்தினின்றும்) நீங்குபாடி, (இச்சுகத்தினின்றும்) எக்காலம் கலர
 பெறுவியா மென்று வாடி வாயு வக்கமடைவார்கள். (எ-று.)

அயன்றி" வியந்தை யாசு னருப்பொரு ளாதனை யாக்கும்
 மலவான் பகர்ந்த வாக்கைப் பரித்தபத் தகழ்வைப் பற்றிக்
 கழ்த்திய முன்னஞ் சொன்ன கிரிசர்க ளொருமுற வர்க்கும்
 வரும்பல முண்டாய் பவ மனைத்தையு மருவி னாரே. (61)

(இ-ள்.) அயந்திர வியத்தையும் அருளையாயிய ருருத்திர வியத்தை
 யாசு மாவச் சூர் வேலாயிய சிலன் அருளிச்செய்த திருவாக்கை எழு
 திட திருமுலையையும் விருந்திக் களவுசெய்தவர்கள் முற்கூறிய (சில
 கிந்தகர் வேதாகமந்தகர் குருதிந்தகர் எனனும்) மூவர்களுக்கும் மரும்
 தீவினை மயங்களை உடையவாவார், (அங்ஙனமன்றி) எல்லாப் பாவந்
 தையுந் செய்தவருமாவார். (எ-று)

அரைந்த விவர்க ளினைவார்களு மதிபா தகவே யெனவறிக
 சிறந்த வினையே தீவினையு ளதிபா தகந்தா னெனத்தெளிந
 கலறந்த துயரே வெடுகரீனே யிதனிற் றலமு மெனநினைக
 பிற்றித் ததிபா தகவே நந்தனையு பினியாய் பேகவாமே. (62)

(இ-ள்.) (இங்ஙனம்) கூறிப் போந்த சிலகிந்தகர்முறவிய இவர்களெ
 ல்லாருட் அதிபாதகர்களென்றறியக் கடவாய் இங்ஙனத்திபாதகமே சுகல
 பாவங்களுள்ளும் அத்தியந்தகோரபாவமென்று உணரக்கடவாய்; இவ
 வதிபாதகத்தினால் வருந்துயரமும் பெருந்துயரமென்றும் அதை அஹ
 மவிக்குங்காலமும் செங்காலம் என்றும் சிந்திக்கக்கடவாய்; இதன்
 கூறாகிய அதிபாதகமேதத்தையும் இனியாய்சொல்வாம். (எ-று.)

வேதம், மந்திரம்:—மொழிபெயர்ப்பு.

“சனங்களினிடத்து (அந்தரியாயியாய் நிற்கும்) பரனடிய
 அந்த உருத்திரனைப் புத்தியினால் உள்ளே பற்றுபவர்கள்
 ச்சியத்தை நாவினாலே கிரகிப்பவர்கள்.”

(இ-ள்.) பரன் லீலலாரினும் உயர்ந்தவன். * ருத்திரன்-(ஆணவம்) கிய) நோயை ஒட்டிவன். சசியம்-தானியம். அதற்கு இங்கே துணியவிக்காமாசிய அன்னம் எனப்பொருள் கொள்ளப்படும். குதர்க்கே தோஷிகளாய் அவ்வருத்திரனை உள்ளேபற்றாதவர்கள் மலத்தைப்போலாவினால் கிரகிப்பர்கள் என்பது அப்பிரஸ்துதப் பிரசுலங்காரத தாற் பொன்படு. இதற்கு உபவிருங்கணம் வருமாறு;

பாசாஸ்மிருதி:—மொழிபெயர்ப்பு.

மறகை யுருத்திர நாய கன்றனைப்
பெற்றிடு புந்தியாற் பெரித கத்திடைப்
பற்றிடு வொந்திதம் பரிந்து நாவினுற்
கும்மல மலத்தினைக் கொள்ள வாகனார்.

பற்றிடு முமைபுரை ருருத்தி மன்றனை
பெற்றிடு புந்தியாற் பெரித கத்திடைப்
பற்றிடாத தீயர்கள் பரிந்து நாவினுற்
கும்மல மலத்தினைக் கொள்வ ருள்ளையே.

இங்கே முதற் செய்யுளால் மந்திரத்தின் வாசடியார்த்தம் காட்டி யுள்ளது. இரண்டாண்செய்யுளாலே கம்மியாந்தது இது இங்கே மறுதலைப்படுதலால், நிர்க்கிக்கப்படும் விவரம் எனப்பொருள்படு.

திருவாசகம், அச்சப்படுத்து

வெருவரேன் வேட்கைவந்தால் வினைக்கடல் கொள்ளினுமலமேசன்
திருவரான் மாறு காண வொயிரான் மய்யி ரானும்
திருவுரு வன்றி மற்றோர் தேவரெத் தேவ ரென்ன
அருவரா தவரைக் கண்டா லம்மநா மஞ்ச மாறே. (உ)

கந்தபுராணம், உமைவருபடலம்

முண்டக மிசையினுன் முகுந்த னாடியே
பண்ணெர் வரியதோர் பரனை யாதியாக்
கொண்டில ரெள்ளிய கொடுமை யோர்க்கெலார்
தண்டம்வந் திடுமென மறைகள் சாற்றுமால். (௫௫)

கூர்மபுராணம், பிராயச்சித்தமுரைத்தவத்தியாயம்.

திங்களங் கண்ணி வேய்ந்த செல்வனை யிகழ்ந்த பாவ
பிங்கிது தன்னிற் ரீரா தெண்ண நும் விரத மாற்றிப்
பொங்கழ னாப்பண் வைகியருந்தவம் புரிந்திட்டானு
முங்கவ ன்ருளி லன்றித் தீர்த்திட வரியதாமால். (௬௬)

சித்தாரத் தசிகாமணி, பத்தஸ்ரீலம்.

கண்டன னாயின் முக்கட் கடவுளை நிந்திப் போனைத்
தண்டனை புரிந்து கொல்க யரிதெனிற சமிக்க * நின்றி
மண்டனில் வலிய னன்றேல் வான்செவித் துணைகள் பொத்திக்
கொண்டவ னாகன்று செல்க குலைகுலைத் தமல பத்தன். (௧. ௭)

* சரித்தல்—தடுத்தல்.

ஏயும.சார நிந்தித யாண்டுள தவலி டத்திற்
போயுற லொழிந வென்றுப் புகல்சிவ நிந்தை செவ்வொன்
லயக முழுது நிற்க சிவநிந்தை யய்க்கு நூருண
டையினும் பரிசா மஞ்செய் நகற்றி டற் கரிதுயாதே. (௧. ௮)

இன்னும், தக்கன சுவநூலணம் செய்தபொழுது, அச்சத்தினாலும்
பொருளாசைய லுர் அதனைக்கேட்டுக்கொண்டு மௌனமாக இருந்த
தீவர்கள் முனிவர்கள் முதலாயினோர், அப்பத்திராலே தண்டிக்கப்
பட்டோ, பின்னர் குரன் முதலிய அசுரர்களாலே தூற்றெட்டுகும் வருந்
தயடைந்தனர் என்னுர் சரித்திரம் கந்தபாணத்துலே விஸ்தரிக்கப்
பட்டபுமை தெளிசு.

உ. பாசமயங்களை நிராகரியாமையும், சைவத்தை எதிரி
பாமையும் பாசகம் என்பதற்குப்பிரமாணம் வருமாறு;—

சிவகுருமோக்தாம, பத்தாவது சிவஞான

யோகவியல்.

நிறுத்திடவல் லானமல னூனெறியை பெயன்று.

மறுத்திடவல் லானவல மார்க்கமய லுற்றே

நிறுத்திலன்ம றுத்திற னெனிற்கரிச னேசம்

அறுத்தலை யாகைகரி சல்லவற மாமே. (௧௨. ௫)

(இ-ள்.) என்றும் அவலமார்க்கம் மறுத்திடவல்லான்-எக்காலத்துப்
குற்றம்பொருந்திய புறச்சமயங்களை நிராகரித்தற்கு வல்லவனும்—அம
லன் தூல் நெறியை நிறுத்திடவல்லான்-அநாதிமலமுத்திராக்ய சிவன்
அருளிச்செய்த வேதாகமங்களால் உணர்த்தப்படும் சைவசமயத்தைத்
தாபிக்க வல்லவனுமாயிருப்பவன்,—(அப்புறச்சமயிகள் சைவத்தைத்
தூஷித்து, தங்கள் மதத்தைச் சாதிக்கவந்தவிடத்தும்)—மயல் உற்று-
அவர்களுக்கு அஞ்சதலிலேனும், அவர்கள்மேற்கொண்ட நண்பினு
லேனும், அவர்களைப் பிரீதிப்படுத்திப் பொருள்பெற விரும்புதலிலே
னும்) மயக்கம்பொருந்தி,—மறுத்திலன் நிறுத்திலன் எனில்-அவர்களு
டைய சமயத்தை நிராகரியாதவனும் தனது சைவத்தைத் தாபியாதவ
னுமாய் இருப்பானாகில்,—கரிசன்-அதிபாதகனாவன்.—நேசம் அறுத்து

அவனை மாகைகரிசு ஆல்ல அறமாமே - (அந்த அபிபாதகனிடத்து ஓங்க
த்த) நேசத்தை ஒழித்து, அவனைச் சீயென்று வெறுத்தல்கும்மமன்று;
அதுவே பரமமாகிய தருமம். (எ-று)

ஸ்ரீமத் அப்பதீக்ஷிதர் அருளிச்செய்த
சிவதத்துவவிவேகவிருத்தியில் உத்தரிக்கப்பட்ட
சுலோகத்தின் மொழிபெயர்ப்பு.

நிகரறுநற் சிவதரும சிவஞா னத்தை
நிறுத்தினவோ னிலுமுயர்ந்தோ னிலததி னில்லை
பகாபரம சிவயோகி யவனே யாகுப
பரிவினி ருத் திமொற்றல் படை-தது முய்தி
யகலுமய லானிறுததா தொழிந்தோன யோக
யாயினுமீ சுரப்பிரிய னல்ல னனனான
புகருறுதீ நாகினிடை வீழ்ந்து புன்கண
பொருந்திவெ னெனமறைகள் புகலு மன்றே.

இப்படியே சிவசாத்நிரங்கள் செப்புலகயால், சிவதூஷணம
முதலிய பாவங்களைச் செய்யும் அஞ்ஞானிகளாகிய சாதிரிகளைக் கண்
டித்தலும், அவர்களுடைய புனமதமாகிய கிறிஸ்துமயத்தைப் பல
பெருநியாயங்களினாலே நிராகரித்தலும், சற்சமயமாகிய நமது சைவத்
தை அடிப்பிரபலப் பிரமாணங்களினாலே விவவஸ்தாபித்தலும் மிக
அவசியமாகச் செய்யவேண்டிய உயாவொப்பில்லாத சிவபுணனியங்க
ளாம்.

இதற்கு, நீங்கள் இதுவரையினும் கூறியது சத்தியம் ஆயினும்,
நமமை ஆளும இங்ஸிலிஷார் கிறிஸ்து சமயானுசாரிகள் ஆகையால்,
நாம் தங்கள் சமயத்தைக் கண்டிக்கவும் நமது சமயத்தை ஸ்தாபிக்க
வும் புகுங்கால், எமமேற் குரோதக் கொள்வார்களானறே? அதற்கு
நாம யாதுசெய்வோம்? எனபீர்களாகில்; சுகந்திரராகிய சிவன நாம
செய்த வினைகள் எல்லாவற்றையும் ஒருங்குணாந்து, அவவினைகளுள்
இன்னகாலத்திலே இன்னவினையை அனுபவிக்கப் பண்ணுவோம்
என்று நியமித்து, ஊட்டுமொவன்றி, இவ்விடத்துப் பரதந்திரராகிய
பிறா ஒருவரால் நமக்கு ஓர் த்துவந்தடையாது; அது,

“இன்னவினை யின்னதலத் தின்னபொழு தின்னதனு
லின்னபடி யாய்ப்பொருந்து மென்றறிந்தே யனனவினை
யின்னதலத் தன்னபொழு தன்னதனு லன்னபடி
பின்னமறக் கூட்டுப் பிரான்.”

என்பதனால் அறிக. நம்மை ஆளும் ஆற்றலுள்ள நாயகராகிய அரசர்
களால் எமக்கு ஓர் த்து உறுதா எனில்; அச்சிவன் சர்வலோகைக்

நாயகராதலால், அவரையன்றி இவர் ஒரு தீதுசெய்தல்கூடாது; அது, “அரசனுஞ்செய்வ தீசனருள்வழி” என்பதனுல்தான். அங்ஙனம் சாவலோகைக நாயகராயினும் அவரறியாமல் இவர்தீதுசெய்தல் கூடாது. நாவெனில் அச்சிவன் அநாதிசிந்த சருவஞ்ஞர் ஆதலால், அவர் அறியாமல் இவர்தீதுசெய்தல்கூடாது. அவர் அறியாமல் இவர்தீதுசெய்தல் கூடாதாயினும், இவர் தீதுசெய்யுமிடத்து அவர்வந்து தடுப்பாரா? எனில்; அவர் பரிபூர்ண ஆதலால், அவரைவிட்டு இவர் இருத்தற்கும் செய்தற்கும் இடமெயில்லை. ஆதலால், பாமேசுரனாகிய சிவனே தீவினைக்குடாகூலர்தீது தருவார்எனில்; அதனையாவர் நீக்கிக்கொள்வார்? ஒருவருமில்லை. ஆகையால் நம்மினும் நமக்கு இனியராகிய சிவன ஒருவரே நமக்குதவினை. அது “சசனே காப்பி னல்லால் யாரையும் பிறராற் நம்மா-லாசறப் போற்ற லாகா ததுதுணிவாகும்.” என்பதனால் அறிக. இங்ஙனம் இருத்தலாலும், அச்சிவனே பரமதநிராகரணமும் சைவஸ்தாபனமும் ஆகிய சிவபுண்ணியத்தை விதித்தவராதலாலும், அப்புண்ணியஞ்செய்பவர்களுக்கு யாதோரிடரையும்வருவியாது போருள்புரிவென்பது நிச்சயம்.

இங்ஙனும், இங்கிலிஷாரசினர்கிறிஸ்தவர்களாயினும், தாம்ஆளுந் தேசங்களெங்கும் உள்ளார்க்கு, தம்மாலும், தமது பரிவாரத்தாலும், பகைவராலும், திரேடராலும், சயர்களாலும், வரற்பாலனவாகிய ஐந்துபயத்தையும் நீக்கி, எல்லாச்சமயிகட்கும் ஒப்பமுடிந்த சாமானிய தருமத்தைப் பரிபூலனம் பண்ணுபவர்களன்றி, சவசமயாபிமானம் பற்றிப் பகைபாதிக்களாய், மற்றைய சமயங்களிலுள்ள விசேஷ தருமங்களுக்கு, பூருவகாலத்திருந்த சமணா பௌத்தா மகமதீயா முதலிய வர்கள்போல, சிறிதாயினும் இடையூறு செய்பவர்களல்லர். தூய்மானமும் பொருளாசையும் விபரீதசந்தனமும் அநீதியேநிறைந்த பாதினிகள் மாணிப்பாய் முதலிய இடங்களிலுள்ள நமது தேவாலயங்களுக்கு இடையூறுசெய்யும்படி. பலதரம் முயன்றமையை அறிந்து, கல்வியினும் அதன பயனாக அறிவினும் அதன்பயனாகிய நீதியினும் சிறந்துவிளங்கும் நமது இங்ஙிலிஷாரசினர், அவலிடையூறுவாராமல் நீக்கிக்காத்துக்கொண்டு, நீங்கள் இன்னும் இவ்வாறு பிற்சமயிகளுக்கு இடையூறுசெய்ய முயல்வீர்களெனில், நாம் உங்களை இந்நாட்டினினும் ஓட்டிவிடுவோமென்று அப்பாதினிகளுக்குத் திக்காரதண்டம் செய்தமையே அதற்குச்சானாரும்.

இனி, இவ்வரசர்களால் நீக்குபிற்போல நிலையில்லாததாகிய இந்தச் சரீரத்துக்கு ஒர்தீதுவருமெனினும், வருக; நிலையுள்ளதாகிய ஆன்மலாபத்தின்பொருட்டு, பிராணத்தியாகம் பண்ணியும், சைவஸ்தாபனம்பண்ணுதலே அத்தியாவசியமும், நாம் காத்தல்வேண்டுமென அவாவும் இச்சரீரத்தை நாம் பெற்றது முத்திபெறும் பொருட்டன்றோ? சிவநூஷணம் முதலிய அதிபாதகங்களைப் பரிசுரித்தற்பொருட்டுச் சரீரத்தை விடுத்தவர் முத்திபெறுதல் சத்தியமென்பது சிவசாத்

திரங்களாலே சாதிக்கப்பட்டதன்றோ? அங்குநமாதல்ன், நாம் சிவ தூஷணம் முதலியவற்றைப் பரிகரிக்குங்கால் ஓரோவழி வரற்பால் தாகிய சரீரநாசத்தை ஏற்றுக் கோடலினாலே முத்திபெறுவேமென் பது சத்தியமாமே. ஆமெனில், முத்தியாகிய சாத்தியம் சித்தித்தவழி இச்சரீரமாகிய சாதனம் இருந்தென் ! வழிந்தென் !

ஆதலால், நாங்கள் நித்தியாந்தமாகிய முத்தியையே பெறல் வேண்டியெனத்தணிந்து; பரதர்திரமாகிய இவர்களுக்கு அஞ்சி இதற் றைச் செய்யினும், இவர்களாற் சிறிதுய காக்கப்படாது, “வீணப்போக மெயுறந் தேகங்கண் டாய்வினை தானொழிந்தாம் - நிலைப்போ தளவு நில்லாது.” எனச் சான்றோ கூறியவாறே விழுவதாகிய இச்சரீரத் தினமேல் ஆசையினாலே இவர்களுக்கு அஞ்சாமல், சுவைந்திரடங் கிய பரசிவனுக்கே அஞ்சி, அவரை அனுசந்தானப்பண்ணி, அவ ருடைய திருவருளையே முன்னிட்டிக்கொண்டு, சிவதூஷணம் முத லியன செய்யும் பாதிரிகளைக்கண்டித்து, அவர்களுடைய புன்மதமா கிய கிறிஸ்துமதத்தை நிராகரித்துவிட்டு, சர்ச்சமயமாகிய சைவத்தை ஸ்தாபிக்கும்படி. முயலக்கடவோம்.

நாங்கள் முயலும் இச்சிவபுண்ணியம் அவசிய கர்த்தவலிய மாகிய உலோகோபகாரமாதலானும், செய்தல் செய்வித்தல் படன படல் என்றும் மூன்றும் ஒக்குமாதலானும், நீங்கள் யாவரும் இப்புண் ணியம் சபலமாகும்பொருட்டு, உபகாரகர்களாய் இருத்தல்வேண்டும். நீங்கள் உபகரிக்குமாறு கூறுதும்,

க. நீங்கள் எல்லாரும், தினந்தோறும், சந்தியாவந்தனம் சிவ ஆசை சிவதரிசனம் முதலியனசெய்யும் பொழுதெல்லாம்; வேண்டு வார் வேண்டியதே ஈயும் பரமகாருணணிய சாகரமாகிய பரசிவனை, அழலிடைப்பட்ட மெழுகுபோல மனங்கசிந்துருகஉரோமஞ்சிவிர்ப்ப, கண்ணீர்சொரிய, அன்பினோடு சித்தித்துத்துதித்து வணங்க, கிறிஸ்து மதத்தை நிராகரித்துச் சைவஸ்தாபனம் பண்ணுதலாகிய இச்சிவபுண் ணியம் நிர்விக் கினமாய் நிறைவேறும்பொருட்டு அருள்செய்யுமென்று, பிரார்த்தித்தல்வேண்டும்.

உ. இச்சிவபுண்ணியஞ் செய்தற்குச் செல்வப்பொருளும் இன் றியமையாக் கருவியாய் இருத்தலால், நீங்கள் எல்லாரும் சிறிதாயி னும் உலோபயின்றி, உங்களுங்களாலியலும் பொருளுதவி காலந்தோ றும் செய்தல்வேண்டும்.

ங. அப்பொருள்கொண்டு நாங்கள் அச்சிற்பதிப்பிக்கும் புத்த கங்களை, நீங்களெல்லாரும் வாங்கி, சித்த சமாதானத்துடனே பல முறை வாசித்துணர்தல்வேண்டும்.

ச. நீங்கள் வாசித்தவற்றைப் பிறருந் தெள்ளிகின் அறியும்படி உணர்த்தி, நமது சமயிகள் கிறிஸ்துசமயப் படுகுழியில் வீழாதொழி யும்படி, சாவதானமாகக் காத்துக் கொள்ளல்வேண்டும்.

டு. பாதிக்காளாயினும் அவர்களைச் சேவிக்கும் பரிசனங்களாயினும் சைவநூலுணர்ச்செய்து கிறிஸ்துமதத்தைச் சாதிக்கவந்தால், அவர்களைப் பிரீதிப்படுத்தல் வேண்டுமென்னுங்கருத்துச்சிறிதுயின்றி, எதிர்த்துநின்ற, சைவத்தின்மேல் அவர்கள் ஏற்றுந் தூஷணங்களைப் பரிசுரித்து, அவர்களுடைய மதத்தைக்கண்டித்து, அவர்கள் வாயை அடக்கவிடல் வேண்டும்.

சு. நீங்களெல்லாரும் உங்களுங்கள் பிள்ளைகளை, பரசமயிகளோடு பரிசயம்பண்ணி விடாமல். தகுந்தபருவத்திலே சிவதிசைகூடு பெறுவித்து, அவரவர் பக்குவததுக்கு ஏற்ப, சைவநூல்களை, தகுந்த ஆசிரியரைக்கொண்டு, ஐயந்திரிபறக் கற்பித்து, சைவாசாரங்களை அனுஷ்டிப்பித்தல் வேண்டும்.

எ. நிகண்டு இலக்கணம் தருக்கம் முதலிய கருவிநூல்களிலும் திருவள்ளூரவர்குறள் முதலிய நீதிநூல்களிலும் வல்லவர்களாய், பாவங்களை வெறுத்துப் புண்ணியங்களையே செய்பவர்களாய், சிவதிசைகூடு பெற்றவர்களாய், சேவாரம் திருவாசகம் திருவிசைப்பா திருப்பால் வரண்டு பெரியபுராணம் என்னும் அருட்பாவைந்தையும் அத்தியயனம் பண்ணினவர்களாய், நாளைகுபாதத்தையும் பிரதிபாதிக்கும் ஒரு தந்திரதையாயினும் முற்றக் கற்றவர்களாய், திபாவிட சிந்தாந்தம் பதினான்கையும் உணர்ந்தவர்களாய், குருவிங்க சங்கமபத்தி விசிவகடாகளாய் இருக்கும் புருவகர்களைத் தெரிந்து, வசவப்பிரசாரகர்களாக நிமோகித்து, ஊர்தோறும் தேவாலயம் படம் முதலிய பரிசுத்தஸ்தானங்களிலே சாவஜுஹோபகாரமாக வாரந்தோறும் ஸசவப்பிரசாரம் செய்வித்தல்வேண்டும்.

இவ்வெழுவகையாலும் நீங்கள் எல்லாரும் இந்நன்றியுற்சிக்கு உபகாரர்களாய் இருப்பீர்களாகில், நமது தமிழ்நாடுடனரும் புறசமயமாகிய இருள்கெடச் சைவசமயமாகிய பேரொளி தழைத்தினிதோரவகும், ஒங்கில், அநெகர் பிறந்திறந்துமும் பசுக்களாகிய பிறரைப்பொருளென மதியாது, உரமபதியாகிய சிவனது மகிமையை உணர்ந்து, அவரே பரம்பொருளெனத் துணிந்து, அவரையே மெய்யன்பினோடு வீதிப்படி வழிபட்டு, நிகதியானந்தமுத்தியை அடைவர்கள். இங்ஙனம் அனேகர் முத்திபெற்றுய்தற்கு ஏதுவாய் இருத்தலால், இச்சிவபுண்ணியமே எல்லாப் புண்ணியங்களினுஞ் சிறந்தது. நமக்கெல்லாம் இறக்கும்பொழுது துணையாய் உடன்பருவது இச்சிவபுண்ணியமே ஆதலானும், நமது தேகம் இக்கணம் இருக்கும் இக்கணம் நீங்கும் என அறிதல் கூடாமையானும், நாம் அனைவரும் சிறிதும் தாழ்க்காமல், நமக்கு எக்காலத்தும் உற்ற உறவாகிய சிவனது திருவருளையே முண்ணிட்டிக்கொண்டு, இவ்வருமருந்தன்ன பெரும்புண்ணியத்துக்கீ வினாவிலே முயன்று ஈடத்தக்கடவோம்.

சிவதருமோக்தரம், எட்டாவது சனனமரணவியல்.

பாம்பழல் வாயினாற் பற்ற மண்டுகந்
தேம்பிடுந் துயருறுஞ் சீவன் நேயுநாள்
ஓம்பிட வல்லரோ வற்ற முற்றையார்
போம்பொழு தருந்துணை புரிந்த புண்ணியம். (௨௭)

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்பாடல்.

அத்தமும் வாழ்வு மகத்தமட டேவிழி யம்பொழுக்
மெத்திய மாதரும் வீதிமட டேவிம்மி விரம்பியிரு
கைத்தலை மேல்வைத் தழுமைந் தருஞ்சுடு காடுமட்டே
பற்றித் தொடரு மிருவினைப் புண்ணிய பாவமுமே.

நாலடியார்.

புன்னுனிமே னீர்போ னிலையாமெ யென்றெண்ணி
யினனிநியே செய்க வறவினை யினனிநியே
கின்றா னிருந்தான் கிடந்தான் நன் கேளலறச்
சென்றா னென்பாடுத லால்.

நின்றன நின்றன நில்லா வெனவுணர்ந்
தொன்றின வொன்றின வல்லே செயிற்செய்க்
சென்றன சென்றன வாழ்நாள் செறுத்துடன
வந்தது வந்தது கூற்று.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரம்.

திருவங்கமாலே, பண் சாநாரி.

உற்று ராருள ரோ! உயிர் கொண்டு போம்பொழுது
குற்று லத்துறை கூத்தரல் லால் நமக்
குற்று ராருளரோ!!!

யாழ்ப்பாணம். } இங்ஙனம்
பிரமாதீசுவர }
தைப்பூசம். }

சைவப்பிரகாசசமாசியர்.

சிவமயம்.

கடவுள் வணக்கம்.

சிபூத்த கருவிநா லுணர்ச்சி தேங்கச்
 சிவமபூத்த நிகமாக மங்களோங்கப்
 பார்பூத்த புறச்சமய விருள்க ணீங்கப்
 பரம்பூத்த சைவநிலை பாரோ தாங்கப்
 போபூத்த சிவானந்தத் தினிது தூங்கப்
 பிறைபூத்த சடைமவுளிப் பிரானா தந்த
 வார்பூத்த வறிவிச்சை தொழிலென் றேது
 மதமபூத்த விநாயகன்ருள் வணங்கி வாழ்வாம்.

உபோற்காதம்.

அநாதி பகவனாகிய பரசிவன் அருளிச்செய்த வேதாகமங்க ளால் உணர்த்தப்படும சைவ சமயமே சற்சமயமாம். இச்சற்சமயப் வழங்கும் நமது ஆரியகண்டத்திலே மிலேச்சர்களாகிய பாகிரிகள் புகுந்து. இச்சைவத்தை விளக்கும் சிவசாத்நிரங்களைச்சிறிதும் அறியாமையினாலும், தாங்கள்முன்னேதழுவிக்கொண்ட தூர்ச்சமயமாகிய சிறிஸ்துமதத்தின்மேல்வைத்த தூரபிமானத்தினாலும், அப்புன்மதத்தைப் பிரசாரித்தலே தங்களுக்கு எளிதிற்பொருள் வரும்வழியாய் இருத்தலாலும், இச்சைவத்தை வாய்மொழியாலும், குருட்டுவழிமுதலிய பல புத்தகங்களாலும் அறியாமாகவே தூஷிக்கின்றார்கள்.

நமது சிவசாத்நிரங்களைச் சிறிதும் அறியாதவர்களும், அப்பாகிரிகள் து பொய்நூலாகிய விவிலியநூலை முற்றும்வாசியாதவர்க்கும், தருக்கநூலிலே அற்பமேனும் பயிலாதவர்களாகிய சிலசனங்கள் அத்தூஷணங்கள் ஒக்குமென்று மதியயங்கி, சிறிஸ்துசமயப் படுகுழியில் வீழ்ந்துகொடுக்கின்றார்கள்.

யாம் அதனைக்கண்டிரங்கி, சைவத்தின்மேல் அப்பாதகர்களால்
 ஏற்றப்படும் தூஷணங்களாலே ஒருவரும் கெடாது சைவத்தின்வழி
 யே நின்று உய்யும்பொருட்டு, அத்தூஷணங்கள் எல்லாவற்றையும்
 நியாயமாகவேகளைந்து மெய்யறிவுச்சுடர்கொளுத்துகின்ற இந்தச் சை
 வதூஷணபரிகாரம் என்னும் பிரபந்தத்தை, பரமகாருணிகராகிய பர
 சிவனது திவ்வியப்பிரசாதத்தினாலேயே, செய்தோம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதநா யகனே போற்றி விண்ணவா தலைவா போற்றி
 மாதொரு பாகா போற்றி மறுசம யங்கண் மாளப்
 பேதகஞ் செய்வாய் போற்றி பிஞ்ஞகா போற்றி யானசெய்
 பாநக மனைத்துந் தீர்க்கும் பராபரா போற்றிபோற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
கணபதிதுணை.

சைவ தூஷணபரிகாரம்.

முதலாவது

பதிப்பிரகரணம்.

பாதிரிசே,

பெருங்கருணையினாலே, படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் மறைத்தல் அருளல் என்னும் பஞ்சகிருத்தியங்களையும் தம்பிரயோசனங் குறியாது ஆன்மாக்களது பிரயோசனங்குறித்துச் செய்தருளும்பதி ஒருவரே என்றும், அவர்முற்றறிவு வரம்பிலின்பும் இயற்கையுணர்வு தனவயம் குறைவிலாற்றல் வரம்பிலாற்றல் என்னும் ஆறு குணங்களும் நிறைந்த சிவனே என்றும், நாங்கள் மெய்நூல்களெனத் துணர்ந்த வேதாகமங்கள் உணர்த்துகின்றன. அதுபற்றி அச்சிவனையே நாங்கள் வழிபடுகின்றோம். ஆதலால், நாங்கள் சைவர்கள் எனப்படுவோம். நீ இக்கருத்தைச் சிறிதாயினும் ஆராய்ந்து அறியாது, எவகளைப் பலரைத் தெய்வமென்று வணங்கும் அஞ்ஞானிகள் என்று இகழ்கின்றாய். வெகோவா பரிசுத்தாவி கிறிஸ்து என்னும் பலரைத் தெய்வமென்று வணங்கும் அஞ்ஞானி நீயே.

சிவனையேயன்றி விஷ்ணுமுதலிய பிறரையும் நீங்கள் வணங்கக் காண்கின்றேனே என்பாயாகில்; சத்தியம் நீ சொல்லியது; ஆயினும், நாங்கள் அவர்களைப் பரம்பொருளாகிய பதிகளெனக்கொண்டு வணங்குவதில்லை; பதியாகிய அச்சிவனுடைய அடியார்களெனக்கொண்டு வணங்குகின்றோம். கடவுளையேயன்றி அவருடைய அடியார்களை வணங்குவது தகுதியின்றே என்பாயாகில்; சிவனுனவர் தம்முடைய அடியார்களை வழிபடுபவர்கள் தம்மையே வழிபடுபவர்களென்றும், தாம் அவ்வடியார்களை அகிட்டித்துநின்று அவ்வழிபாட்டை ஏற்று அதுசெய்தவர்களுக்கு அனுக்கிரகம் செய்வாரென்றும், தம்முடைய அடியார்களை நிந்திப்பவர்கள் தம்மையே நிந்திப்பவர்கள் என்றும், தாம் அந்நிந்தையின்பொருட்டு அவர்களுக்குத் தண்டஞ்செய்வாரென்றும், வேதாகமங்களிலே திருவாய்மலர்ந்தருளி யிருக்கின்ற மையால், அவ்வணக்கைத் தகுதியேயாம்.

உன் சமயநூலாகிய விவிலிய நூலிலும், ஆதி. 10-ஆ அதிக. 11. வசனத்தில் ஆபிரகாம் தேவதூதர்கள் மூவரைப் பூமிக்கு ரோய்த தாழ்ந்து வணங்கினான் என்றும், யோச. (9) அதிக. 10-ஆ. வசனத்தில், யோசுவா யெகோவாவின் சேனைக்கதிபதியைத் தவறாமலே முகங்கும் புறவிழுந்து நமஸ்காரம்பண்ணினான் என்றும், மத். 2 (2) அதிக. 3-ஆ. வசனத்தில் உன்தேவனாகிய சிறிஸ்து தமதனைபருக்குச் செய்தவர்கள் எல்லாம் தமக்கே செய்தவைகள் என்று சொன்னார் என்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதுகண்டும், மரங்கள் சிவனடியார்களை உணர்ந்துநிலை நீ இகழ்வது மடமையன்றோ?

சிவனுக்கு உருவமுண்டென்று உங்கள் வேதாகமங்கள் சொல்லின்றனவே; உருவமுடையவர் கடவுளாவது எங்ஙனம்? என்பதும், கில்; ஓகோ! அவருடைய உருவம், தன்னைப் பந்தித்த மூலமடக்காரணத்தினாலே தான் முன்செய்த கன்மமனுசாரமாகத் தோலுடைய உருவமுடைய சத்ததாதுக்களாலாகிய சரிசங்கொண்டு ஒருமாதலின் யோனிவாய்ப்பாட்டுப் பிறந்து பெருந்துயரம் அனுபவித்துஇறந்த மனிதனாகிய உன்னுடைய சிறிஸ்துவின் உருவையிட்பாலும்என்றுகிணந்தாயா? எங்கள் சிவன் அப்படிப்பிறந்தகதையுங் கேளேம்; பெருலகில்வாழ்ந்துண்டிறந்த கதையுங்கேட்டிலேம. அவருடைய உருவம் ஆன்மாக்களின் நிமித்தம் பஞ்சநிருத்தியங்கள் செய்யும்பொருட்டும், தம்மை வழிபடும் அடியார்களுடைய தியானுகிசளுக்கு எளிதாய்ப்பொருட்டும், வேதாகமங்களைத் தோற்றுவித்தற்பொருட்டும், மமது அருட்சத்தியாலாக்கப்பட்ட சரிசமேயாம். அப்படியாமாயில், கடவுட்டன்மைக்குக்குறைவு என்னை! அறிவுசிறிதும், இல்லாதவனே, சொல்லு. சிவனுக்கு அங்கப் பிரத்தியங்க சாங்கரபாங்கங்களைல்லாம் சிவசத்திருபயமென்பது ஸீவாதூனாகமத்தில் விஸ்தரிக்கப்பட்டது.

உங்கள் சிவன் பார்வதிதேவி என்பவளை விவாகம் செய்து அவளோடு உகந்து புணர்ந்தார் என்றும், அவளைப் பிரிந்தார் என்றும் உங்கள் சிவபுராணங்களிலே சொல்லப்படுகின்றதே; ஆன்மாக்களைப் போலக் காமியாய் இருப்பவரைப் பரப்பொருள் என்பதெப்படி? அவர் உங்களை இரட்சிப்பதெப்படி? என்பாய்கில்; ஆன்மபெண் அவ்என்னும் மூன்றாமல்லாத அநாதிமலமுத்த பதியாகிய சிவத்தையே, சர்வான்மாக்களையுந் தோற்றுவித்தலால், ஆண்பாற்படுத்தும் பிரதாவெனவும், சூரியனுக்குக் கிரணம்போல அச்சிவத்துக்கு அயின்னமாயுள்ள சத்தியையே, நிமித்தகாரணமாகிய அச்சிவம் அத்தொழில் இயற்றுதற்குத் துணைக்காரணமாயிருத்தலால். பெண்பாற்படுத்துமாதாவெனவும், அச்சிவம் அச்சத்தியோடு கூடி சத்தியோகித்துச் சங்கற்பித்தலையே, அவ்வான்மாக்களது தோற்றத்துக்குக் காரணத்தொழிலாகையால், உகந்து புணர்தல்எனவும் அச்சங்கற்பம் இல்லாமையையே, பிரிதல் எனவும் சொல்லியதென்றறிக. இந்த ரகசியம் சமாதிகொடுக்கும் சாஷூங்காரவான்களுக்குவெளிப்படும. இவ்வண்மையை அறியாமலும், சிவபுராணங்களின்றனே பலவிடங்களிலே

சிவன் ஆணவம் மாயை கர்மம் என்னும் மும்மலங்களையும் அநாதியே யில்லாதவரென்றுப் ஞானந்தானுருவாகியநாயகர் என்றும் சொல்லப் பட்டிருத்தலால், அவாபார்வதியைப் புணர்த்தார் பிரிந்தார் என்பன முதலியவற்றிற்கு வேறுபொருள் இருந்தல் கூடும் நாம் அதனை ஆரா யாமல் இகழ்தல் தகுதியன்று என்று சிந்தியாமலும் எங்கள் கடவுளை வாயில் வந்தபடியே தூஷித்துக்கொண்டு திரியும் அதிபாதகஞ்சிய நீ, நான் விவிலியநூலிலே சலோமோன் எழுதிய உன்னதகீதத்திலே, சுறிஸ்துவாகிய புருஷன் ஒருவன்னைக்கண்டு மயங்கிஞான் என்றும், அவருடைய அழகைப் புகழ்ந் தானென்றும், அவனைப் பிரித்தானென்றும், அதனால் அவன் துயருந் துத்தேடிப் பிரித்தானென்றும் சொல்வதை கிந்துயாது அங்கீகரிப்பது என்னை!

இன்னும் முதலுலகங்களாகிய தேவதாமங்களிலே கூறப்பட்ட விவகங்களுக்குப் பல சில பாணங்களிலே குறிப்பிட்டுப்பொருள் கொள் வாக்கிடக்கும், அது ஸ்ரீமத்புண்ணிக்கலாசககவாழிகள் முதலிய சிவப ஹுதியானகள் இயற்றிய பல சாத்திரங்களாலும் குருசரப்பிரதாயத் தாலும் தெள்ளிதிற்றுணியப்பட்டது. மலபரிபாகம் டையாவர்களாய், சைவபரிபாகனை அடைந்து வழிபாடுக் கேட்கும்; அவர்கள் சிவ பாணங்களுக்கு முதலுலகங்களாகி விரோதயற்ப்பொருள் உணர்த் துவார்கள். அவைகளைவனக்கு விளங்கச் சொல்லவேண்டும் என்பா யாகில், சுவதூஷனைக் கொடியசகுகழணம் முதலிய பெரும்பாதகங் களை செய்யும் உணக்கும் உண்டோலிகளுக்கும் அவைகளைச் சொல்ல, எங்களுக்குச் சிவனுடைய அனுபூதியில்லை. நீ இவவுண்மையை அறி யாது, சிவபாணங்களிலே குறிப்புப்பொருளாகக் கொள்ளற்பாலன வற்றைச் செய்பொருளாகக்கொண்டு, அதிவேமெய்ப்பொருள் என்று தணிந்து, சந்தமய வக்கணங்களெல்லாங் குறைவறஅமைந்த சத்திய சாயாகிய எங்கள் சைவத்தினையே குற்றங்கள் ஏற்றப் புகுந்தமைய னைகுதிரையை நம்பி ஆற்றின் வழிக்கொள்ளப்புகுந்தமையோலும்.

இரண்டாவது

புண்ணியஸ்தலப்பிரகரணம்.

தன்கொடிகட்டப்பட்ட தேசமெங்கும் தன் ஆணைசெல்லும் படி அரசியற்றும் இராசாவானவன் குறைவேண்டிநேரும் முறை வேண்டிநேரும் தன்னை எளிதில்வந்து காணும்படி அத்தானியில் வீற்றிருத்தல்போல, சர்வலோகாதிநாயகராகிய சிவன் தம்மாலே பய ன்பெற விரும்பிய சர்வான்மாக்களும் தம்மை வந்து வழிபட்டு உய்யும் படி சிதம்பரம் முதலிய தலங்களிலே விசேஷமாக எழுந்தருளியிருப் பார். ஆதலால், அவைகள் புண்ணியஸ்தலங்களென்படும். இராசா

யன்வன், தன் லைனை தன் தேசமெங்கும் செல்லினும், சர்வியாடகத் துவழும் சர்வஞ்ஞததுமும் இல்லாதவனாகையால் சமஸ்தரும் தன் லை எளிதிற்காணும்படி அத்தாணியில் வீற்றிருத்தல்வேண்டும் என பத லுக்கும்: கடவுள் அவனைப் பாலனரரசு சர்வவியாபகத்துவமும் வஞ்ஞத்துவமும் ஈடையாவாகையால், அவரை வெவிடத்தினும் அவர்களுடைய வழிபட்டு அநுகங்காடவற்றக்கொள்ளலாமே என்பயா சிஸ்; அது மெய்த்மெய்யை ஆய்ணும், (தேவ சள இராஜன் முசலிய லரிமியாகள் ஷவலே ரிடங்களிலே காவுள் சூனமீபட்டு பூசுதது, அவர் சந்திக ரிய சரீரங் கொண்டு தங்களுக்கு சிர்சனனாணம் பரது, அவரை வணங்கத் துணிகது, தாங்கள் தங்கள் விருப்பிய மரங்களைப் பெற்றினபு, அவரை போக்க கிரும சூர்திராகய சல மீ? உவ லி சாவவியாபியாயினும், அமீயெங்க டீயாள் உடத இரதஸ் மனத்திலே சந்தகாலமுட விசெஷமாக மெழிதருளியிருத்த, இவ்வி த்கில வந்து தேவாரை வழிபடு சுவாஸி க்குக்கு விசெஷ மாதிரி ஐனியரித்து, அவர்கள் செய்யு நானங்கள் தவங்கள் என்ற உத்தமாய் விருந்தியடையவு, அவர்கள் முன்செய்த பாவங்கா ந்ரயமவு, அகாக்களுக்கு அருந்த க செய்தருளும் என்று பி உ திக்க; வேண்டியாரவேல மடமிச யீவா சியஅக்க வளானவ உன மானது சர் முழுது விவரித்து இனும சர்க்குமுசலிய அவஸ் ரைகளிலே விசெஷமாக நிபுணரே, தம் அங்குகளுத டி எங் குமவிபாபித்திருப்பினும், அப்பன்னிய ஸ்தலங்களுடிலே விசெஷமாக மருதருளியிருப்பா ரயிரா என்ற உவசாத்திபங்கு செட்டகனரன்.

க. இரா. ம. க. ம. இலிசா தேவ மலையாங்கு ரேட்டைச்செத்தன. யா ச. க. க. ரீ. மோசே சூர்ப் எனனுத் தேவமலையைச் செ ர. உ. மெய்கேவா நீ இத்தனரானதுகுடி சமீபித்துவராதே; நீகிறீ ரு ம பரிசுத்தமுள்ளபூமி. ரன்புதமீட்சையைக் காலினின்று கழற விவிடு என்றார். ஷை. ம. ச. ம. உ. தீனாப் வனத்திற்பேய் அந்தவனத்துவியங் கிருகர்கள்; இனரவேலா அங்கே மலைக்கெதிராகப் பாணையமிறங்கய பின்பு, மோசேசேதவசந்திகியிலேறினான். நீ சனங்களைநோக்கி, நீங்கள மலையிலேறாதபடிக்கும், அதினமவாரத்தைத் தொடாதபடிக்கும் எச் சரிக்கையாயிருங்கள் என்று சொல்லி, அதின் சுற்றிலும் ஒரு எவ்லே மையக் குறித்துவிடு. மலையைத்தொடுக்கிறனவனும் நிச்சயமாகக் கொ லைசெய்யப்படுவான். சங். ச. ம. க. சீயோனிலே வாசமாயிருக்கிற யெ கோவாவைக்கே தத்தனமபண்ணுங்கள். ஷை. கூ.க.ச. நம்முடைய தேவ ருசிய யெகோவாவைக்குறித்து மேனமைபாராட்டுங்கள், அவரு டைய பரிசுத்தமலையில் நடஸ்காரப்பண்ணுங்கள். க. சாமு. உ. ய. ச. நான் எங்கே என்று உமதுபிதாக்கேட்டால், தாவீது தன் னூராகிய தே. த்லகே நிலே தன்மலிசத்தார் யாவரும் வருஷாந்தர பவியிடுகிறபடி யால் அங்கேபோகும்படி என்னிடத்தில் வருந்திக்கேட்டானென்று சொல்லும். ஷை. ம. க. ர. தேவனுக்கு ஆராதனை செய்யும்படி பெத் தேலுக்குப்போகிற மூன்றுமனிதர் உண்ணக்கண்டு சந்திப்பார்கள்,

அப்பால் பெலஸ்தியரின் பாணியிருக்கிற தேவமலைக்குப்போலாய். உ. பேதுரு. க. யசு. அவருடனே நாங்கள் பரிசுத்தமலையிலிருந்தபொழுது; வானத்திற்பிறந்த அந்தச்சத்தத்தைக்கேட்டோம். க. இரா. யசு. யசு. நான் தெரிந்துகொண்ட யெரூசலே மின்நிமித்தமும், க. நாளா. உ. ந. உ. நி. இஸரவேலரின் தேவனாகிய யெகோவா சதாகாலமும் யெரூசலேமில்வாசப்பண்ணி, தமதுசனங்களுக்கு ஆறுதலைக் கொடுத்தார். எஸ்ரா. க. உ. ந. பரமண்டலத்திலுள்ள தேவனாகிய யெகோவா, பூமண்டலத்திலுள்ள சகல இராச்சியங்களையும் எனக்குத் தந்துவிட்டார்; யூதாத்தசத்திலுள்ள யெரூசலேமிலே நமக்கு ஒரு ஆலயத்தைக்கட்டும்படி எனக்குக் கட்டினாயிட்டுருக்கிறார். அருளுடைய எல்லாச்சனங்களிலும் எவன் உங்களுக்குள் இருக்கிறானோ, அவன்தேவனாகிய யெகோவா அவனோடுருப்பாராக; அவன் யூதாத்தசத்திலுள்ள யெரூசலேமிற்குட்டோய், அருளுக்கு ஒரு ஆலயத்தைக் கட்டுவானாக. யெரூசலேமியிலிருக்கிற இஸரவேலரின் தேவனாகிய யெகோவாவே தேவன். யேசுவா. ம. உ. ய. எங்கள்பிதாக்கள் இந்த மலையில் ஆராதனை செய்தார்கள். நீங்களோ தொழுதுகொள்ளவேண்டிய எஸ்தானம் யெரூசலேமில் உண்டென்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள் என்றார். மத். ச. மி. பிசாசானவன் அவரைப் பரிசுத்த நகரத்திற்குக் கொண்டுபோய் அவரைச் தேவாலயத்தின்மேல் பரிகையல் நிறுத்தி. மத். மி. க. நி. யெரூசலேமலைக்க்கொண்டு சத்துயம்பண்ணலாகாது, அது மகாராசாவின நகரம்.

சலோமோன் யெகோவாவை நோக்கிச்செய்த விண்ணப்பம். உ. நாளா. க. யசு. உ. ந. இஸரவேலரின் தேவனாகிய யெகோவாவே, உமது தாசனாகிய தாவிதுக்கு நீர்சொல்லிய வாக்கு மெய்ப்படும்படி அருள்செய்யும், தேவன் நிச்சயமாய்ப் பூமண்டலத்திலேயானிதருடன் வாசப்பண்ணுவாரா? உமமும் வானங்களுக்குள்ளுள்ள வானமும் உம்மைக்கொள்ளாதே; நான் கட்டினவீடு உம்மைக்கொள்வது எப்படி. என்தேவனாகிய யெகோவாவே, உமது அடியான்செய்யும் பிரார்த்தனை யின்மேலும் விண்ணப்பத்தின்மேலும் சிந்தைவைத்தருளும்; உமது அடியான் உமதுசமுக்கத்தில் இடம் ஸலத்தையும் அவன் பிரார்த்தனையையுங்கேட்டருளும். எனது நாயம் அதில் நிறுத்தப்படும் என்று நீக்குறித்த இந்தஸ்தானத்துக்கு நேரே, உமது அடியான்செய்யும் பிரார்த்தனையைக் கேட்கும்படி இரவுப்பகலும் இந்தவீட்டின்மேல் நீர் கண் திறந்திருப்பீராக. உமது அடியானும் உமது சனமாகிய இஸரவேலரும் இந்தஸ்தானத்துக்கு நேராய்ச்செய்யும் விண்ணப்பங்களைக் கேட்பீராக. ஷை. க. உ. க. ந. மேலும் புறத்தேசத்தார், உமது மகானாமத்தையும், உமது வலிமையான கரத்தையும், ஓங்கிய உமது புயத்தையுங்குறித்துக் கேட்டிருப்பார்களே; ஆதலால் உமது சனங்களாகிய இஸரவேலரிலே சேராத அவர்கள், உமது நாமத்தினிமித்தம் தூரதேசத்திலிருந்து வந்து, இந்தஆலயத்துக்குநேராகப் பிரார்த்தனை பண்ணினால்; நீர் உமதுவாசஸ்தலமாகிய வானத்தினின்றும் கேட்டு,

உமது சனங்களாகிய இஸரவேலரைப்போலவே, பூமண்டலத்திலுள்ள சகலசனங்களும் உமதுநாமத்தை அறிந்து உமக்குப்பயப்படும்படிக்கும் நான்கட்டின இந்த ஆலயத்துக்கு உமதுநாமம் இடப்பட்டதென்று அறியும்படிக்கும், அந்தப் புறத்தேசத்தார் உம்மைநோக்கிப் பிரார்த்திப்பதெல்லாவற்றையும் அவர்களுக்குச் செய்தருளும்.

யெகோவா சிலோமோனுக்குச் செய்தவாக்குத்தத்தம்:—**௨.** நாளா, எ. 12—**10**. யெகோவா இரவிலேசமீஸாநோனுக்குத் தரிசனமாகி, அவனைநோக்கி, நான் உன் பிரார்த்தனையைக்கேட்டேன், எனக்குப் பலியிடும் வீடாக இந்தஸ்தானத்தைத் தெரிந்துகொண்டேன, மலையெய்யாமல் நான் வானத்தை அடைத்தாலும், தேசத்தை அழிக்குப்படி. வெட்டுக்களிகள் வரக்கட்டளை யிட்டாலும், நான் என சனங்களுக்குள்ளே கொள்ளைநோயை அனுப்பினாலும், என்ருபம் தரிக்கப்பெற்ற என்சனங்கள தங்களைத் தாழ்த்திப்பிரார்த்தனைசெய்து, என்முகத்தைத்தேடித் தங்கள் துன்னெறிகளினின்று திரும்புவார்களாகில், நான் வானத்தினின்றுகேட்டு, அவர்களபாவத்தை மன்னித்து அவர்களுக்கேசத்தலை ஆற்றுவேன், இந்தஸ்தானத்திற் செய்யப்படும் பிரார்த்தனைக்குக் கண் திறந்துசெவியாய்ப்பேன், என்நாமம் சதாகாலமும் இந்த ஆலயத்திலே தங்கும்படி, நான் இதைத்தெரிந்தவகாண்டு பரிசுத்தப்படுத்தினேன், என் கண்ணும் என்மனமும் சதாகாலமும் இதிலே தரித்திருக்கும்.

இவ்வசனங்களினாலே என் கடவுளுக்கும் விசேஷஸ்தலங்கள் எண்டென்பது துணியப்படுகின்றது. அதுகண்டும், நாங்கள் சிறுனுக்கு விசேஷஸ்தலங்கள் எண்டென்று எங்கள்சாத்திரங்களாலே துணிந்து, அவைகளுக்கு யாத்திரை செய்தலை நீ இகழ்வது அறியாயென்றோ?

மூன்றாவது

ஆலயப்பிரகரணம்.

புண்ணியஸ்தலங்களிலே அறிவுள்ளவர்களும் அறிவில்லாதவர்களும் ஆகிய சகலரும் கூடிக்கடவுளை அன்போடு வழிபட்டு உய்யும்பொருட்டு விதிப்படி ஆலயங்களைக் கட்டிப் பிரதிட்டை பண்ணுதல் புண்ணியமென்று சைவாகமங்கள் சொல்லுகின்றன.

யாத். ந. 10. ம் அதிகாரத் தொடங்கி சுயம் அதிகாரம் வரைக்கும் மோசே என்பவன் உத்தேஷனுடைய ஆஞ்ஞைப்படி அவனுக்கு ஒரு ஆவாசத்தை உண்டாக்கிப் பிரதிட்டை பண்ணினான் என்று சொல்லப்படுகின்றது. உ. நாளா. சு. ௪—**௬**. இஸரவேலின் தேவஞ்சிய யெகோவாவுக்கு ஒரு ஆலயங்கட்ட என் மீதாவாகிய தாவீது அபிப்பிராயம் கொண்டிருந்தார். யெகோவா என்பிதாவைநோக்கி,

என்பதால் ஒரு ஆலயங்கட்ட நி அபிப்பிராயங் கொண்டாய், நீ கொண்ட அபிப்பிராயம் நல்லது; ஆனாலும் நீ அந்த ஆலயத்தைக் கட்டாமட்டாய், உன்னுதரத்திற்கேன்றும் புத்திரனே என்பதால் ஒரு ஆலயங் கட்டுவான் என்று சொல்லியிருந்தார். க. இராசா, க. ம. கும் அகிகாரங்களில் சலோமோன் யெருஷலேமிலே உன் தேவனுக்கு ஒரு ஆலயத்தைக் கட்டிப் பிரதிட்டை செய்தானென்றும், எஸ்டு. கூம் அதிகாரத்திலே யெருஷலேமிலே உன் தேவனுடைய ஆளுனரும் பாடி ஆலயம் திரும்பவும் கட்டிப் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டதென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இவ்வாறே உன் கடவுளுக்குள் ஆலயங்கட்டிப் பிரதிட்டை செய்தல் புண்ணியமென்றும், அதனைப் பலர் செய்தார்களென்றும், உன் சாமயநூல் பேசுகின்றது. அஃதுணர்ந்தும், நாங்கள் எங்கள் கடவுளுக்கு ஆலயங்கட்டிப் பிரதிட்டை செய்தல் புண்ணியமென்று, எங்கள் சாத்திரங்களாலே தெளிந்து, அவ்வாறுசெய்தலும் அங்கே கூடி அவரை வழிபடுதலும் விருதாவென்று நீ புலம்புவது என்னை!

நான்காவது

இலிங்கப்பிரகரணம்.

வியத்தலிங்கம் அவலியத்தலிங்கம் வியத்தலிங்கம் * என்னும் மூவகை இலிங்கங்களை, வரிவடிவெழுத்தை ஆலிவடிவெழுத்திற்கு அறிகுறியாகக் கொள்ளுதல்போலக் கடவுளுக்கு அறிகுறியாகவும், அகிட்டேயமாகவும் கொண்டு அவரை அழற்றினிடத்தே விதிப்படி ஆவாகனம் பண்ணிப் பூசித்துவழிபடல், பாலானது பசுவினாய்பெங்கும் வியாபித்திருப்பினும், கன்றைக்கண்டபொழுது பூசிவழியாகவே ஒருகுதல்போல, அவர் தாம் சாஸ்திரபஞ்சததமநிலைந் திருப்பினும் அவலிலிங்கத்துவாரத்தால் அருள்செய்யவல்லவென்று சுவாகமங்கள் செப்புந்நன.

யாத், றும் அகிகாரத்திலே யெகோவா போசேயைநோக்கி, சீத்திம் மரத்தினுலே ஒருபெட்டிசெய்து, அதைச் செம்பொற்கட்டடால் மூடி, அதன்மேல் செம்பொன்னினால் ஒருகிருபாசயம்பண்ணி, அந்தக்கிருபாசயத்தின் இரண்டோரத்திற்கும்பொன்னினால் இரண்டு கோடுகளைன்னும் விக்கிரகங்களை யுண்டாக்கி, அந்தப்பெட்டிகளுக்கு

* வியத்தலிங்கம்—எல்லா அவயவங்களும் வெளிப்பட்டிருக்கும் சக்திரசேகரமுதலிய இருபத்தைந்து விக்கிரகங்கள், அவலியத்தலிங்கம்—அவைகள் வெளிப்படாததாய்ப் பீடமும் சிவலிங்கமுமாய் இருப்பது. வியத்தலிங்கம்—முகமூர் தோள்களுமாதிரிய் வெளிப்பட்டிருக்கும் சிவலிங்கம்.

ருள்ளே தாம் எழுதிக்கொடுத்த சாட்சிப்பத்திரத்தை வைத்து, சதா காலமும் ஆராதனை பண்ணும்படி விதித்தாரா என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஷே. ந. (9), ௩௬, ௩௭, ௪௧யும் அதிகாரங்களில் யெகோவா விதித்தபடி. மோசே ஒரு ஆவாசத்தையுண்டாக்கி, பெட்டியும் கிருபாச் சயமும் கெருபிகளென்னும் விகிரகங்களும் செய்துமுடித்து, பெட்டிக்குள்ளே சாட்சிப்பத்திரத்தை வைத்து, பிரதிட்டை டண்ணினான் என்றும், அன்று தொடங்கி அந்தப்பெட்டிக்கு ஆராதனைசெய்து வந்தார்கள் என்றும், அதற்கு ஆசாரியர்களாக ஜேரோனையும் அவன் சந்ததியாரையும் தலைமுறைதோறும் நியமிக்கவிதித்தாரென்றும், அந்த ஆசாரியர்கள்செய்த ஆராதனைக்கு யெகோவா யகிழ்ந்து அதுக்கிரகம்பண்ணிவந்தார் என்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. யா. த. ௩. (9), ௨௨. சாட்சிப்பெட்டியின்மேலிருக்கிற இரண்டு கெருபிகளின் மத்தியினின்றும், கிருபாசயத்துக்கு மேலாய் நான் உனக்குத்தரிசனமாகி, இஸரவேல்சந்ததியாருக்கு நான் கட்டணியும்யாவையும் உன்னிடத்தில் சொல்லுவேன். (என்று யெகோவாசொன்னார்.) எண். ௭. ௩௬. மோசே தேவனுடனே பேசும்படி சபையின் ஆவாசத்துட் பிரவேசிக்கையில், தன்னுடனே பேசுகிறவருடைய சத்தம் சாட்சிப்பெட்டியினது கிருபாசயத்தின் இரண்டு கெருபிகளின் மத்தியினின்றும் தோன்றக்கேட்டான: அங்கே அவர் அவனுடனே பேசுவார். ௩. சாமு. ௬. ௨. கெருபியரின் மத்தியில் வாசமாயிருக்கிற சேரூபதியாகிய யெகோவாவின் நாமம் தொழுதுகொள்ளப்படுகிற தேவனின் பெட்டி. சங். ௩. ௧. கெருபிகளின் மத்தியில் வசப்படுவரே, பிரகாசியும். ஷே. ௬. ௧. யெகோவா இராச்சியபரிபாலனம் பண்ணுகிறார்; சனங்கள் நடுங்குவார்களாக; அவர் கெருபிகளின் மத்தியில் வீற்றிருக்கிறார். எண். 10௬. ௨௬. — ௨௭. வசனங்களிலே ஒருநாள் யூதர்களில் வெகுசனங்களுக்குச் சடிதியாக ஒரு வாதை சம்பவித்தபொழுது, ஆரோன் சீக்கிரமாக ஓடிப்போய், அந்தப்பெட்டிக்குத் தூபங்காட்டி, ஆராஜனைசெய்து வழிபட்டதனால், அவ்வாதை நீங்கிற்று என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. யோசு. ௩. ௨. — ௪. அதிபதிகள் பானையமெங்கும் போய்ச் சனங்களை நோக்கி, உங்கள் தேவனாகிய யெகோவாவினுடன்படிக்கைப் பெட்டியையும், லேவிய ஆசாரியர் அதைச் சமக்கிறதையும் கண்டவுடனே நீங்களும் புறப்பட்டு அதற்குப்பின் செல்லுங்கள்; உங்களுக்குமதற்கும் இடையில் இரண்டாயிரமுழமுளவு தூமரிருக்கவேண்டும்: இதற்குமுன்னே நீங்கள் ஒருபோதும் இந்த வழியாலே போகவில்லையே; ஆகையால் நடக்கவேண்டிய வழியையறியும்படிக்கு அதற்குச்சமீபமாய் வராதிருப்பீர்களாக என்று சொல்லிக் கட்டணியிட்டார்கள். ஷே. ௩. 10௧. — 10௭. வசனங்களில் இஸரவேலர் காணத்தேசத்துக்குப் போம்போது மிகப்பிரவாகிக்கும் யோர்தான் நதியைச்சேர்ந்தவுடனே, ஆசாரியர்கள் சாட்சிப்பெட்டியைக் கொண்டு இறங்கினதினால், அந்ததியரண்டாய்ப்பிரிந்து வழிகொடுத்தது என்றும், சமஸ்தசனங்களும் யோர்தானைக்கடந்து நீருமளவும்,

ஆசாரியர்கள் அந்தப்பெட்டியைச் சுமந்துகொண்டு, அந்நதியின் மீது
 தியிலே நீன்றாக்கொன்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஷே. சு.
 அதி. யெகோவா விதித்தபடி ஆசாரியர்கள் சாட்சிப்பெட்டியைச்
 சுமந்துகொண்டு யெரீகோ நகரத்தைச் சுற்றிலுந்ததினால்; அந்நகரத்
 தினிடலில் இடிந்து கீழேவிழுந்தது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.
 ஷே. ஏ. அதி. ஒருநாள் இஸரவேலர் போரிலே சத்துருக்களுக்குத்
 தோற்றுப் புறங்காட்டியோடினதினால்; யோகவாமுதலியோர் மிக
 வியாசுவீத்து, யெகோவாவின்பெட்டிக்கு முன்பாகச் சாயங்காலம்
 வரைக்கும் தரையிலே முகங்குப்புறவிழுத்துக்கூட்டுத்து, சத்துருக்களை
 வெல்ல வரம்பெற்றார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. க. சாமு.
 ரு. சு. அநிகாரங்களில் ஒருமுறை அந்தச் சாட்சிப்பெட்டியை இஸர
 வேலருடைய சத்துருக்கள் எடுத்துக்கொண்டுபோய்த் தங்கள் தேவா
 வயத்தில் வைத்தபோது, அங்கேயிருந்தவிக்கரகம் அந்தப்பெட்டிக்கு
 முன்பாக விழுந்து தலைவறு வகையாக விட்டிட்டுக்கூட்டுத்து என்
 றும். அந்நாடுகளில்லாம மூலவியாதியினால் வாதிக்கப்பட்டனா என்
 றும். அதினாலே, அவர்கள் அந்தப்பெட்டியைத் திரும்ப இஸரவேல
 ரிடத்திற்கு அனுப்பிவிட்டார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.
 ம. சாமு. சு. அநிகாரத்திலே அந்தப்பெட்டியைத் தவிர்த்துமுப்பதினாயி
 ரம்பேரோடுபோய், அந்நபுது இரத்தினியர்செலநற்க்கொண்டு வரும்
 பொழுது; மாடுகள் அப்பெட்டியை அசைத்தபடியினாலே, அவ்விர
 தத்தை நடத்திய மூசா அகியோ என்னுள்ளருவருள் மூசாதன்வையை
 நீட்டி அதைப்பிரித்தான் என்றும், அதினால் யெகோவா அவனைக்
 கோபித்துக்கொண்டுபோட்டான் என்றும், அதுசுண்டு தாவீதுபாய்து,
 யெகோவாவின்பெட்டி என்னிடத்தில்வருவது என்படியென்றுசொ
 ல்லி, அதைத் தன்னிடத்திலே கொண்டுவர விருப்பாமல், கித்திய
 னாகிய ஒபெத் ஏதோபினயீர் மிலே கொண்டபோய் வைத்தான் என்
 றும், அந்தப்பெட்டி அவன்விட்டிலே மூன்றாமாசம் தங்கிறென்றும்,
 அதினிரித்தம் யெகோவா ஒபெத் ஏதோமையும் அவன்சூழும்புதார்
 அனைவரையும் ஆழ்வதித்தார் என்றும், தாவீது அதை அநிர்த்துபோய்
 அந்தப்பெட்டியைத் தன் நகரத்திலே கொண்டுவந்து வைத்துப்பலி
 கொடுத்து ஆராதனைபண்ணினான் என்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கின்
 ரது. க. இரா. சு. அ. அநிகாரங்களிலே தாவீதின் குமாரனாகிய
 சலோமோன் யெரூசலேமில் ஒரு ஆலயங்கட்டி, அதிலே அந்தப்
 பெட்டியை வைத்துப் பிரதிட்டைபண்ணி, அனைகம் ஆடுமுகளைப்
 பலிகொடுத்து, ஆராதனைசெய்தான் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இப்படியே உன்சமயதுவிலே, உந்தேவனாகிய யெகோவா
 சாட்சிப்பெட்டியையும், அதற்கு இருபக்கத்திலும் இரண்டுகொடீ
 களையும் வைத்து ஆராதனைபண்ணும்படி விதித்தார் என்றும், அவ்வா
 நேமோசேமுதலானவர்கள் செய்தார்களென்றும், யெகோவா அந்தப்
 பெட்டியிலே பிரசன்னராகிக் கிருபைசெய்தாரென்றும், அந்தப்பெட்
 டியை அவமதிசெய்தவர்களைத் தண்டித்தார் என்றும், சொல்லப்பட்டி

மருக்கின்றது. அதை அறிந்துகொண்டும், கோதுமை அப்பத்தையும், திராட்சரசத்தையும் உன்தேவனாகிய கிரிஸ்துவின் சரீரமும் இரத்தமுமாகவேணும் அவைகளுக்கு அநிகுரியாகவேணும் பாவிதது உட்கொள்ளல்வேண்டும் என்று புதியவுடன்படிக்கையில் விதித்தபடி செய்துகொண்டும், எங்களைக் கலையும் செம்பையுமவனங்கும் அஞ்ஞானிகளென்றும், கடவுளுக்குச் செய்யற்பாலதாகிய வழிபாட்டை அறிவில்லாத விக்கிரகங்களுக்குச் செய்யும் பாவிகளென்றும், தூஷிப்பது மகிமயக்கமன்றோ? அநிகுரியும் அகிட்டேயமுமாகிய இலிங்கத்தினாலே காட்டப்படும தமக்குச்செய்யும் வழிபாட்டைத் தபக்கென்றே கொள்ளாது இலங்கநூதுக்கென்று கொள்ளுதற்குககடவுள் மதியக்கமுடையவல்லவா.

ஐந்தாவது

அபிவேஷகப்பிரகரணம்.

இலிங்கங்களை அகிட்டித்து அருள்செய்யும் கடவுளுக்கு, எல்லையால் தயிரெய்தேன இளநீர் முதலியவைகளினால் விதிப்பது அபிவேஷகம். இன்னுதலுபண்ணியமென்று சைவாகரங்களுள்ளுருகின்றன.

பாடல். நடு. உரு — நடு, வெகோவா மோர்சயை நோக்கி, அந்த தமசுகந்ததிரவியங்கொடிய சததமான வெளனைப்போளததிலுபரிசுத்தஸதானததாச சேக்கலினபடி, மாசேக்கலு. கருவாப்பட்டையில அகிந்நாநியாகிய மாசு சேக்கலும், சுகாதுவாபுமொடும் சேக்கலும், இலவங்கப்பட்டையில் மாசேக்கலும், சிதவிருச்சிததெண்ணெயில் புருகினனும், எடுத்து, பரிமளதைலக்காரணுடைய செய்கையாய்ச் செய்யப்பட்ட பரிமளதைலதைப்போல, அவைகளுக்கூற்றிச்சுத்த அபிவேஷகதைலத்தைச் செய்வாயாக. அதுவே அபிவேஷகதைலமாயிருக்கவேண்டும். அதினாலே சபையின் ஆவாசத்துக்கும, காட்சிப்பெட்டிக்கும, பீடத்துக்கும, அதின பாத்நிரங்களைல்லவறநிற்கும், கிளைவிளக்குக்கும், அதினகருவிகளுக்கு, தூபவேதிகைக்கும, தகனபலிவேதிகைக்கும். அதின பாதநிரங்களைவற்றிற்கும், தெரிபடிக்கும், அதினபாதத்துக்கும், அபிவேஷகம்பண்ணக்கடவாய். அவைகள் பரிசுத்தமாகும்பொருட்டு, அவைகளைப் பரிசுத்தப்படுத்துவாயாக அவைகளைப் பரிசுக்கிற யாவும் பரிசுத்தமாகும். ஆரோனும், அவனபாத்நிரரும், எனக்குஆசாரியத்தொண்டுசெய்யும்படி, நீ அவர்களுக்கு அபிவேஷகம்பண்ணி, அவர்களைப் பரிசுத்தப்படுத்துவாயாக, நீ இஸாவேற்சந்ததியாரை நோக்கி, உங்கள் தலைமுறைதோறும் இதுவே எனக்குரிய பரிசுத்த அபிவேஷகதைலமாயிருக்கவேண்டும். இது மனிதருடையசரீரத்திற் பரிசுத்தப்படாது. இதற்கொப்பாக நீங்கள் வேறே செய்யவும்படாது. இது பரிசுத்தமானது. இது உங்களிடத்திற் பரி

சத்தமாயிருக்கவேண்டும். இதற்கொப்பாகத் தைலமுண்டாக்குகிறவனும், இதில் எடுத்து அக்சியன்மேல் வார்க்கிறவனும் தன் சனங்களினின்றும் சேதிக்கப்படுவான் என்று சொல்லென்றார்.

இப்படியே உன்சமயநூலிலே அபிஷேகம் விதிக்கப்பட்டமைகளும், காண்தார்போல நீ நாங்கள் அபிஷேகம்பண்ணுதலைக்கண்டு, விக்கிரகங்களுக்கு அபிஷேகம்பண்ணினதினாலே புயனில்லையென்பிதற்றுவது நீதியா?

ஆளுவது

ரைவேத்தியப்பிரகரணம்.

இயங்குகளை அகில்டித்து அருள்செய்யும் கடவுளுக்கு அன்புபாலபழம் நோதகம் முதலியவைகளை விதிப்படி நிவேதனம் பண்ணுதல் பண்ணியமென்று சைவநூல்கள் சொல்லுகின்றன.

யாத். உ. ம. ௩. ௩. என்சந்தியில், பீடத்தின்மேல் நித்தமும் சமூகத்தப்படி வைக்கவேண்டும். என். சு. ௩௪—௩௭. தகனபலிக்குப் பழத்திற ஒருவருட்கூத்தாட்டுக்குட்டியையும், பிராயச்சித்த பலிக்குப் பூசுதிற ஒருவருட்கூத்தாட்டுப்பண்ணாட்டுக்குட்டியையும், ஸ்தோத்திர பலிக்குப் பழத்திற ஊாட்டுக்கடாயையும், ரைவேத்தியத்துக்கு ஒரு கூடையில் என்வெயிறிசைந்த புளிப்பில்லாத மெல்லியமாவினும் செய்த அதிரசங்களையும். என்னெய் தடவப்பட்ட புளிப்பில்லாத அடைகளையும், பாணபலியுடன் யெகோவாவுக்கு ரைவேத்தியமாகக் கொண்டுசெல்க்கடவன். அவைகளை ஆசாரியன் யெகோவாவின் சந்தியிற்கொண்டொந்து, அவனுடைய பிராயச்சித்தபலியையும், அவனுடைய தகனபலியையும், நிவேதனம்பண்ணி, ஆட்டுக்கடானைக் கூடையிலுள்ள புளிப்பில்லாத அப்பங்களுடனேகூட, யெகோவாவுக்கு ஸ்தோத்திரபலியாயிடக்கடவன், அன்றியும் ஆசாரியன் ரைவேத்தியத்துடனே பாணபலியைச் செலுத்துவானாக. மீலவி. ௨௪. ௩—௬. நீ மெல்லியமாவை எடுத்து ஒவ்வொரு அப்பம், ஒரு ஏபாவிற்பத்தில் இரண்டுபங்குள்ளதாகப் பன்னிரண்டு அப்பங்குடவேண்டும். நீ அவைகளை யெகோவாவின் சந்தியில் பரிசுத்தபீடத்தின்மேல் ஒவ்வொரு அடுக்கில் அவ்வாறு இருக்கும்படி இரண்டு அடுக்காக வைத்து யெகோவாவுக்கு அக்கினியிலிடப்படும் ஞாபகக்குரியாகிய ரைவேத்தியமாகும்பொருட்டு, அடுக்குத்தோறுஞ் சத்தஞ்ஞாறுவையிடக்கடவாய். அவைகளை நித்தியவுடன்படிக்கையாய் இளரவேல்சத்தியாரகையில்வாங்கி ஒய்வுநாள்தோறும் யெகோவாவின் சந்தியில் அடுக்கி வைக்கக்கடவன். நித்தியரியமமாக யெகோவாவுக்கு அக்கினியிலிடப்படும் ரைவேத்தியங்களுக்குள் அவைகள் மிகவும் பரிசுத்தமானவைகளாகையால் அவைகள் ஆரோனுக்கும் அவன் புத்திரருக்கும் உரித்

நாகும்: அவைகளைப் பரிசுத்த ஸ்தானத்தில்புகிக்கக்கடவர்கள். இன்னும் நைவேத்தியத்தைக்குறித்து யாத. ௨௬ம் அதிகாரத்திலும் லேவி. ௨, ௩, ௪ ம் அதிகாரங்களிலும் பிறவிடங்களிலும் விரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இங்கே எடுத்துச்சொல்லற்பெருகும்.

இப்படியே உன் சமயநூலிலும் நிவேதனம்வதிக்கப்பட்டவைகளும், நீ நாங்கள் எங்கள் கடவுளுக்கு நிவேதனம்பண்ணுதலை அறிந்து, நீங்கள் அன்னம் பழம் முதலியவைகளை இலிங்கத்துக்குமுன்பு படைக்கிறீர்களே; அது அவைகளை உண்னுமா என்று இகழ்கின்றார். இதனால் பூர்வகாலத்திலே உன் யெகோவா பசியினால் தமக்குமுன்படைத்தவைகளை உண்டாசென்பதே உன் சுருத்தென்று தோன்றுகின்றது.

ஏழாவது

தூபதிப்பிரகரணம்.

இலிங்கங்களை அபிட்மித்து அருள்பெறும்படியாக வளைத்து திபங்குரினாலே விதிப்படியுட்குத்தலடண்ணியமென்று எசையாகமங்கள் சொல்லின்றன.

யாத. ௩௨, ௩௩—௩௬. யெகோவாவிடேநூயகோக்கி வழித்த வெள்ளைப்பொழுதும், குங்கலியமும், சாயிராணியுமாயி சுகந்தி வியங்கலையும், பரிசுத்தமான குந்துருவையும சமந்லையாக எடுத்த, பரிமாணதைலச்சாரன் செய்கிறதபோல அவைகளைக்கலந்து கீழவ பரிசுத்தசுகந்த தூபமாக்குவாயா. அதில் ஒருபங்கை இடித்துப் பட்டியாக்கி, நான் உண்ணச்சந்திக்கும் சபையின் ஆவாசத்திலிருக்கும் சாத்திப்பெட்டிக்கு முன்னே வைக்கவேண்டும்; அது உங்களுக்கு விடும் பரிசுத்தமாயிருக்கவேண்டும். லேவி. ௨௬, ௨௭, ௨௮. யெகோவாவின் சந்தியிலிருக்கும் நிவேதிகையிலெரியும் ஒருபுத்த தணல் களிஞலே தன் தூபகலசத்தை நிறைத்து, தூளாக்கப்பட்ட சுகந்த தூபவாக்கத்தில் தண்கைநிறைய அள்ளித் திரைக்குளளே கொண்டு வந்து, தான் சாகாதிருக்கும்படி தூபமேகம சாய்சிப்பத்திரத்தின மேலிருக்குங் கிருபாசயத்தை மூடத்தக்கதாக, யெகோவாவின் சந்தியில் அக்கினியின்மேல் தூபவாக்கத்தைப் போடக்கடவன். என். யசு. ௩௬. நீ தூபகலசத்தை எடுத்து வேதிகையின் அக்கினியை அதிலிட்டி, அதின்மேலே தூபவருக்கந் தூவிச் சபையினிடத்திற் சீக்கிரமாயொடி அவர்களுக்குப் பிராயச்சித்தஞ்செய் என்றான். யாத. ௩௮ எ. ௮. ஆரோன் காலேதோறும் விளக்குகளைச் சொடிக்கும்பொழுது அதின்மேலே சுகந்த தூபமிடக்கடவன். மாலையில் விளக்கேறும்பொழுதும் அதின்மேலே சுகந்த தூபமிடக்கடவன். இதுவே உங்கள் தலைமுறைதோறும் யெகோவாவின் சந்தியில் இடவேண்

உய நித்தியதுபம். வெளி. ௨. ௩. — ௩. வேறொருதுதன் தூபங்
காட்டும் பொற்கலசத்தைப் பிடித்துவந்து வேதிகையின் ஒருபு
சின்னான். சிங்காசனத்துக்கு முன்பாக இருந்த பொன்வேதிகையின்
மேலே, எல்லாப் பரிசுத்தவான்களுடைய பிரார்த்தனைகளோடு
இடம்பொருட்டு, சுகந்த தூபமருக்கம் அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட
தது. பரிசுத்தவான்களுடைய பிரார்த்தனைகளோடே சுகந்த மருக்
கங்களின்புகை, தூதலுடைய கையினின்று தேவனுக்கு முன்பாக
வழங்கிற்று. பின்பு ஆர்சத்தூதனை தூபகலசத்தை எடுத்து, அதை
வேதிகையிலுள்ள அகன்றியினுலே நிரப்பிப் பூமியிலே வீச. சூ
சங்களுந், இடிமுழக்கங்களும், மின்னல்களும், பூமியிதிர் தலுமுண்
டாயின.

இவ்வாறே ஸன்சமயநூலிலே யெகோவாந் தமக்குத் தூபமிட
விடுத்தாவன்றும், அவ்வாறே அவர்பத்தர்கள் செய்தார் என்றும்
சொல்லப்பட்டிருந்ததல்கண்டும், நாய்கள் எங்கள் கடவுளுக்குத் தூப
தீபங் காட்டுதலை நீ இகழ்வது மூடத்துவமே.

எட்டாவது

தீபப்பிரகாசம்.

சிவாலயங்களிலே திருவிளக்கேற்றதல் புண்ணியமென்று
சைவ தூதர்கள் சொல்லின்றன.

லேவி, உ. ௪. ௧—௪. பின்னும் யெகோவா மோசேயை நோக்கி,
நித்தமும் விளக்கெரியும்படிக்கு இரைவேல் சந்ததியாரிடித்துப்பிழிந்த
நித்திருவத்தின் சுத்தமான எண்ணெயை உண்டிடத்தில் கொண்டி
வரும்படி அவர்களுக்குக் கட்டினாயிடு; ஆரோனுவன் சபையின
ஆவாசத்தில் சாட்சிப்பத்திரத்தின் திரைச்சீலைக்கு வெளியே சாயாய
காலர்தொடங்கி விடியற்காலபரியந்தம் யெகோவாவின் சந்நிதியில்
நித்தமும் ஏற்றக்கடவன்; இது உங்கள் தலைமுறைதோறும் நித்திய
நியமாயிருக்கும். அவன் பரிசுத்தக் கிளைவிளக்கின அகல்களை யெ
கோவாவின் சந்நிதியில் வழங்குப்படுத்தவேண்டும், யாத். ௨. ௪. ௨. ௪.
௨. ௧. வசனங்களிலே மேற்கூறியவாறே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.
எண். ௨. ௧ — ௪. யெகோவா மோசேயைநோக்கி, ஆரோனுக்கு, நீ
விளக்கேற்றும்போது எழுத்பரும், கிளைவிளக்குத்தண்டிறற்கு நேயே
புளிக்கொடுக்கவேண்டும் என்றுசொல் என்றார், யெகோவா மோசேக்
க்குக் கட்டினாயிட்ட பிரகாசம் ஆரோன் கிளைவிளக்குத்தண்டிறற்கு
நேயே எரிய விளக்கேற்றினான். இந்தக் கிளைவிளக்குத்தண்டிறுநல்
புஷ்பங்கள் வரைக்கும் பொண்ணினால் வைரவேலையாகச் செய்யா
பட்டது. யெகோவா மோசேக்குக் காண்பித்த சாயலின்படியே அந்
தக்கிளைவிளக்கை உண்டாக்கினான்.

இப்படி உன் சமயநூலிலும் ஆலயங்களிலே திருவிளக்கேற்றுதல் விதிக்கப்பட்டமை கண்டும், நீ எங்களைநோக்கி, ஆலயங்களிலே வெருபொருள் செலவிட்டு விளக்கேற்றி வைக்கிறார்களே? உங்கள் கடவுளுக்குக் கண்டெரியாதா? என்று துஷிப்பது பேதைமையன்றோ?

ஒன்பதாவது

வாத்தியப்பிரகரணம்.

அபிஷேகம் பூசை உற்சவம் முதலியன நடக்கும்பொழுது சிவ சந்நிதானத்திலே பலவகைப்பட்ட வாத்தியங்களை முழக்குதலும் நடனம் பண்ணுதலும் புண்ணியமென்று சிவசாத்திரங்கள் செப்பு கின்றன.

க. நாளா-யரு, யரு, யசு. யெகோவாவின் வாக்கின்படி மோசே கட்டளையிட்டபிரகாரம் தேவனுடைய பெட்டியைத் தண்டோடும் தங்கள் தோளின்மேலெடுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். தங்கள் சகோ தரரைத், தம்புருவும், கின்னரமும், கைத்தாளங்களுமாகிய கீதவாத கியங்கள் முழங்க, ஆனந்தத்துடன் உரத்தசத்தமாய்ப் பாடும்பொ ருட்டு, ஏற்படுத்தும்படி தாவீது கட்டளையிட்டான். ஷே அதி. யசு—உசு. பாடகராகிய ஏமானும், ஆசாப்பும், ஏசானும், வெண்கலத் தினாலே செய்த தோனிக்குங் கைத்தாளம்போடவும், சகரியாவும், அசீயேலும், ஷிமிராமொத்தும், யிகியேலும், உன்னீயும், இலியாப் பும், மாசெயாவும், பியூயாவும், அலாமோததில் தம்புருகளை வாசிக் கவும்; மத்திதியாவும், இலிப்பேலேகும், ஓபெத் ஏதோமும், யெயீ யேலும், அச்சீயாவும், ஷிபினித்தினால் உயர்ந்த தொனிசெய்து, கின னரம் வாசிக்கவும் நியமிக்கப்பட்டார்கள். ஷே அதி. உசு. ஊது கொம்போடும், பூரிகைகளோடும், கைத்தாளத்தோடும் தம்புருவும், கின்னரமும்முழங்க, இஸரவேலர் அனைவரும் யெகோவாவின் உடன் படிக்கைப் பெட்டியைக் கொண்டுவந்தார்கள். ஷே யசு. சு. ஆசாரிய ராகிய பியூயாவும், யாகசியேலும். தேவனுடைமைய உடன்படிக்கைப்பெட்டிக்கு முன்பாக நித்தமும் பூரிகை பூதினர்கள், எண். யு. அ—யு. ஆரோனின் புத்திரர்களாகிய ஆசாரியர்களே எக்காளங்களை ஊதக்கடவர்கள், உங்கள் தலைமுறைதோறும் இந்தவிதி நித்தியநியம மாயிருக்கும். உங்கள்தேசத்தில் உங்களைக் கிலேசப்படுத்தும் சத்துரு வுக்கு விரோதமாய் யுத்தத்துக்குப்போகும்பொழுது, நீங்கள் எக்கா ளங்களைப் பேரொவியாய் ஊதக்கடவீர்கள்; அதினால் உங்கள்தேவ னாகிய யெகோவா உங்களை நினைப்பார், நீங்கள் உங்கள் சத்துருக்களி னின்றும் இரட்சிக்கப்படுவீர்கள். அன்றியும் உங்கள் ஆனந்ததினத் திலும், உற்சவநாள்களிலும், மாசாரம்பங்களிலும், உங்கள் தகனபலி களையும், ஸ்தோத்திரபலிகளையும், செலுத்தும்பொழுதுஎக்காளங்களை

ஊதவேண்டும்; அது யெகோவாவின் சந்நிதியில் உங்களுக்கு ஞாபகக் குறியாயிருக்கும்: நானே உங்கள் தேவனாகிய யெகோவா என்றார். சங். ௧௮. ௩. கின்னரத்தினாலும் கின்னரத்தோடு தத்தினாலேயினாலும், யெகோவாவைப்பாடுங்கள். தாரையினாலும் எக்காளத்தினாலும் இராசாவாகிய யெகோவாவின் சமூகத்தில் ஆனந்தத்தொனிசெய்யுங்கள். ௨. சாமு. ௬. ௩. தாவீதும் இஸரவேல்சந்ததியார் சமஸ்தரும் யெகோவாவின் சமூகத்தில் தேவதாருவினாற் செய்யப்பட்ட கின்னரமும், தம்புருவும், யிருதங்கமும், வீணையும், கைத்தாளமுமாகிய நானாவித வாத்தியங்களையும் முழக்கினார்கள்.

இப்படியே உன் தேவசந்நிதானத்திலே வாத்தியகோஷஞ் செய்தல்வேண்டும் என்று விதித்தமைகண்டும், நீ எங்கள் சிவாலயங்களிலே வாத்தியங்கள் முழக்குதலைக்கண்டு இகழ்வது தகுதியன்றே.

பத்தாவது

புண்ணியகாலப்பிரகாரணம்.

சோமவாரம் மங்கலவாரம் சுகிரவாரம் பானுவாரம் அமாவாசி பூரணை சதுர்த்தி சட்டி. காந்திலைக சிவராத்திரி மாசப்பிறப்பு வருஷப்பிறப்பு உற்சவகாலம் முதலிய தினங்கள் புண்ணியகாலங்களென்றும், அவைகளிலே மனம் விபாசிவழிபோகாமல் உண்டிசருக்குதல்செய்து கடவுளை விதிப்படி விசேஷமாக வழிபடுதல் பெரும்புண்ணியம் என்றும் சைவநூல்கள் சொல்லின்றன.

உ. இரா. ௪. ௨௨, ௨௩. தன் புருஷனைக் கூப்பிட்டு நான் தேவனுடைய தாசனிடத்திற் போய்வரும்படி வாலிபரில் ஒருவனையும், கழுதைகளில் ஒன்றையும் என்னிடத்தில் அணுப்பும் என்றார். அதற்கு, அவன் நீ இன்றைக்கு அவனிடத்திற் போகவேண்டியதென்ன; அமாவாசியமல்ல, ஓய்வுநாளமல்லவென்று சொல்ல, அவள் நன்மையாய் முடியுமென்றார். ௧. நாளா. ௨௩. ௩௧. ஓய்வுநாளிலும், அமாவாசியிலும், நியமிக்கப்பட்ட உற்சவங்களினும், தொகைப்படி, தங்களுக்குக் கட்டினையிடப்பட்ட விதிப்பிரகாரம், யெகோவாவின் சந்நிதியில் நித்தமும் யெகோவாவுக்குச் சகலதகனபலிகளையுமிடவும், லேவி. ௨. ௩௫ அதிகாரத்திலும் பிறவிடங்களிலும் ஓய்வுநாளும் மாசப்பிறப்பும் அமாவாசியும் பூரணையும் உற்சவநாள்களும் புண்ணியகாலங்கள் என்றும், அந்தக்காலங்களிலே யெகோவாவின் ஆவாசத்தை விட்டுப் பிரியலாகாதென்றும், எவவிதசாதாரணலேலையுஞ் செய்யலாகாதென்றும், நித்தியாக்கினியிலே இறைச்சிமுதலியவைகையிட்வித் தகனபலிசெய்தல்வேண்டும் என்றும், தங்கள் தங்கள் சங்கற்பத்தின்படியே நியமித்த தினங்களிலே உபவசித்து விரதமனுட்டித்தல்வேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இப்படியே என்விவியதூல் தேசவதைக் கண்டுகொண்டும், சங்களைப்போலவே பாணுவாரத்தைப் புண்ணியகாலமென்று கொண்டு பாடிக்கொண்டும், எங்களைநோக்கி, நீங்கள் காலமெல்லாம் சமமாய் நுக்கச் சிலவற்றை வேறுபிரித்துப் புண்ணியகாலங்களை என்றுகொண்டு, வீரகம் அனுபதிக்கும், திருவிழாக்கொண்டாடுதலும் வீணம்சயனககளை என்று பிதற்றுவது அழகா?

பதினொராவது

சிவாசாரியப்பிரகரணம்.

பார்த்தலிங்கப்பிரதிட்டை பார்த்தபூரை மற்சுவம் என்பனவும் திணைமுருகலியனவுமாகிய சகலகம்பங்கரும் செய்தற்கு, செளக்கூதி பஞ்சரிஷிசோத்திரத்திறந்த ஆநிசைவமென்னும் சிவப்பிராமணர்களுள், பாங்களை வெறுத்துப் புண்ணியங்களைச் செய்பவர்களாய், சமயம் விசேஷம் திருவானம்என்னும் மூன்று திணைமுருகலியனவர்களாய், சைவாகமங்களை ஒதியுணர்ந்தவர்களாய், சிவாகமங்களில் விதித்த இன்றோண்பல இலக்கணங்களையும் உடையவர்களாய் ஆசாரியப்பிடுகையெற்ற சிவாசாரியர்களே அதிகாரிகள் என்றும், மற்றையபிராமணர் கூத்திரியர் வைசியர் சூத்திரர் என்னும் நான்கு வருணத்தாரர்களும் மேற்கூறியவாதே ஆசாரியப்பிடுகையெற்றவர்கள்மேற்கூறிய பார்த்தலிங்கப்பிரதிட்டைமுதலியான நீக்கலாக மற்றை ஆன்மார்த்தலிங்கப்பிரதிட்டை திணைமுருகலியனசெய்தற்கு அதிகாரிகளென்றும், அவர்களைல்லாரும் மனிதப்பிறப்பினராயினும் தேவர்களாகப்பாவிக்கற்பாலர் என்றும், அவர்களைப் பூதிப்பவர்கள் சிவனைப்பூசிப்பவர்களென்றும், அவர்களைத் தூஷிப்பவர்கள் சிவனைத் தூஷிப்பவர்கள் என்றும், அவர்களுக்குத் தொண்டெய்து அவர்கள்சொற்கேட்டுகடத்தல் பெரும்புண்ணியமென்றும், சிவாகமங்கள் செப்புகின்றன.

யாத். உகம் அதிகாரத்தில் ஆரோணையும் அவன் புத்திரரையும் ஆசாரியராக அபிஷேகம் பண்ணல்வேண்டும் என்றும் அபிஷேகவிதி இன்னது என்றும் யெகோவா விதித்தார் எனவும், ஷே. சயம் அதிகாரத்தில் அவவிதிப்படி மோசே அவர்களுக்கு அபிஷேகம்பண்ணினான் எனவும், எண். ௨ ம் அதிகாரத்தில் யெகோவாவுக்கு மற்றைத்தொண்டுகளைச்செய்யும்பொருட்டு லேவியர் இஸரவேலரினின்றும் பிரித்து அபிஷேகம்பண்ணப்பட்டார்கள் எனவும், எண். ௨௮ ம் வசனத்திலும், ஷே. ௨௮. ௨௨. ௧. ௨. வசனங்களிலும், ஷே. ௨௯ ம் வசனத்திலும், ஆரோனுக்கும் அவன்புத்திரருக்கும் அவன் பிதாவின் வம்சத்தாராகிய லேவியாசாரியருக்கும் அவர்கள்சகோதரராகிய இஸரவேலரோடு பாகமும் சுதந்தரமும் இல்லை யெகோவாவே அவர்களுக்குச் சுதந்தரம் எனவும், எண். ௨௮ ம் அதிகாரத்தில் இஸரவேலர் யெ

கோவாவவுக்கும் கொண்டுவந்துகொடுக்கும் இறைச்சி அட்டம் காணிக்
 ளுக் குழாய்வகையில் ஆரோணுக்கும் ஆலன புத்திரருக்கும் லேவிய
 ருக்கும் பங்குடனெனவும், உபா. ௨௨ ம் அதிகாரத்தில் லேவியரைக்
 கையிலடவாகாது எனவும், ஷே. ௨௭ ம் அதிகாரத்தில் சகலரும் லேவி
 யாகொற்கெடுத்தி நடத்தல்வேண்டினெனவும், மொ. ௨௬ ம் அதிகாரத்
 தில் ஆரோணுக்கு விரோதமாகப் பேசினவர்கள் தண்டிக்கப்பட்டா
 ர்களானவும், லேவிய. ௨௧ ம் அதிகாரத்தில் இவர்கள் சந்தியார்களே
 தலைமுறைதொறும் ஆசாரியர்களாதற்கு அதிகாரிகள் எனவும், இன்ன
 இன்ன இலக்கணங்களையுடையவர்களை ஆசாரியர்களாதற்கு சரிய
 பிரெளவுட. ௪௪. ௨ ம் அதிகாரத்தில் சீயசு தன்னுடையவேதரை நோக்கி
 பங்களை அங்கீகரிக்கிறவன் எனையும், அங்கீகரிக்கிறான் யன்னை அங்கீ
 கரிக்கிறவன் என்களை அறியாமலாராயும் அங்கீகரிக்கின்றான் இந்தச்
 சீயியவர்களில் நூறுவன் என்செய்தென்று அவனுக்கு நூறுவசந்தனை
 யாக நூறுசக்கொடுக்கிறவன் என்பானனை இழந்துபோகான் என்று
 லேவிய. ௩௭ வியாகினை நிகவும், பிரேசுசனைதூட்டவும், அவர்களுக்கு
 அதிகாரத்தொடுதொடு எனவும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இப்படி யென்ற படியால் மேகநல்லகண்டிம், பாணிநிகள எல்
 லாருந் சமமாயிருக்க, அவர்கள் தங்கள் அநியாயையால் அவர்ச
 ந்துள்ளவரை ஆசாரியர்க்கெனையும், பிராயனர்சென்னுய்யப்பயரிட்டு,
 அவர்களை சந்திப்பதற்காகவானது அவர்களை மனங்கி அவர்சந்
 தகு செய்தாண்டெய்யது திரிகுருக்கொன்று ம் புலம்புவது என்கை

பாணிநிகள பாவது

சரீரசுத்திப்பிரகாரணம்.

தினக் தொறும் அஷுட்டானம் செயம் புசை சிவாலயசேவை
 வேதாகமாதசாத்திரபாடன குழாய்வ சற்கருமங்களை, சலத்தினுலே
 விதிப்படி சரீரசுத்திபண்ணித் தொளதவஸ்திரம் தரித்துக்கொண்டே
 செய்தல்வேண்டுமென்றும், அவ்வநேசெய்யாமை பாவமென்றும்,
 சைவநூல்கள் சாற்றுகின்றன.

யாத். ௨. ௨௧. யெகோவா மோட்சயை நோக்கி, மூன்றாம் நா
 னிலே யெகோவா சகலசனங்களுக்கும் பிரத்தியுகூதமாகச் சிறையிலே
 ய்ன்மேலிறங்குவார், ஆதலால் நீ சனங்களிடத்திற்போய், இன்றைக்
 கும்நானைக்கும், அவர்கள் தங்கள் தங்கள் யஸ்திரங்களைத் தொய்க்
 கும்படிசெய்து அவர்களைப் பரிசுத்தப்படுத்தி மூன்றாம்நாளுக்கு ஆயத்
 தமாயிருக்கும்படி, செய்வாயாக. ஷே. ௪௨. ௨௨. ௨௩. ௨௪. ௨௬. ௨௭.
 நீ ஆரோணையும் அவன் புத்திரரையும், சபையின் ஆவாசவாசலில் வரச்
 செய்து, அவர்களைச் சலத்தினுல் ஸநானம்பண்ணுவித்து, ஆரோணுக்
 குப் பரிசுத்தவஸ்திரங்களைத் தரிப்பித்து எனக்கு ஆசாரியத்தொண்டு

செய்யும்படி, அவனுக்கு அபிஷேகம்பண்ணி, அவனைப்பரிசுத்தப்படுத்துவாயாக:—அப்படியே மோசே செய்தான், யெகோவா தனக்குக் கட்டளை இட்டபடியெல்லாம் செய்தான். அவலிடத்திலே மோசேயும், ஆரோனும், அவனுடையபுத்திரரும், தங்கள் கைகளையும் கால்களையும் கழுவினார்கள். யெகோவா மோசேக்குக் கட்டளையிட்டபடி அவர்கள் சபையின் கூடாரத்திற் பிரவேசிக்கிறபொழுதும், வேதிகையைச் சமீபிக்கிறபொழுதும் கழுவுவார்கள். ஷ. ந. ய. ௨௧. யெகோவா மோசேயை நோக்கி, கழுவுகிறதற்குப் பித்தனையினாலே ஒருதொட்டியையுண்டுபண்ணு. அதின்பாதமும் பித்தனையயிருக்க வேண்டும். அதைச்சபையின் ஆவாசத்துக்கும்வேதிகைக்கும், இடையிலவைத்து, அதிலே சலம்வார்க்கவேண்டும். அதில் ஆரோனும், அவன்புத்திரரும், நங்கள்கைகால்களைக் கழுவக்கடவர்கள். அவர்கள் சபையின் ஆவாசத்தில் பிரவேசிக்கும்பொழுதும், யெகோவாவுக்குத் தகனபலிசெலுத்தும்படி தொண்டுசெய்ய வேதிகைக்குச் சமீபிக்கும் பொழுதும், சாவாதபடி சலத்தினால் தங்களைக் கழுவக்கடவர்கள். இது தலைமுறை தலைமுறையாக அவனுக்கும், அவன்சந்ததியாருக்கும், நித்திய நியமமாயிருக்குமென்றார்.

இப்படியேசரீரசுத்தி அத்தியாவசியகமென்றும், அதுசெய்யாதார்தண்டிக்கப்படுவார்கள் என்றும், உன் சமயநூல்பேசுதல்கண்டும், நீ எங்களை இகழ்வது மடமையன்றோ?

பதின்மூன்றாவது

ஆசௌசப்பிரகரணம்.

சனன மரணங்களினாலே ஆசௌசமுண்டு என்றும், அது விதித்தகால எல்லையிலே பிராயச்சித்தத்தால் நீங்குமென்றும், ரூது மதிக்கு மூன்றுநாள் ஆசௌசமுண்டு என்றும், அது நான்காம் நாள் பிராயச்சித்தத்தாற்றிடுமென்றும், இவ்வாசௌசங்களுடையவர்களைத் தீண்டலாகாது என்றும், சைவநூல்கள் சாற்றுகின்றன.

லேவி, ௨௨. ௧—௩. யெகோவா மோசேயை நோக்கி, நீ இஸரவேற்சந்ததியாரிடத்தில், ஒரு ஸ்திரி கருப்பவதியாகி ஆண்பிள்ளைபெற்றால், அசுசியினிமித்தம் ரூதுமதியைப்போல ஏழுநாள் அசுசியாயிருக்கக்கடவள். எட்டாம் தினத்தில் அந்தப்பிள்ளை தன் அக்கிரசருமத்தில் விருத்தசேதனம்பண்ணப்படவேண்டும். பின்பு அவள் மூப்பத்துமூன்று நாள்வரைக்கும் உதிரசுசிய னிலைமையிலிருப்பாளாக. சுசிக்கேற்றதினங்கள் நிறைவேறுமளவும், எந்தப்பரிசுத்தவஸ்துவையும் பரிசிக்கவும், பரிசுத்தஸ்தானத்திற் பிரவேசிக்கவும் கேண்டாம். பெண்பிள்ளையைப் பிரசவித்தால் ரூதுமதியைப்போல இரண்டொராம் அசுசியாயிருந்து, பின்பு தன்னுதிரசுசியினிலைமைக்கேற்ப அறுபத்

தாறுநாளிருக்கக்கடவன், ஷே, உ.க. ௧-௧. யெகோவா மோசையை
கோக்கி, ஆரோனூடைய புத்திரராகிய ஆசாரியர்களில் வெண்கலம்
தன்சனத்தாரில் ஒருவன்யரித்தால், அசுசியாயிருக்கப்பட்டாது. தன்
பிதாவும் மாதாவும் புத்திரனும் புத்திரியும், சகோதரனுமாகிய தன்
கிட்டின உறவினமுறையாருக்காகவும், தனகிட்டின இனத்தானும்
புருஷனில்லாத கன்னிகையுமாகிய தன்சகோதரிக்காகவும் அசுசியா
யிருக்கலாம். ஷே, உ.க. ௩.௬. உங்களுக்கு ஆகாரத்துக்கானமிருகஞ்
செத்தால், அகின்பினத்தைப்பரிசிக்கிறவன் சாயங்காலபரியந்தம்
அசுசிப்பட்டிருப்பானாக. ஷே, உ.க. ௧-௧-௧ ச. ருதுமதியான ஸ்திரி
தன்சரீரத்தின் ஊறலினியித்தம் ஏழுநாளளவும் அசுசியாயிருப்பான்.
அவனைப்பரிசிக்கிறவன் எவனோ அவன் சாயங்காலபரியந்தம் அசுசி
யாயிருப்பான். அவன் அசுசியாயிருக்கையில் அவன்படுத்த எந்தப்
படுக்கையும் அவளிருந்த எந்த ஆசனமும் அசுசியாயிருக்கும்.
அவளுடைய படுக்கையைப் பரிசிக்கிறவனெவனோ அவன் தன்
வஸ்திரங்களைத்தோய்த்து, சலத்திலே ஸ்நானம் பண்ணக்கடவன்;
சாயங்காலபரியந்தம் அவன் அசுசியாயிருப்பான். அவன் இருந்த
ஆசனத்தைப் பரிசிக்கிறவன் எவனோ அவன் தன்வஸ்திரங்களைத்
தோய்த்துச் சலத்திலே ஸ்நானம்பண்ணவேண்டும். சாயங்காலபரி
யந்தம் அவன் அசுசியாயிருப்பான். அவளுடையபடுக்கையின்மேலாங்
லும் அவளுடைய ஆசனத்தின்மேலாகிலும் இருந்த யாதொன்றைப்
பரிசித்தவன் சாயங்காலபரியந்தம் அசுசியாயிருப்பான். ருதுமதியான
ஸ்திரியுடன்படுத்தும், அவளால் தண்டப்பட்டிருக்கிற எந்தப்புருஷ
னும் ஏழுநாள் அசுசியாயிருப்பான்; அவனபடுக்கும்படுக்கையும் அசுசி
யாகும். இன்னும் ஆசனசங்களைப்பற்றி மேற்படிபத்தகம். உ.க. உ.உ.,
உ.க., உ.ச., உ.இ., உ.க. அநிகாரங்களிலே விரிவாகச்சொல்லப்பட்டிருக்
கின்றது.

இப்படியே, சன்னமரண முதலியவைகளால் விடுத்தகால
எல்லைவரைக்கும் ஆசனசமுண்டென்றும், அது பிராயச்சித்தத்தால்
நீங்குமென்றும், உன் சமயநூல் பேசுதல்கண்டும், நீ எங்களை கோக்கி,
சன்னாசனசம் மரணாசனசம் உண்டென்று சொல்லுநீர்களே!
அதற்கு உருவமுண்டா? பிரேதமுதலியவற்றைத் தீண்டில் அது தீண்
டினவனைத் தொடருமா? அது பிராயச்சித்தம் செய்தாலன்றி நீங்கு
தா? என்று தூஷிப்பது என்னை?

பதினாலாவது

நிபந்தத்திரவியப்பிரகரணம்.

சிவாலயங்களுக்குத் தங்கள் தங்களாலியன்றபடி நிபந்தத்திர
வியங்களைக் கொடுத்தல் புண்ணியம் என்று சைவநூல்கள் சொல்
கின்றன.

யாத். ௨௫. க--எ. யெகோவா மோசேயையேசேசி, இஸாவேல் சந்ததியார் எனக்குக் காணிக்கையைக் கொண்டு வந்து செலுத்தும்படிக்கு, அவர்களுடனே பேசுவாயாக. இதைத் தூதன் மனப்பூர்வாய்க் கொடுப்பவன் எவனோ, அவனிடத்தில் யாருக்குக் காணிக்கையை வாங்குவீர்களாக. நீங்கள் அவர்களிடத்தில் வாங்கவேண்டிய காணிக்கையாவன, பொன், வெள்ளி, பித்திரோ, நீலம், தூபமம் சிவப், என்சூயம் நிறங்கனையுடைய மெல்லிய பந்தரூல, வெள்ளாட்டெயிலும், சிவப்புவன்னங்கொடுத்த ஆட்டுக்கொத்தோலும்; தகனத்தோல், தீர்தீர்ப்பாயம், விளக்கெண்ணெய் அடிக்ஷைகளைத் துக்குப் பரிமாணத்தின்பாயங்கள், தூபத்துக்கு, சுகந்தவருக்கங்களும், கோமேதகரத்தினும், எப்போத்து வஸ்திரத்திலும் மாறிப்புப் பதக்கத்திலும் பதிக்கும் இத்தினங்கள், என்னுயிவைகளாம். ஷே. ௩௫. ௧--௩. வசனங்களில் இவ்வாறே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஷே. ௩௨. மனப்பூர்வமுள்ள ஸ்திரி புருஷர்கள் யாவரும் அஸ்தக்கங்களும், காதணிகளும், யோதிரங்களும், ஆரங்களுமாய் சுகலவிதப் பொன்னுபரணங்களையுங் கொண்டு வந்தார்கள். ௩. ௩. இவ்விரண்டு பிரதானிகள் ஒவ்வொருவன் டி. லும், அவ்வொருவன் அவ்வொருமாமாக, ஆறுருவால்வண்டியில் களையும், பன்னிரண்டு மாகுகளையும், யெகோவாவுடைய சந்தியில் காணிக்கையாகச் செலுத்தும்படி ஆவாசத்துக்கு முன்பாகக் கொண்டு வந்தார்கள். ஷே. ௩௩--௩௪. அவனுடைய காணிக்கையாவது, எவ்வேத்தியத்துக்கு என்னெயிற்சீசைந்த மெல்லியமாவினால் சிறைத்ததும், பரிசுத்த ஸ்தானத்து வேக்கலாக நூற்றுமுப்பது வேக்கல் நிறைகொண்டதுமான ஒரு வெள்ளித்தாலமும், எழுபதுவேக்கல் நிறைகொண்ட ஒரு வெள்ளிக்கலமும், தூபவருக்கம் நிறைந்த பத்து வேக்கல் நிறைகொண்ட ஒரு பொற்கிண்ணமும், தகனபலிக்கு ஒரு இளங்காணியும், ஒரு ஆட்டுக்கொவும், புருவருவத்து ஒரு ஆட்டுக்குட்டியும், பிராயச்சித்தத்துக்கு ஒரு வெள்ளாட்டுக்கொவும், ஸ்தோத்திரபலிக்கு இரண்டு மாகுகளும், ஐந்து ஆட்டுக்கொக்களும், ஐந்து வெள்ளாட்டுக்கொக்களும், ஒருவருவத்து ஐந்து ஆட்டுக்குட்டிகளும்; இவையே அம்மின் தாபின் புத்திரனாகிய நாக்ஷோனுடைய எவ்வேத்தியம். இன்னுயிவ்வாறே நிதனேல் எலியாம் முதலிய பிரபுக்கள் காணிக்கை செலுத்தினார்கள் என்பது இவ்வநிகாரத்திலேதானே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. யாத். ௩௩. ௩௫. உங்கள் ஆத்தமங்களின் பொருட்டுப் பிராயச்சித்தம் பண்ணும்படி நீங்கள் யெகோவாவுக்குக் காணிக்கை கொடுக்கும்பொழுது, செல்வர், அரைச்சேக்கலுக்கேறக் கொடுக்கவும் வேண்டாம்; தரித்திரர், அதற்குக் குறையக் கொடுக்கவும் வேண்டாம். ௨. இரா. ௩௨. ௩௩. ௩௪. ௩௬. யெகோவாவின் ஆலயத்திற் கொண்டு வரப்பட்ட பணத்தினால், யெகோவாவின் ஆலயத்துக்காக வெள்ளிக்கிண்ணங்களும், திரிவெட்டிகளும், பாத்திரங்களும், எக்காளங்களும், எந்தப் பொற்பாத்திரங்களும், வெள்ளிப்பாத்திரங்களும் செய்யப்படவில்லை. யெகோவாவின் ஆலயத்தைப் புதுட்

ரிக்கும் டி. அதை வேலைக்காரருக்குக் கொடுத்துவிட்டார்கள். குற்றத்தினியித்தமும், பாவத்தினியித்தமும் கொடுக்கப்பட்ட பணம், பெய்கொவாவின் ஆலயத்தில் கொண்டுமொட்டாவில்லை; அது ஆசாஸியர்களுக்கு உரியது. மத. அ. ச. பின்பு யேசு, நீ இதை உருவடிக்குப் பிசால்லாதபடி சாவதானமாய்ரு: போய், ஆசாஸியனுக்கு என்னைக் காண்பித்து, அவர்களுக்குச் சாட்சியாக, மோசேவித்த காரணிகளையாகச் செலுத்துவாயாகென்றார். மத. உ. யக. பின்பு அவர்கள் அந்த விட்டிலே பி:வேசித்து, அதன் (பேசுவின்) மாதாவாகிய பரிபோளோடு பிள்ளையாக்கண்டு, வணக்கமாய்விழுந்து, அதை நடவச்சரித்தார்கள். அன்றியும் அவர்கள் தங்கள் பெய்க்கொடுக்கப்பட்ட காரணிகளைத் திரும்பு மொன்னையும், குந்தவடிவையும், வெள்ளிப்போளத்தையும், அதற்குக் காணிக்கையாக வைத்தார்கள்.

இந்த டி.யேசு என கடவுள் தமக்குக் காணிக்கைதரும் டி. விதித்தார். என்றும், அவரோடு அவர் பத்திகள் செய்தார்கள் என்றும், என்விவிலிய நூலுண்டித்துதல் கண்டும், பிள்ளையினும், பூயம்மா இன்னவர்களைப்போக்கி, மணிதருக்கும் பித்தனைக் கொடுத்தவர்களை எல்லாம் பொருள்களையுமுடைய கடவுளுக்குப் பித்தனை கொள்ளி முதலியவைகளைக் கொடுப்பீர்கள்! இரண்டில் கடவுள் பிரியம் பித்தனா? இது புண்ணியமாகுமா? என்று சொல்லி இகழ்வீன்றாய்.

விவேசனம்.

புண்ணி பஸ்வலம்பிரகாரவாதலாக அழித்ததொலியை பித்தனைப்பிரகாரங்களிலே, பணமாய், நலவாய் விவிலிய நூலினின்றும் பெற்றுக்கொண்டபடி உணவாகியிருப்பது, புண்ணியத்தல யாதனொழுதலிய கிரமையன் செய்தலான என எங்குள்ள சமய நூலில் விதிக்கப்பட்டவாதென உண்மையானவையிதிக் கட்டப்பட்டவையையே தெளிவுசக கூட்டினும், உங்கள் எங்கள் சமய நூலில் விதிக்கப்பட்ட கிரமையனை விட்டாது செய்து வருகின்றோம்: நீயான சமய நூலில் விதிக்கப்பட்ட கிரமையனைச் செய்யாமல் வெறுத்து அழித்ததுமன்றி, துறையெய் பாவம்! எங்களைப்போக்கி, நீங்கள் செய்யாமலுக்கிரமையகள் எல்லாம் பயனிலலாதனாய், அசுவே, இவைகளைச் செய்தபாலனைவென விதித்தவர்கள் கடவுள் புத்திரிவுடைய பெய்க்கடவுள் அல்லர். என்று 'இகழ்ந்தனும் செய்கின்றாய்: செய்யவே, உன் சமய நூலில் விதித்த கிரமையகளும் அவ்வாதே பயனிலலாதன என்றும், அவைகளைவிதித்த வெய்காவாவும் அவ்வாதேமெய்க் கடவுள் அல்லவென்றும் இகழ்கின்றவருயினாயே.

உங்கள் கடவுளாகிய வெகோவா பித்தாக் குமாரர் பரிசுத்தாவின் என மூவராயிருப்பார்: அவர்களுள், குமாரர் எனப்பட்டவர் மணித அவகாரமெடுத்து, பேசக்கூறினது எனப்பெய்ப்பெற்று, அக்கிரமையகள்

இக்கிரியைகள் அது நிகழும்வரைக்கும் பயன்பட்டு அது நிகழ்ந்தபின் னப் பயன்படாதொழிந்தன என்பாயாகில்; அங்ஙனமாயின், கிறிஸ்துநாதர் மரணித்த உடனே, இக்கிரியைகளெல்லாம் பயனில்லன எனக்கொண்டு ஒழிக்கப்படுதல்வேண்டும்; அங்ஙனம் ஒழிக்கப்படாது, அக்கிறிஸ்துவின் அப்போஸ்தலராகிய பவுல்முதலியோராற் செய்யப்பட்டனவென்பது, அப் யசு. ௨௮—௨௧. “பவுல் தான்முன்பண்ணின சங்கற்பத்தினிமித்தம் கெய்கிரேயாவிலே தலைச்செளரம்பண்ணிப் பிரிஸ்தில்லானும் அக்விலாவும்:னவர்களுடன் சூரியதேசத்திற்குக் கட்டிலேவிச்சென்றான். அவன் எபேசுககரத்தைச் சேர்ந்தபொழிதது, அவர்களைவிட்டுநீங்கி, ஆலயத்தில்பிரவேசித்து, யூதருடனே சமயாவநினைபண்ணினான். அவர்கள் அவனைச் சிலகாலம் தங்கருடன் ஐறக்கவேண்டும் என்றுகேள்சு, அவன்சரம்மதியாமல், ஒருபிற உற்சவத்தையே ஆசரிப்பதற்கு ஏதுவியுமும் தான் யெரூஸலேலியில் இருக்க வேண்டும்: தேவனுக்குச் சித்தமுண்டானால், திரும்பி வங்களிடத்தில் யாருவேன என்று சொல்லி, அவர்களுடைய உத்தரவைப்பெற்றுக் கொண்டி கப்பிலுறி எபேசுலயவிட்டுப் புறப்பட்டான்.” என்பதனாலும், யசு. ௨௧. ௨௭. “மறுநாளிலே பவுல் அந்தமனுஷரைச் சேர்த்து அவர்களுடனே தாலுஞ் கத்திசெய்துகொண்டு, தேவாலயத்திற்பிரவேசித்து, அவர்களில் ஒருவொருவனுக்காகவும் வேண்டியபலிகொடுக்கப்பட்டமளவும் கத்திராயதற்கான நாட்களை தான் நிறைவேற்றுவேன் என்று அறிவித்தான்” என்பதனாலும், யசு. ௨௭. ௩. “பவுல் தீமோத்தியுக்கு விருத்திசேதனம் டர்சணிஞான.” என்பதனாலும் தெளிவுறத்தீதான் ஐறலானும், பின்னரம் பவுல் எய்தோயருக்கு எழுதிய கிறிபத்திரேயலேலியையும், கரோயாககரத்தாருக்கு எழுதிய கிருபத்திரேயலே விருத்திசேதனமேலாயுமாத்திரமே விலக்கினுண்ணறி வேறென்ற மறயும் விலக்கலாயாலும், அந்தப்பவுல் மனிதனேயன்றித் தேவனல்லாயையாலும், தேவனாகிய கிறிஸ்துவின்சொற்பற்றி விலக்கினுண்ணினில், அப்பரிந்தவுடனே தான் அக்கிரியைகளைச் செய்யாதொழித்து விடுவதே அங்ஙனயின்மையானும், கிறிஸ்துநாதர் விலக்கினுரென்பது புதிய உடன்பாட்க்கையில் யாண்டும் பெறப்படாமையாலும், யார் விலக்கினும் யெகோவா நித்திய கியாமெனக் கூறியதற்கு ஐறு பரிதலானும், கீ கூறுவது எய்யாற்றானும் பொருந்தாது.

இன்னும் யெகோவா பழையவுடன்பாட்க்கையில் விதித்த கிரியைகளெல்லாம் அறிகுறிகள் எனக் கூறினயே. அங்ஙனமாயில், அக்கிரியைகளெல்லாம் இன்னது இன்னதற்கு அறிகுறியெனப் பொள்ளெனப் புலப்படாநன்றியிற் பயன்படுதல் கூடாமையாலும், அங்ஙனம் இன்னகிரியை இன்னதற்கு அறிகுறியெனத் தெளிவுற யெகோவா விரித்தாரெனயாண்டும் கூறப்படாமையாலும், கூறப்படாதாகவே, அக்கிரியைகளை அனுட்டித்த மோசேமுதலியவர்கள், அவைகள் அறிகுறியெனவும் அவ்வறிகுறிகள் காட்டும் பொருள்கள் இவைகளெனவும் அறிந்தாரர்களாகையாலும், அறிந்திரார்கள் ஆகவே அவைகள்

ளாற் பயன்பெற்றிலர்கள் என்பது தெள்ளிதற் பெறப்படுதலானும், நீ கூறுவது சற்றும்பொருந்தாது. இப்படிப் பொருந்தா உரைகள் பல மிதந்துதலை இனியொழித்துவிடு.

எங்கள் சமயமுத ஊல்களாகியசிவாகமங்கள் கிரியாகாண்டம், ஞானகாண்டம் என இருபகுதியனவாம். அவற்றுள், பின்னையகாண்டத்தாற் பிரதிபாதிக்கப்படும்சிவஞானமே பரமமாகியமுத்திக்கு நேரே சமணமாம். முன்னையகாண்டத்தாற் பிரதிபாதிக்கப்படும் கிரியைகள் அந்தச் சிவஞானத்தை யுதிப்பித்து முத்தியைப் பயப்பித்தலால் பரமபரைக்காரணமாம். அக்கிரியைகள் எல்லாம் சிவஞானத்திற்கு அறிகுறிகளாகும். அது பசக்களாகிய எங்கள் யுத்தியினால் இடர்ப்பட்டி அமைக்கப்பட்டதன்று. சிருட்டிகாலத்திலே சைவாகமங்களில் அக்கிரியைகளை விதித்த அதிபரமாத்ராகிய சிவனே அக்கிரியைகளால் இன்னது இன்னதற்கு அறிகுறியென அவ்வாகமங்களிலேதன்னே தெளிவுமத்திருவாய்மலர்ந்தருளியிருக்கின்றார். முத்திக்குநேரே சந்தனமாகிய சிவஞானங் கைவரும்வரைக்கும் இக்கிரியைகளையாவரும் தங்கள் தங்கள் பக்குவத்துக்கிசைய ஆசாரியார் உபதேசித்த ஹசெய்தல்வேண்டும் எனவும் சிவஞானங்கைவந்தபின்னர் அவைகளைச் செய்யாதொழியினும் ஒழியலாம்; பரோபகாரத்தின்பொருட்டு அமைகளைச்செய்யினும் செய்யலாம் எனவும், அக்கடவுளே அருளிச்செய்திருக்கின்றார். இப்படியே பூர்வாஹ விவோதமுதலிய தோஷங்கள் இன்றிவிளங்கும் சிவப்பிரணத்தமாகிய லைசவாகமங்களைக் குருமுகராக ணர்ந்து, அவைகளால் விதிக்கப்படும் சிவஞானசாதனமாகிய கிரியைகளை நாங்கள் செய்து வருகின்றோம். இவவுண்மையை நீ கிரியையினும் ஆராய்ந்தறியாமையாலும், நான் பிடித்ததேசாதிப்பன் னெனங்கருத்தினாலும், எங்கனாயும், எங்கள் சமயத்தையும் வேண்டியவரே இந்நாள்காரும் இகழ்ந்தமைபோல இன்னும் அவவிகழ்ந்தலை தொழிலெனக்கொண்டு, உன்வாழ்க்கை வினாளுகப் போக்காமல் பெய்யுணர்வைப்பெற்று உய்குதி, உய்குதி.

பதினேந்தாவது

சிவசின்னப்பிரகரணம்.

சிவமந்திரங் கொண்டு விதிப்படி தக்கிக்கப்பட்ட கோபயமாகிய விசுதியும், அவ்வாறே விதிப்படி பிரதிட்டை செய்யப்பட்ட உருத்திராக்ஷமணியும், முறையே பசமல நீக்கத்துச் சிவத்துவக்குறியாயும், சிவனது திருக்கண்ணிற்கோன்றும் திருவருட்குறியாயும் இருத்தலாலும், தம்மைத் தரிப்பவர்களை, நாம் சர்வலோகாதி நாயகராகிய பரசிவனுடைய அடிமைகள் என்று இடைவிடாது நினைந்து, தங்கள்மனம் வாக்குக் காயம் மூன்றையும் சிவத்தொண்டுகளிலே செலுத்துவித்து, அவர்களைச் சிவனடியார்களோடு சேர்த்தற்கும், அவர்களைக்காண்பவர்

- சாரியாவரையும், இவர்கள் எம்பெருமானாகிய சிவனுக்கு அடிமை பூண்டவர்கள் என்று விதனிந்து அவர்கள்மேற் பத்திபண்ணுவித்தற்கும், சரியாயிருந்தலாலும், அவைகள் சைவசாயமே சந்தமயம் என்று துணிந்து, அதனவழிநிற்கப் புகுந்தயாவரும் விதிப்படி நித்தியமும் சரிசுகற்பாலனாகிய சிவசின்னங்களாமென்று வேதாகமங்களெல்லாம் விளம்புகின்றன.

என். யெ. டி. ச. கடாரியின்தோலும் மாயிசமும் இரத்தமும் சரணியும் எரிக்கப்பட்டு வேண்டும்; சரியாயிருக்கிறவனெருவன் அந்தக் கடாரியின் சாம்பலில் பானயத்திற்குப் புறம்பே சரியான ஒரு இடத்திலே விடப்படுவதைக்கடவன். அது இஸரவேற் சந்தியின் சரணியாய்தயித்தும் சரிசெய்யும் சலத்தினபொருட்டுவைக்கப்பட்டவேண்டும்; அது பாவத்தையிரிகரித்தும். என். ச. யெ. காளை வெள்ளாட்டுக்கடா இவைகளின் இரத்தமும், கடாரியின் சாம்பலும், அசரிப்பட்டவன் மேலேவிதனிக்கப்பட்டு, சரிய அசரி நீங்கி அவனைச் சுத்திகரிக்கும். என். யெ. ௩௭ - ௪௩. யெகோவா மோசேயைநோக்கி, நீ இஸரவேற் சந்தியாரிடத்தில் உங்கள் தலைமுறைதோறும் எவ்விரங்களின் ஓரங்களில் குஞ்சங்களை உண்டாக்கி, ஓரத்தின் குஞ்சத்திலே நீலநாடா வைக்கட்டவேண்டும். உங்களுக்காக அதுகுஞ்சத்திலே இருக்கவேண்டும். அதைப்பார்த்து வியசிசாரமர்க்கமாய்ப் போகிற உங்கள் சுவ இருதயத்துக்கும், உங்கள் சுவகணிகளுக்குமேற்க நடவாமல், என்சகல கட்டளைகளையும் நினைத்துக்காத்து உங்கள் தேவனுக்குப் பரிசுத்தமாகும்படி நீங்கள் பார்த்து, யெகோவாவின் சகல கட்டளைகளையுங்கைக்கொள்ளும்படி. நினைக்கும்பொருட்டு, அது உங்களுக்கு ஒரு குஞ்சமாயிருக்கவேண்டும். யாத். யெ. ௨௨, ௨௩. இஸரவேலி எகிப்துசெத்திவிருந்தபொழுது யெகோவாவிதித்தபடி ஆட்டிரத்தத்தினாலே தங்கள் தங்கள் வாசல் நிலைக்காலிரண்டிலும் நிலையின்மேல் விட்டத்திலும் அடையாளமிட்டு வைத்தார்கள் என்றும், அந்தத் தேசத்தாரைக் கொல்லும்படி யெகோவாவாலனுப்பப்பட்ட தூதர் அங்வடையாளம் உள்ளவீடுகளிற் போகாமல் அவ்வடையாளம் இல்லாதவீடுகளிற்போய் அங்குள்ள தலைப்பிள்ளைகளைக்கொன்றென்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. வெளி. ௩. ௪. தேவனுடைய முத்திரையை நெற்றிகளில் தரியாதமணுஷர்களை மாத்திரமே வருத்திப்படுத்திநிறுத்தற்கு அவைகளுக்குக் கட்டளை கொடுக்கப்பட்டது.

நீ உன்சமய தூலிலுள்ள இவசனங்களை வாசித்தறிந்துகொள்ளும், கொதுமை அப்பத்தையும் திராட்சரசத்தையும் உன் தேவனாகிய கிறிஸ்துவின் மாயிசமும் இரத்தமுமாகவேனும் அவைகளுக்கு அறிஞரியாகவேனுப்பாவித்து உட்கொண்டுகொண்டும், நாங்கள் சிவசின்னமாகிய விழுதி உருத்திராசும் தரித்தலை இகழ்வது நீதியன்றே.

பதினாறாவது

தியானாதிப்பிரகரணம்.

சிவமந்திரத்தைக் குருமுகமாக அறிந்து, தினந்தோறும் கண்ணினாலே ஆறந்த அருவிசொரிய அழலிடைப்பட்ட மெழுருபோல மனங்ககிந்துருகச் சிவனைத்தியானித்து அச்சிவமந்திரத்தை விதிப்படி அதன்பொருளைவிடாது சிந்திக்குஞ் சிந்தையோடு செபம்பண்ணுதலும், அவருடைய திருநாமங்களையும், கீர்த்தனங்களையுமெடுத்தெடுத்திச் சொல்லி அவரை ஸ்தோத்திரமபண்ணுதலும், புண்ணியமென்று சிவசாத்திரங்கள் செப்புகின்றன.

கூ. நாளா. யசு. அ—ய. யெகோவாவைத் துதித்து அவருடைய நாமத்தைச் சொல்லிப் பிரார்த்தனைபண்ணுங்கள்; அவருடைய கிரியைகளைச் சனங்களுக்குள்ளே பிரசித்தப்படுத்துங்கள். அவரைப்படுங்கள்; அவரைக்கீர்த்தனம்பண்ணி, அவருடைய ஆச்சரியமான கிரியைகளெல்லாவற்றையும் தியானித்துச் சொல்லுங்கள். அவருடைய பரிசுத்தநாமத்தின் மேன்மையைப்பாராட்டுங்கள். கொலோ. ந. யசு. சங்கீதங்களினாலும், கீர்த்தனங்களினாலும், ஞானப்பாட்டுக்களினாலும், ஒருவருக்கொருவர் போதித்து, புத்திசொல்லி, பத்தியோடு மனதிலே கர்த்தருக்கென்று பாட்டுப்பாடுங்கள். க. தெச. டி. யெ. இடைவிடாமற் பிரார்த்தனைபண்ணுங்கள். உரோ. யரு. யசு. புறத்தேசத்தாரே நீங்களனைவரும் கர்த்தாவை ஸ்தோத்திரியுங்கள்; சனங்களே நீங்களனைவரும் அவரைத்துதியுங்கள். மத். சு—ம். அதிகாரத்திலே யேசுக்கிறிஸ்து தமதுசீஷரைநோக்கி, யெகோவாவைப் பிரார்த்தனைசெய்யவேண்டுமென்றும் அது செய்யும்முறைமை இதுவென்றும் உபதேசித்து, “பரமண்டலங்களிலிருக்கிற எங்கள் பிதாவே” என்பதைமுதலிலுடைய ஒருபிரார்த்தனையை உண்டாக்கிக்கொடுத்தாரென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இவ்வாறே உன்சமயநூலில் விதிக்கப்பட்டமை கண்டுகொண்டும், நீயும் அவ்வாறே தினந்தோறும் உன்கடவுளைப்பாடிப் பிரார்த்தனை செய்துகொண்டும், நாங்கள் எங்கள் கடவுளாகிய சிவனைத்தியானித்து அவருடைய மந்திரத்தைச் செபம்பண்ணி அவரை ஸ்தோத்திரஞ் செய்தலைப் புண்ணியமன்றென்று இகழ்வது நீதியா?

பதினேழாவது

நமஸ்காராதிப்பிரகரணம்.

கடவுளைவிதிப்படி நமஸ்கரித்தலும் பிரதக்ஷிணம் அங்கப்பிரதக்ஷிணம்செய்தலும், புண்ணியமென்றுசைவநூல்கள்சாற்றுகின்றன.

சங், கூடு, கூ, உம்மைச்சிருட்டித்த யெகோவாவை நாம் நமஸ்கரித்து முழங்காற்படியிட்டு ஜ்ஜாதனைசெய்வோம் வாருங்கள், லேவி, கூ, உசா. யெகோவாவின் சந்நிதியில் நின்றும் அக்கினிதோன்றிவந்து வேதிகையின்மேலிருந்த தகனபலியையும், நிணத்தையும் பட்சித்து, சனங்கொல்வாரும் அவதக்கண்டமாத்திரத்தில் சத்தமிட்டு முகங்குப்புறவிழுந்தார்கள். யோச, ஓ, யசா. அப்பொழுது யோசுவா தரையிலே முகங்குப்புறவிழுந்து நமஸ்காரம்பண்ணி, அவருடனே, என் னுண்டவர் தமது அடியேனுக்கு என்னசொல்லுகிறீரென்றுவினாவினார். மத், உ, யசா. பின்பு அவர்கள் அந்தவீட்டிலே பிரவேசித்து அதின் மாதாவாகிய மரியாமோடே பிள்ளையெய்க்கண்டு, வணக்கமாய்விழுந்து, அதை நமஸ்கரித்தார்கள். வெளி, எ, யசா, மர. தேவனுதரயாவரும் சிங்காசனத்தையும், முதியோரையும், நாலுபிராணிகளையும் சூழநின்றார்கள், அவர்கள் சிங்காசனத்துக்குமுன்பாக முகங்குப்புறவிழுந்து, ஜெமென்: எங்கள் தேவனுக்குத்துதியும், மகிமையும், ஞானமும், தோத்திரமும், கனமும், பராக்ரமமும், வல்லமையும் சதாகாலமும் உண்டாக்க்கடவன ஜெமென் என்றுசொல்லித் தேவனை நமஸ்கரித்தார்கள்.

இப்படியே உன்சாயநூலிலே முழங்காற்படியிடுதலும், நமஸ்காரம்பண்ணுதலும் புண்ணியமென விதிக்கப்பட்டமை கண்டுகொண்டும், அவைகளுள் முழங்காற்படியிடுதலை நீயும் புண்ணியமென்று செய்துகொண்டும், நங்கள் எங்கள் கடவுளை நமஸ்கரித்தலையும் பிரதக்ஷினம், அங்கப்பிரதக்ஷினம்செய்தலையும் புண்ணியமல்லவென்று இகழ்வன்றாயே. விவேகயில்லாதவனே, எங்கள் அவயவங்களிலே இரண்டொத்திரம் கர்த்தாவுக்குமுன்னே நிலத்திற்கேரையும்படி வணங்குதல் புண்ணியமென்று அவ்வாறே செய்கின்ற நீ எட்டு அங்கம் பூமியிற்பட நமஸ்காரம்பண்ணுதல் அதின்மிகவும்திகமென்றும், ஒருமுறை பிரதக்ஷினம்செய்து நமஸ்காரம்பண்ணுதல் அதினும்மிக அதிகமென்றும், அங்கப்பிரதக்ஷினஞ்செய்து நமஸ்காரம்பண்ணுதல் அனேகமடங்கு அதிகமென்றும் அறியக்கடவாய்.

பதினெட்டாவது

சிவபுராணப்பிரகரணம்.

சிவபுராணங்களிலே சிவனுடைய மகிமையும், அவராலே விதிக்கப்பட்ட சிவபுண்ணியங்கள் பசுபுண்ணியங்களும், அவைகளைச் செய்யும் முறைமையும், அவைகளைச்செய்தவர்கள் பெற்றபெரும்பேறும், சிவத்துரோகம் முதலியபாவங்களும், அவைகளைச்செய்தவர்கள் பெற்றதண்டமும், சொல்லப்படுகிறபடியால், அவைகளை அறிந்தவர்களுக்குப் பாவங்களிலே வெறுப்பும், புண்ணியங்களிலேவிருப்பும், சிவனிடத்திலே பத்தியும் உதிக்கும், ஆதலால், அச்சிவபுராணங்களை ஆலயம், மடம்முதலிய பரிசுத்தஸ்தானங்களிலே அன்புடனே விதிப்

படி பூசித்து வாசித்தலும், பிரசாரம்பண்ணுதலும், கேட்டலும் புண்ணியம் என்று சைவநூல்கள் சாற்றுகின்றன.

நிதி. கூ. ௩. அவர்கள் தங்கள் தங்கள் ஸ்தானங்களிலே நின்று கொண்டு ஒருசாமமட்டும் தங்கள் தேவனாகிய யெகோவாவின் நியாயப்பிரமாணபுத்தகத்தை வாசித்தார்கள். க. தெசு, ௫. உ. எ. இந்த நிருபத்தைப் பரிசுத்தமான சகோதரர்களும் வாசிக்கும்படி செய்ய வேண்டுமென்று, சர்த்தரைக்கொண்டு உங்களை ஆணை இடுவிக்கின்றேன். கொலோ, ௧. ௩௬. இந்த நிருபம் உங்களிடத்தில் வாசிக்கப்பட்டபின், இலாவோ திக்கையா சமையிலும் வாசிக்கப்பட்டபடி செய்யுங்கள்.

உன்சமயநூலிலே இப்படிப் பேசப்பட்டமை கண்டுக்கொண்டும், நாங்கள் எங்கள் சிவபூரணங்களை வாசித்தல், பிரசரித்தல், கேட்டல்களினாலே யாதொருபயனும் இல்லையென்று பேசுகின்றாய். அப்படியாயில், நீ உன்சமயநூலை வெகுபொருள்செலவிட்டு அச்சுற்றுதிருந்து அனைகர் வாசிக்கும்படி கொடுப்பது என்னை? நீ வாசித்து அதனை வெகுநூல்பு நிறகுக்குச்சொல்வது என்னை? இப்படித்தனக்கொருநியாயம், நிறக்கொருநியாயம் பேசலாமா? நாங்கள் எங்கள் சிவபூரணங்களைவாசித்தல், பிரசரித்தல், கேட்டல்களினாலே பெரும்பயனுண்டென்பதைச் சகல பிரமாணங்களினாலும் பூரணமாயறிந்திருக்கிறோம்.

பத்தொன்பதாவது

புண்ணியதீர்த்தப்பிரகரணம்.

சிவகங்கை, கங்கை, சேதுமுதலியன சிவனது அருட்சத்திபுதிதலால் புண்ணியதீர்த்தங்களாய் என்றும், அவைகளிலே அன்புடன் விதிப்படி ஸ்தானம் பண்ணுகின்றவர்களுக்குப் பாவங்களும் குஷ்டம்முதலிய நோய்களும் நீங்குமென்றும் சைவநூல்கள் சாற்றுகின்றன.

உ. இராசா. ௫. அதிகாரத்திலே நாமான் என்பவன் யோர்தான நதியிலே ஸ்தானம் பண்ணினதினால், அவனைவருத்திய குஷ்டரோகம் நீங்கிற்று என்றும், யோவான். ௫. அதிகாரத்திலே குருடர் சப்பாணிகள் சும்பின் உறுப்பை உடையவர்கள் முதலான அனைக வியாதிக் காரர் யெருஷலேமிலுள்ள பேதெஸ்தா என்னப்பட்ட குளத்திலே ஸ்தானம் பண்ணினதினாலே சொஸ்தமடைந்தார்களென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அன்றியும் ஒருவன் உன்சமயத்திலே பிரவேசிக்கும்பொழுது, அவனுடைய அஞ்ஞானமெல்லாம் போக்கி அவனிடத்தே ஞானத்தைப் பறுக்கின்றோமென்று சொல்லி, தண்ணீரினாலே அவனை ஸ்தானம்பண்ணுவிக்கின்றாய்.

இப்படியிருக்க நீ எங்களைநோக்கி, பூமியிலே உள்ள மந்தைத் தண்ணீரைப்பார்க்கிலும் புண்ணியதீர்த்தம் என்னப்பட்டதில் இருக்க

கு: விசேஷம் யாது? அதிலே ஸ்நானம்பண்ணுதலினால் சீர்த்தி
 ளுள்ள அழுக்குப்போமேயன்றிக் குஷ்டம் முதலிய வியாதிகள் நீங்கு
 மா? பாவங்கள் விமோசனமாமா? என்று இகழ்வது என்னை?

நாமான் என்பவனுடைய குஷ்டரோகம் நீங்கினது தேவதாச
 னாகிய இலீஷா என்பவன் "நீபோய் யோர்தான் நதியில் வருதாம்
 ஸ்நானம்பண்ணு, உனதுமாமிசம் புதிதாகும்; நீ சுசியாவாய்" என்று
 சொல்லிய சொல்லினது விசேஷத்தினாலேயன்றி அந்நதியினது
 விசேஷத்தினால் என்று என்றும், குருடர் சப்பாணிகள் முதலிய
 வியாதிகாரர் சொஸ்தமடைந்தது தேவதூதர்தொருவன் விசேஷ
 காலத்திலே அந்தக்குளத்திலிருநகர் சலத்தைக்கலக்கிய விசேஷத்தி
 னாலேயன்றி அக்குளத்தின் விசேஷத்தினால் என்று என்றும், நாமங்
 கள் குருவின் வங்கன் சயாத்திற் சேர்த்துக்கொள்ளும்பொழுது பரி
 சுத்த ஆலியானவர் அவனுடைய பாவங்களைக் கழுவிச் சத்தனாக்கு
 மா என்பதற்கு அடையாளமாகத் தண்ணீரினால் அவனை ஸ்நானம்
 பண்ணுவிக்கிறோம். அதுவங்கன் சயாத்திற் குக்குக்காகச் செய்யும் சடங்கு
 அதுவன்றி, அந்தச்சுண்ணீர் அவனுடைய பாவங்களைப் போக்கி
 அவனைச் சத்தனாக்குவென்று நாமங்கள் வந்தேசியுபயிலலை என்றும்
 சொல்வாயாகில்; அப், ௨. ௩௩. பாவன்னிப்பின் கிழித்தப் யேசுக்
 க்ரிஸ்துவின் நாமத்திலே ஸ்நானஸ்நானம் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்
 அப்பொழுது பரிசுத்தாவியாகிய வரத்தைப்பெறுவீர்கள், என்று
 சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதே.

இது புண்ணியதீர்த்தம் இதிலே நாம்விதித்த விதிப்படியே
 உடமேல்வைத்த அன்புடனே ஸ்நானம்பண்ணுதல் புண்ணியம் என்று
 சர்வசாமர்த்தியமுள்ள சிவன் திருவாய் மலர்த்தருளினமையாலும்,
 அத்தீர்த்தத்திலே அவருடைய அருட்சத்தி புகுந்திருக்கும் விசே
 ஷத்தினாலும், விதிப்படி அதிலே ஸ்நானம்பண்ணுகின்றவர்களுடைய
 பாவங்களும் கோய்கருய்ப்போவென்பது நிச்சயம்.

இருபதாவது

சுவர்ணதானப்பிரகரணம்.

சிவனடியார்களுக்கும், வழியவர்களுக்கும், குருடர் முடவர்
 கோயாளர் முதலியவர்களுக்கும் பொன் வெள்ளி முதலிய திரவியங்
 களைக் கொடுத்தல் புண்ணியமென்றும், சிவனடியார்களுக்குக் கொ
 டிக்கும் தானங்கள் ஒன்று அனந்தமாக விருத்தியடையும் என்றும்
 சைவதூல்கள் சாற்றுகின்றன.

சுந. ராய. ௧. அவன் வாரி இறைக்கிரான், தரித்திரருக்குக்
 கொடுக்கிரான்; அவன் நீதி என்றும் நிற்கும், அவனுடைய கொம்பு

மகிமையாய் உயர்த்தப்படும். எபி. ௨௩. ௨௬. நன்மையையும் தான தருமத்தையுள் செய்யமறவாதிருப்பீர்களாக: இவ்விதமான பலிகள் மேல் தேவன் மிகவும் பிரியமாயிருக்கிறார். உரோ. ௨௨. ௨௩. பரிசுத் தர்களுடைய குறைவுகள் நிறைய உதவிசெய்யுங்கள்; அன்னியரை உபசரிக்கக்கருத்தாயிருங்கள். உ. கொரி. ௧. ௬, ௭, ௨௨. சிறுக விதைக் கிறவன் சிறுக அறுப்பான்; பெருக விதைக்கிறவன் பெருகவே அறுப்பான். அவன் அவன் விசனமாயாவது, கட்டாயமாயாவது அல்ல. தன் தன் மனவிருப்பத்தின்படி கொடுக்கக்கடவார். மனவிருப்பமாய்க் கொடுப்பவனில் தேவன் பிரியமாயிருக்கிறார். உங்களுடைய இந்தக் கிருபையின்கிரியை பரிசுத்தர்களுடைய குறைவுகளை நிறைவேற்றுவ தற்குமாத்திரமல்ல அனைகர் தேவனை ஸ்தோத்திரிக்கிறதற்கும் மிக வும் உபயோகமாயிருக்கும். மத. ௫. ௪௨. ௧. என்னிடத்தில் வேண்டிக் கொள்ளுதற்கவனுக்குக்கொடு; உன்னிடத்திற்கடனவாங்கவிரும்புதற்க வனுக்குப் பராமுகம்பண்ணுதே. நீதி. ௨௧. ௨௩. தரித்திரன் ஓலமிடும் போது தன்செவியை அடைத்துக்கொள்ளுகிறவன் தானும் ஓலமிடும் பொழுது கேட்கப்படான். ஷ. ௨௧. ௨௭. தரித்திரனுக்குத் தயை செய்பவன் யெகோவாவுக்குக் கடன்கொடுக்கிறார்; அவன் செய்த தற்கு அவர் பிரதியளிப்பார். ௧. யோவா. ௩. ௨௭, ௨௮. இவ்வுலகத் தின் பொருளை உடையவன் ஒருவன் தன் சகோதரன் குறைவுபடக் கண்டும், தன்னிருதயத்தை அவனுக்கடைத்துக்கொண்டால், அவ னுக்குள்ளே தேவனுடைய அன்பு நிலைத்திருக்கிறதென்படி. என்யிள னைகளே, சொல்லினாலும் நாவிலாலும் அல்ல, கிரியையினாலும் உண் மையினாலும் அன்புகூர்க்கடவோம். தானி. ௪. ௨௭. இராசனே, நான்சொல்லும் ஆலோசனையை நீர் அங்கீகரித்துக்கொண்டு, நீதி யைச்செய்து, உமதுபாலங்களையும், தரித்திரருக்குத் தயைசெய்து, உம்முடைய அக்கிரமங்களையும் அகற்றுவிடுக; அப்படியானால் உம்மு டையவாழ்வு நீடித்திருக்கவுங்கடும். ஓக். ௧. ௩. ௧. கொடுங்கள்: அப்பொழுது உங்களுக்குக்கொடுக்கப்படும். ஷ. ௨௨. ௨௦. உனக் குண்டானவைகளையெல்லாம் நீ விற்றுத் தரித்திரருக்குக்கொடு. பர மண்டலத்திலே பொக்கிஷத்தைப்பெறுவாய். ஷ. ௨௧. ௨, ௩. சக் கேயு கர்த்தரைநோக்கி, கர்த்தாவே, என்பொருளிப்பாதியைத் தரித் திரருக்குக் கொடுக்கிறேன்; நான் ஒருவனிடத்தில் எதையாயினும் அநியாயமாய் எடுத்திருந்ததெனாலால், நாலுமடங்காய்ப் பிரதியளித் தேன் என்றான். யேசு அவனைக்குறித்து, இவனும் ஆபிரகாமின் புத் திரன், இதினியித்தம் இன்றைக்கு இந்தவீட்டுக்கு இரட்சிப்புலந்த து. அப். ௨. ௪. தேவனுதன் கொடுக்கவியை நோக்கி, உன்பிரார்த் தனைகளும் உன் தானதருமங்களும் தேவனுடைய சமூகத்தில் ஒரு ஞாபகக்குறியாய்வந்தன, ஓக். ௨௨, ௩௧, உங்களுக்குண்டானவை களைவிறந்துப் பிச்சைகொடுங்கள்; பழையதாய்ப்போகாத பண்ப்பை களையும் குறையாத பொக்கிஷத்தையும் பரமண்டலத்திற் சேர்த்து னையுங்கள்; அங்கேதிருடன் அணுகான், பூச்சியுங் கொடுக்காது.

இப்படி உன்சமயதூவிலே பேசப்பட்டிருந்தால் சண்டம் நாங்கள் செய்யும் சுவர்ணதானம் பண்ணியார் அன்றென்றும், அதனாலே நாங்கள் பயன்படுகிறோம் என்றும், பாதிநியேசீ சொல்லவது புத்தியினம்.

இருபத்திரகரணம்

அன்னதானப்பிரகரணம்.

சிவனடிய ரீகளுக்கும் வரியாவர்களுக்கும் குருடர் முடவர் முதல் பவர்களுக்கும் அன்னதானம் உண்டல் மேலாகிய புண்ணியம் என்று வசவநால்கள் சாற்றுக்கன்றன.

ம. ௨. ௨. இந்நச்சிநியாயர்களில் ஒருவன் என் சிவன் என்று அவனுக்கு ஒருகலசந்தண்ணீர் குடிக்கக்கொடுக்கிறவன் தன் பலனையிழந்துபோகவேண்டு என்று மெய்யாய உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் (ஒருவனுக்குத் தண்ணீர் குடிக்கக்) கொடுத்தல் புண்ணியமாந்ல் அன்னங்கொடுத்தல் அதிலும் எவ்வளவு அதிகபுண்ணியமாம்.) ப. ௨. ௧. ௧. ௧. பின்பு இராசாதமது வலதுபாரிசத்திலுள்ளவர்களைநோக்கி, வாருங்கள், என்பிதாவினால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்களே, பலக சிருஷ்டிதொடங்கி உங்களுக்காக ஆயத்தம் பண்ணப்பட்ட இராச்சியத்தைச் சுதந்திரத்தீக்கொளருங்கள். நான் பரியாயிருந்தேன், நீங்கள் எனக்குப் போசனத்தைத் தந்தீர்கள்: நான் தாகமாயிருந்தேன், நீங்கள் எனக்குப் பாணத்தைக் கொடுத்தீர்கள்: நான் பாதேசியாயிருந்தேன், நீங்கள் என்னை உங்களிடத்தில் சேர்த்துக் கொண்டீர்கள். நான் நிருவாணியாயிருந்தேன், எனக்கு வஸ்திரங்கொடுத்தீர்கள்: நான் வியாதியாயிருந்தேன், என்னைவிசாரித்தீர்கள்: நான்காவலிலிருந்தேன், என்னிடத்திலிருந்தீர்கள் என்று சொல்ல, நீதிமான்கள் அவருக்குத் தரமாய், கர்த்தாவே, உங்கள் எப்பொழுது உம்மைய் பசியுள்ளவராகக்கண்டு போசனங்கொடுத்தோம், தாகமுள்ளவராகக்கண்டு பாணத்தைக்கொடுத்தோம். நாங்கள் எப்பொழுது உம்மைய் பாதேசியென்றுகண்டு சேர்த்துக்கொண்டு, நிருவாணியென்றுகண்டு வஸ்திரங்கொடுத்தோம். உங்கள் எப்பொழுது உம்மையியாதியுள்ளவென்றும், காவலிலிருக்கிறவென்றுகண்டு, உம்மிடத்தில் வந்தோமென்பார்கள். அதற்குத் தரமாய் இராசா, மிகவுஞ்சிறியான என் சகோதராகிய இவர்களில் ஒருவனுக்கு நீங்கள் எதைச் செய்தீர்களோ, அதை எனக்கே செய்தீர்களென்று மெய்யாய உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேனென்பான். பின்பு அவர் தமது இடதுபாரிசத்திலுள்ளவர்களை நோக்கி, சபிக்கப்பட்டவர்களே, நீங்கள் என்னைவிட்டுப் பிசாசானவனுக்காகவும், அவனுடைய தூதர்களுக்காகவும் ஆயத்தப்படுத்தப்பட்ட நித்திய அக்ஷணியிடத்தில் போங்கள். நான் பசியாயிருந்தேன், நீங்கள் எனக்குப் போசனம் கொடுக்கவில்லை: நான் தாகமாயிருந்தேன், நீங்கள் எனக்குப் பாணங்கொடுக்க

வில்லை. நான் பரதேசியாயிருந்தேன, நீங்கள் என்னை உங்களுக்கு
 தில் சேர்த்துக்கொள்ளவில்லை; நான் நிருவாணியாய் இருந்தேன், நீங்கள்
 என்னைக்கு வஸ்திரங்கொடுக்கவில்லை; நான் வியாதியுள்ளவனும்,
 காவலில்வைக்கப்பட்டவனுமாய் இருந்தேன், நீங்கள் என்னை விசாரிக்க
 வில்லையென்பான். அப்பொழுது அவர்கள் அவருக்குத்தமாய், கருநா
 தாலை, உம்மைப் பசியுள்ளவன் என்றுவது, தாகமுள்ளவரென்றுவது,
 பாதிதலையென்றவது, நிருவாணியென்றவது, வியாதியுள்ளவென்ற
 வது, காவலில்நடப்பவரென்றவது நாங்கள் ஒப்பொழுதுகண்டு,
 மட்டுக்குவி செய்யவில்லையென்பார்கள். அதற்குத்தமாய் அவை
 யிகவுள் சிறியான இயர்களில் ஒருவனுக்கு நீங்கள் வைத்தசெய்யா
 திருந்தீர்களோ, அவை எனக்கே செய்யாதிருந்தீர்களென்று மெய்ய
 யாய் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேனென்பான். இவர்கள் நித்திய சண்
 னையையும், நீதிமான்களோ, நித்தியசிவனையும் அனுபவிக்கப்படு
 வர்களுள்ளார். ஏசு. (ருஷ. ஏ. ம. பசியுள்ளவனுக்கு உன் ஆகா
 ரத்தைக் கொடுக்கிறதும், தள்ளுண்டதரித்திரரை உன்வீட்டிலே
 சேர்க்கிறதும், வஸ்திரரில்லாதவனைக் கண்டு அவனுக்கு வஸ்திர
 ரத்தைக் கொடுக்கிறதும், உன்மாமிசத்தைப் போன்றவர்களுக்கு
 உன்னை மறைத்துக்கொள்ளாமலிருக்கிறதுமாகிய இவைகளல்லவா
 எனக்குப்பிரியமான உபவாசம். பசியுள்ளவன்மேல் மனமுருகி, துய
 ரப்படும ஆத்துமாவைத் திருத்திப்படுத்தினால், அந்தகாரத்திலும் உன்
 ஷுளிதோன்றும்; உன் இருளும் மத்தியானத்தைப்போலாகும். லூக்.
 ௩. ௩௧. யோவான். இரண்டு சட்டைகளையுடையவன் இல்லாதவ
 னுக்குக் கொடுக்கக்கடவன்; ஆகாரத்தையுடையவனும் அப்படியே
 செய்பக்கடவனென்றான். ஷ. மசு. ௩௩. நீ விருந்துபண்ணுப்பொ
 ழுது தரித்திரர், ஊனர், சப்பாணிகள குருடர், இப்படிப்பட்டவர்க
 ளை அழைப்பாயாக.

இப்படியே உன் சமயநூலிலே பேசப்பட்டமைகளும், நான்க
 கள் அன்னதானம்பண்ணுதல் புண்ணியமன்று என்றும்; அதனாலே
 பயன்பெறாமென்றும் பேசுகின்றாய்.

இருபத்திரண்டாவது

தவப்பிரகரணம்.

ஆன்மாக்களுக்கு மனிதப்பிறப்புக்கிடத்தது சிவனை வழி
 பட்டு நித்தியமாய் ஆனந்தமாயுள்ள முத்தினுடையதைத் தப்பொருட்ட க
 லால் அதற்கு விக்கினையாயுள்ள மண்ணுசை, பொண்ணுசை, பெண்
 னுசை என்னும் மூன்றையும் முழுமையும் வெறுத்துத்தள்ளி, தவ
 ம்வடந்தரித்து, வனத்தில் வாசஞ்செய்துகொண்டு, உண்முகருக்கு
 தல்செய்து, ஐம்பொறிகளையும் அடக்கி, சிவனை நினைந்து தவம்பண்
 னுதல் பெரும்புண்ணியமென்று சைவநூல்கள் சாற்றுகின்றன.

ஆசைகள் மூன்றையும் முழுமையும் நீக்கவேண்டிய அவன் உபாயம்? வேட்புத்திறையான்யாத் உண்டிசருக்குதலினுற்பயன்பாது? இப்படித்தவன்பண்ணினதினாலே மோகநம் சேரலாய் என்பாயாகில், சொல்லோம், கேள்.

கூ. மண், பொன், வெண் என்னு மூன்றும் அநித்தியமுந் துக்கத்தருவனவுமாய் நுத்தலாலும், அவற்றின் மேலாசையுண்டாயவழிக் கும். வுண்டேல் அன்மையத்தல் கூடாணையாலும், அவற்றோடுகூடிய உழி ஆசையுண்டாசல் ஒருதலை ஆதலாலும், அவைகளை முழுமையும் உவலுத்து, வழித்தவ்வோண்டு, அங்கனம் எல்லாப்பொருளையும் உழித்து ஒருப்பாருளை வழியாவறியும். ஒருகெடுப்பைத் தணித்து ஒருபிறுவொழியை இதுயாதுசெய்யவென்று தணியாவிடத்தும் அது துக்கத்துள்ள மாராளுக்கெல்லாவற்றினும் அதிக்கீரமாகப் பற்றி, பின்னுமெரித்தாற்போல, அவ்வெருவ மாருளாசை முன்விடப்பட்டு உவலலாப்பொருளாசைகளையும் மீண்டுமெருவித்து, முண்ணியங்கற துத்தை அநித்தம் சமர்த்தமு இயையுமுய்க் கலக்கஞ்செய்யும், அலைமால் அனவகள் எல்லாவடையுமுமுநுங்கேவித்தலைதருதியாம்.

கூ. பெரி, எ, க, ட, ந, ச, மி, ஸ்திரீலயாத் தொடர்புவிருப்பது மனுஷனுக்கு பலம். நிராகர் கவிலையில்லாமல் இருக்கவேண்டுமென்பதே என்காளுமே. விவாகம்ல்லாதவன், கத்தரைப் பிரியப்படுத்தும்படி கர்த்தருக்குவ மூலகளைக்குறித்துவிசாரமாயிருப்பான். விவாகம் பண்ணினவன், மனைவியைப் பிரியப்படுத்தும்படி உலகத்துக் கீழறமைகளுக்காகக் கவிலப்படுவான். அவன் விவாகம் பண்ணாமல் இருந்தால் அதிகச்சொக்கியத்தை அறுவப்பான். மத், யூ, ம—மர, அவருடையசெஷர் அவரைகோக்க, ஸ்திரீயுட்கெண்ட புருஷனுடைய உபபத்தம் இப்படியிருக்குமெயினில, விவாகம், பண்ணுவது மன்னையல்லவென்றார்கள். அவர், அவர்களுடனே, எவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டதோ அவர்களையன்றி, மற்றவர்கள் இவ்வாக்கென்பற்றார்கள். அண்ணகர்களுண்டு, சிலர் மாதாவின்கருப்பத்தில் அப்படியேயிற்றந்தார்கள். சிலர் மற்றைமனுஷர்களால் அண்ணகர்களைக்கப்பட்டார்கள். சிலர் பரமராச்சியத்தினிமித்தம் தங்களை அண்ணகர்களாக்கினார்கள். இதற்குடன்பட வல்லவெனவனோ, அவன் உடன்படக்கடவென்றார். ஷ அதி. ௨. ௧, ௨. யேசுதம்முடைய சீஷரைகோக்கி, ஓசுவரியவான் தேவனுடைய பரமராச்சியத்திற் பிரவேசிப்பதரிதென்று மெய்யாய் உங்களுக்குச் சொல்லுமின்றேன். ஐசுவரியவான் தேவனுடைய இராச்சியத்திற் பிரவேசிப்பதிலும், ஒரு ஓட்டகம் உபசியின்காதிலே நுழைவது எளிதென்று உங்களுக்குச்சொல்லுமின்றேன் என்றார். ஷ அதி. ௨. ௨. என்றாமத்தினிமித்தம், வீடுகளையாடிலும், சகோதரையாடிலும், சகோதரிகளை ஆடிலும், பிதாவை ஆடிலும், மாதாவை ஆடிலும், மனைவியை ஆடிலும், பிள்ளையை ஆடிலும், சிலங்களை ஆடிலும், விட்டவெனவனோ அவன் தூறுமடக்கு பலன்

பெற்று, நித்தியசிவனையும் சுதந்தரித்துக்கொள்வான். லூக். ௨௪, ௨௬, ௩௬. ஒருவன் என்னிடத்தில்வந்து தன்பிதாவையும், மாதாவையும் மனைவியையும் பிள்ளைகளையும், சகோதரரையும், சகோதரிகளையும், தனசகவிராணனையும், வெறுக்காவிட்டால் என்சிவனாயிருக்கமாட்டான். பதான்: உங்களில் எவனும் தனக்குண்டான யாவற்றையும் வெறுத்து விட்டாலொழிய அவன் என்சிவனாயிருக்கமாட்டான். மத். ௬. ௨௪. ஒருவன் இரண்டு எசமான்களுக்கு ஊழியஞ்செய்யமாட்டான்: ஒருவனை அவன்பகைத்து, மற்றவனைநேசிப்பான்; ஆல்வது ஒருவனைப் பற்றிக்கொண்டு மற்றவனை அலட்சியம்பண்ணுவான். நீங்கள் தேவனையும் மய்யோனையும் சேவிக்கமாட்டீர்கள்.

இப்படியே உன் சமய நூலிலே பேசப்பட்டமைகண்டும், முற்றத் துறத்தலினாலே பயனில்லையென்று நீ சொல்வது புத்தியீனம். முற்றத் துறத்தலால்மன்று தவவேடம் தரித்துத்திரிகின்றவர்களுள் அம்மனக் கீழ்சையில் அறிந்திக்கொட்டுப்போனார்களோ எனையாகில், மன்னு லைய நிரிந்து தமக்குச்செய்வாகத் தெரிந்துகொண்ட பன்னிருவருள் இருவர் கொடியபாவஞ்செய்தார்களென்று உன் சமயநூலிலே பேசப்பட்டதைநினைந்து பேசக்கடவாய்.

பாவது தவவேடமானது, தன்னைத்தரிக்கின்றவனை, அவன் தவஞ் செய்யும்படி மனசிலேபண்ணிய சங்கற்பத்தை இடைவிடாது நினைப்பிடுகிறது. அவனைத் தவத்திலே நிலைநிறுத்தி, தப்போதனார்களோடு சேர்த்த கலலும், அவனைக் கண்டோர்யாவரையும், அநினைத்தபோதனென்று உணர்ந்து அவன்மேற்பத்தி பண்ணுவியற்றலாலும், தன்னைத் தரிக்கின்றவர்களுக்கும் பிறங்கும் பயன்படுகின்றது.

அ. ௩. ௨௪. ௨௬. பவுல் தான்முன்பண்ணின சங்கற்பத்தினிமித்தம் கெங்கிரேயாவிலே தலைச்சொளரம்மண்ணி, குரியநிபந்திக்குக் கப்பலேறிச்சென்றான். ஷே ௨௧. ௨௪, ௩ அவர்களைச் சேர்த்து, அவர்களுடனே உன்னையுஞ் சுத்திபண்ணிக்கொண்டு, அவர்கள் தலைச் சொளரம் பண்ணிக்கொள்வதற்குவேண்டிய செலவுபண்ணுவாயாக. லூக். ௬. ௩. அவன்பிரதிட்டை சங்கற்பகாலம் முழுதுச் சொளரகம் கத்தி அவன் தலையின் மேற்படலாநீரது; யெகொடாவுக்கென்று பிரதிட்டைபண்ணினகாலம் நிறைவேறுமளவும், அவன்பரிசுத்தயாயிருந்து தன் தலைமயிரை வளரவிடக்கடவன். நீக். ௬. ௬. அந்தமாதத்தின் இருபத்துகாலாம் தினத்திலே, இஸரவேற்சந்தியாள்உபவாசஞ்செய்து ஹூட்டுகிறது. புழுதியைத் தலையின்மேற்போட்டுக்கொண்டு கூடினார்கள். லூக். ௩. ௨௨. அவர்கள் நெடுங்காலத்துக்குமுன் இரட்டைத் தரித்து, சாம்பலிலுட்காந்து மனந்திரும்புவார்கள்.

இப்படியே உன் சமயநூலிலே தவவேடம் விதிக்கப்பட்டமை கண்டும், சைவர்கள் முண்டனம் செய்தலையும் சடைவளர்த்தலையும் காலி வஸ்திரம் தரித்தலையும் இகழ்வது மடமையன்றோ?

உ-வது. உண்டிசுருக்குதல் மனம் பொறிவழிப்போகாமல் சிற்றம்
பொருட்டெய்யாம்.

கொலோ. உ. உ. இவைகள் சுவசித்த ஜராதணையினாலும்,
நாழ்மையினாலும், சீரீரத்தைப்பெணமல் அதை வருத்தப்படுத்து
மகையினாலும். ஞானவேடமுள்ளவைகளால் யிருக்கின்றன. சங். ராகு.
உ. ச. உபவாசத்தினால் என முழந்தாள்கள் தமொறுகின்றன. கிண
மின்றி என் மாயிசய்காய்த்து போலின்றது. உ. ரோ. உ. க. உ. ச.
கள் மாமிசத்திற்காக அகின் இச்சைகளைத் திருத்தியாக்கும்படி தே
டாமல், சூர்தராகிய வேசுக்கிளிஸ்தவைத் தரித்துக்கொள்ளுங்கள்.
உ. ச. உ. க. கீங்கள் உபவாசம் பண்ணுப்பொழுது, கபடி களைப்போல
முகவாட்டத்தைக் காட்டவேண்டாம்: அவர்கள் தாய்கள் உபவாச
மாயிருப்பதை மனுவர் கிணுப்படி, தங்கள் முகங்களை வாடாமல்
ஊண்டுருக்கள்.

இப்படிப்பண்ணடிசுருக்குதல் என சமய நூலில் விதிக்கப்படா
புகழ்களையும், சைவர்கள் பண்ணடிசுருக்குதல் நீ இசுழ்வது பெதலம
அன்றோ?

உ-வது. மனவாசம் பொறிவழிப்போகாமல் அடிக்குதல் கடவுளை
ஊடையிடாது தியானித்து ஸந்திப்பதற் பொருட்டெய்யாம்.

10. த. கூ. க. நீதியாற்றலை செய்யும்பொழுது, உன் உள்ள
மையில் பிரவேசித்து, அதனை கதவைப் பூட்டினபின்னடி, அந்தமங்குத்
கிணுள்ள உன் பிதாவைக்கொண்டு பிரார்த்தனைசெய்; அப்பொழுது அந்த
மங்குத்தினுள்ளுள்ளபட பாக்ம உணவிதா, பித்ததியா சமாய உணக்குப்
புலனளிப்பார். (உமக்க கயஸமையெய்தித்துத் தனியே சற்றுநேரம்
இருந்து பிரார்த்தனைசெய் ஊதல் பொருட்பயனைத் தருவாயன், அநவ
மதமுல் கடவுளை ஊடையிடாது சிந்தித்துத் தவாபண்ணுகை அநி
ஊம் எத்தனைபங்கு அதிகாரியபயனைத் தருவொனாதனை, புத்தியில்
வாத பாதிரியே, நீதானே சித்தித்தாயார்.) ஊக். உ. க. உ. ய. பின்
ஊம் அவரவர்களிடத்தில், உங்களில் ஒருவன் அந்தபாத்திரியிலே
சனக்குச் சினோகணைவனிடத்திற்குப்போய், அவனுடனே, சினே
கனை, என் சினோகிதன் ஒருவன் பிரயாணமாய் வன்னிடத்தில் யந்
திருக்கிறான். அவனுக்குமுன் உலகத்திற்கு என்னிடத்தில் உன்று
யில்லை; நீ எனக்கு முன்று அப்பங் கடனாகக் கொடுக்கவேண்டு
மென்று கேட்கும்பொழுது, உன்னே இருக்கிறான், என்னை வருத்
தப்படுத்தாதே: இப்பொழுது கதவு பூட்டியாயிற்று, என் பின்னகைள்
என்னுடனே படுத்திருக்கிறார்கள்: நான் உனக்குத் தருவதற்கு
எழுந்திருக்கக்கூடாதென்று உத்தமன்சொல்லி, அவன் தனக்குச்
சினேகிதனாயிருப்பினியித்தம் அவனுக்கு ஏழுமடிக்கொடாதிருந்
தும், தன்னை அவன் வருத்திக்கேட்கிறபடியினால் எழுந்து, அவனுக்கு
வேண்டிய அளவு கொடுப்பானென்று உங்களுக்குச் சொல்லு

சீர்தான். வேண்டிக்கொள்ளுங்கள் உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படு; தேடுங்கள், கண்டடைவீர்கள்; தட்டுங்கள் உங்களுக்குத் திறக்கப்படுமீ. வேண்டிக்கொள்ளுகிறவனெவனும் வாங்கிக்கொள்ளுகளுன்; தேடுகிறவன் கண்டடைகிறான்; தட்டுகிறவனுக்குத் திறக்கப்படு. ஷ. 104. எ. தேவன் சிலநாள் தாமதித்தாலும், தம்மால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டு, தம்மையேநோக்கி இரவும் பகலும் வேண்டிதல்பண்ணுகிற அவர்களுக்காகப் பழிவாங்காமலிருப்பாரா.

இவ்வாறே கடவுளை இடைவிடாது சீர்தித்தல் பெரும்புண் ணியமென்று உன்சமயநூல் பேசுதல்கண்டும், ஸைவர்களுள் அனே கர் சந்நியாசிகளாய்ச் சிவனை இடைவிடாது தியானித்துத் தவம்பண்ணுதலை ஆவசியகம் என்று என்று நீபேசுவது பெரும்பாவமே.

மத. 10. க, ச. யோவான் ஸ்நானன் யூதேயாவின் வனத்திலே வந்து, ஸ்டட்டகமயிருடையத் தரித்து, தன் அரையிலே வார்க்கச்சுக் கட்டிக்கொண்டிருந்தான்; வெட்டுக்கிளிகளும் காட்டுத்தேனும் அவ னுக்கு ஆகாரமாயிருந்தன. ஷ. 105. எ-—106. அவர்கள் போனபின்பு யேசு, யோவானைக் குறித்துச் சனங்களிடத்திலே, நீங்கள் வனத்திலே எதைப் பார்க்கப் பறப்பட்டீர்கள், காற்று அசைக்கும் ராணலையோ; எதைப்பார்க்கப் புறப்பட்டீர்கள், மெல்லிய வஸ்திரங்களைத் தரித்த ஒரு மனுஷனையோ; மெல்லிய வஸ்திரங்களைத் தரித்திருப்பவர்கள் அரசா மாளிகைகளிலிருக்கிறார்கள். எதைப்பார்க்கப் புறப்பட்டீர்கள், தீர்க்கதரிசியையோ; ஆம், தீர்க்க தரிசியிலும் அதிக மேன்மையுள்ள வனையே யென்று நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். “பாரும், என் தூதனை உமக்கு முன்பாக அனுப்புகிறேன், அவன் உனக்கு முன்னே போய், உமது வழியை ஆயத்தப்படுத்துவான்” என்று ஒருவனைக் குறித்து எழுதியிருக்கின்றது: அவனே இவன். ஸ்திரிகளிடத்திலே பிறந்தவர்களில், யோவான ஸ்நானனிலும் பெரியவன் ஒருவனுந் தோன்றவில்லையென்று மெய்யாய் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார். இதனால் யோவான் ஸ்நானன் லௌகிக ஆசைகளை முழு னாயும் வெறுத்துத்தள்ளி, தவவேடந்தரித்து, உண்டிசுருக்கி, வன வாசியாய், தவம்பண்ணினான் என்றும், அதினுலே அவன் பூமியிலே பிறந்தவர்கள் எல்லாருள்ளும் மிகப்பெரியவரையினான் என்றும் காண்கின்றது. அதுவுமன்றி, இலீசா என்பவன் தவவேடம்பூண்டு, தவம் பண்ணினான் என்று, உ. இரா. க. 10. ம் வசனத்திற் காணப்படு கின்றது.

விவேசனம்.

சிவனை பரமபதியென்றும், அவர் அருளிய வேதாகமங்களே மெய்நூல்களென்றும், அவைகளில் விதிக்கப்பட்டவைகளெல்லாம் புண்ணியங்களென்றும், அப்புண்ணியங்களினுலே பெரும்பயனுண் டென்றும், சகலபிரமாணங்களினாலும் நாங்க ளறிந்திருக்கின்றோம்.

விவேசனம்.

அப்படிப்பட்டவைகள் புண்ணியங்கள் அல்லவென்றும், அவைகளினாலே பயனில்லையென்றும், பயன் உண்டென்று சொன்னதால் பெயர்ந்தாலென்றும், அப்படிச்செய்தவர்களுக்கு இன்ன இன்ன பயனளிப்போமென்று சொன்னதேவன் பொய்த்தேவனென்றும் உளக்குத் தெளிவாக விளங்கினால், நீ அவ்வாறாகிய புண்ணியங்களையே விதித்த உன் சமயநூலையும் பொய்த்தால் என்று கிழித்தெரிந்து, இப்போது நீதேவனென்று வழிபடுகின்ற பொய்த்தேவனையும் உன் மனசினின்றும் கற்றிவிடு. \

20296

கிறிஸ்துவ விசுவசிக்கும் விசுவாசத்தினாலன்றி, யாவராயினும் தாங்கள் செய்யும் புண்ணியங்களினாலே மோட்சம்சேர்தல் கூடாதென்றேன்: அதுவன்றி, சொல்லப்பட்ட புண்ணியங்களைப் புண்ணியங்கள்ல்லவென்று நான் ஒருபொழுதும் சொன்னதில்லை என்பாயாகில், மற்றைப்புண்ணியங்களைத் தவிர்த்தால் விசுவாசம் என்பது புன்றில்லையே. யாக். உ. யச—உசு. “எனக்கோதரரே, ஒருவன் தனக்கு விசுவாசமுண்டென்று சொல்லியுங் கிரியைகளில்லாதவனானால் அவனுக்கென்பலன்வரும்; விசுவாசம் அவனை இரட்சிக்குமா? சகோதரனாயினும், சகோதரியாயினும் வஸ்திரமில்லாதவர்களும், தின ஆகாரமில்லாதவர்களுமாயிருக்கும்பொழுது, உங்களில் ஒருவன், அவர்கள் சரீரத்துக்கு வேண்டியவைகளைக் கொடாமல், அவர்களுடனே, நீங்கள் சமாதானத்தோடே மீய்க்கு குளிர்காய்ந்து, பசியாறுங்கள் என்று சொல்வதினால் என்னபலன். இவ்வண்ணமே விசுவாசமும், அதற்குக் கிரியையில்லாதிருந்தால், தனித்து மரித்ததாயிருக்கும். ஒருவன்வந்து உனக்கு விசுவாசமுண்டு, எனக்குக்கிரியைகளுண்டு: உன் கிரியைகளில்லாமல் உன் விசுவாசத்தை எனக்குக்காண்பி, நான் என் விசுவாசத்தை என்கிரியைகளினால் உனக்குக் காண்பிக்கிறேனென்பான். தேவன் ஒருவருண்டென்று விசுவசிக்கிறாய்; நீ நன்றாய்ச் செய்கிறாய்: பிசாசுகளும் விசுவசித்து நடுங்குகின்றன. உணர்வற்ற மூலகனே, கிரியைகளில்லாத விசுவாசம்மரித்ததென்று அறிய விரும்புகிறாயா? நம்முடைய பிதாவாகிய ஆபிரகாம், வேதிகையின்மேல் தன் புத்திரனாகிய இசாக்கைப் பலியிட்டபொழுது, கிரியைகளினால்லவா நீதியானைக்கப்பட்டான். விசுவாசம் அவன் கிரியைகளுடனேகூட முயற்சிசெய்து, அந்தக்கிரியைகளினாலே விசுவாசம் முடிவுபெற்றதென்று நீ காணலாகும். “ஆபிரகாம் தேவனை விசுவசித்தான், அது அவனுக்குநீதியென்றெண்ணப்பட்டது” என்கிறவேதவாக்கியம் நீலற வேறலாயிற்று: அவன் தேவனுடைய சினேகனென்னப்பட்டான். ஆதலால் ஒருமனுஷன் விசுவாசத்தினாலே மாத்திரமல்ல, கிரியைகளினாலும்நீதிமென்றெண்ணப்படுவதைக் கண்டிருக்கிறீர்கள். மேலும் இராகாப்பென்னும் வேசை நூதர்களை ஏற்றுக்கொண்டு, வேறுவழியாய் அவர்களை அனுப்பிவிட்டபொழுது, கிரியைகளினால்லவா நீதியுள்ளவளாக்கப்பட்டான். ஆதலால், ஆவியில்லாமல் சரீரம்சாவுக்குப்பட்டதாயிருப்பதுபோல், கிரியையில்லாமல் விசுவாசம் மரித்ததாய்

யிருக்கின்றது.” என்று இப்படி மற்றைப் புண்ணியங்களைத் தவிர்க்கில் விசுவாசம் என்பது ஒன்றில்லையென்று என் சமயநூலிலே தானே சொல்லப்படுகின்றது. அதுவுமன்றி, இரக்கம் பொறைமுதலியன போல விசுவாசமும் மனசினாலே செய்யப்படும் புண்ணியம்தானே; ஆகையால் யாவரும் தாம்செய்யும் புண்ணியங்களினாலே மோகூதம் சேர்தல் கூடாதென்று நீ பிதற்றுவது பொருந்தாது. மத். எ. உக. என்னைநோக்கி, கர்த்தாவே, கர்த்தாவே என்று சொல்லுகிற எவனுமல்ல, பரமண்டலத்திலுள்ள என்பிதாவுடைய சித்தத்தின்படி செய்கிறவனே, பரமராச்சியத்திற் பிரவேசிப்பான். லாக். கூ. ௨௬. நான் இந்நிற கட்டளைப்படி நீங்கள் செய்யாமலிருந்து என்னைக் கர்த்தாவே கர்த்தாவே என்று சொல்லுவதென்ன. யாக். க. உஉ. நீங்கள் உங்களை வஞ்சியாமல் வாக்கியத்தைக் கேட்கிறவர்களாய் வாத்திரமல்ல; அதின்படி நடக்கிறவர்களாயுமிருப்பீர்களாக. இப்படி உன் சமயநூலிலே தானே புண்ணியங்களின்றி மோகூதஞ்சேர்தல் கூடாதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதே.

விசுவாசம் மனம் வாக்குக் கரயங்களினாலே செய்யப்படும் புண்ணியங்களுள் ஒன்று என்பதும், புண்ணியங்களின்றி மோகூதஞ்சேர்தல் கூடாதென்பதும் மெய்யே; ஆயினும், அவைகளை எங்கள் சமயத்தினின்று செய்தல் வேண்டும்; மற்றைச் சமயிகள் செய்யும் கிரியைகளெல்லாம் புண்ணியங்களைப் போன்றிருப்பினும் அவைகளாற் சிறிதும் பயனில்லை. அவைகள் ஸ்திரிகளுடைய ஆசெளசம்பட்ட வஸ்திரங்கள் போன்றிருக்குமேயன்றி, ஒரு பொழுதும் கர்த்தாவுடைய திருவளத்திலேறாவாம். ஆதலால், அவர்கள் எவ்வகைப்பட்ட புண்ணியங்களைச் செய்யினும், நித்தியநாகவேதனையை அனுபவிப்பார்கள் என்பாயாகில், கிறிஸ்துசமயம் சிறிதாயினும் பரவாத இடங்களிலுள்ளவர்களும் தாம் தாம் எவ்வெவ் புண்ணியங்களைச் செய்யினும், கிறிஸ்துவை விசுவசியாமையால், நரகத்திற் செல்வாரெனச் சொல்லல் வேண்டும்; அங்ஙனமாயில், அவர்கள் கிறிஸ்துவை விசுவசியாமைக்கேது உன்கடவுள தமது சமயநூலை அவர்களுக்க் குணந்ததுவியாமையாம். ஆகவே, குற்றம் யாரிடத்தது? விவேகஞ்சிறிதும் இல்லாதானே, சொல்லு. இன்னும், கிறிஸ்துசமயம்பீரவிய இடங்களிலுள்ளவர்களும் அச்சமயநூலை வாசித்தும், தத்தஞ்சமயநூலை மெய்நூலென்று துணிந்து, அதனினுள் விலக்கப்பட்ட பாவங்களையொழித்து விதிக்கப்பட்ட புண்ணியங்களைச் செய்து அதனாலே கடவுளை எப்பட்டவரை வழிபடுகின்றவர்கள் நித்தியநரகத்திற் செல்வார்களெனல் வேண்டும்; அப்படியாகில், அவர்கள் கிறிஸ்துசமயநூலை மெய்நூலெனக் கொள்ளாமையே உன்பரிசுத்தாவி அவர்களுள்ளத்திற் புகாமையேயாம் ஆகவே, குற்றம்பரிசுத்த ஆவியினிடத்தேயாம். இந்நியாயத்தினாலே “கிறிஸ்துவை விசுவசியாதவர்கள் எல்லாரும் நித்தியநரகத்திற் செல்வார்கள்.” என்னும் உன்னுரை சிறிதும் பொருந்தாமை சிறுவருக்கும் தெள்ளிதிற்புலப்படும். எங்கள் சமயநூல்களாகிய வேதாகமங்கள்,

- சைவசித்தாந்தமொன்றே சர்சமயமென்றும், அதனவழி நிற்பவர்களை பரமமாகிய முத்தியையடைவர்கள் என்றும், அந்நூல்களை மெய்நூல்களெனத் தெளியாது பிறசமயநூல்களை மெய்நூல்களெனக் கொண்டு அவற்றின்வழி நிற்பவர்கள் சுவர்க்காடிகளிலே தங்கள் தங்கள் கர்மத்துக்கேற்றபயன்களை அனுபவித்து, தங்கள் தங்கள் புண்ணிய விசேடத்தினாலே பின்னர்ச்சைவத்திற் புருவர்கள் என்றும், சைவமே சர்சமயமென்று தெளிந்தும் பரமயங்களிற் புருந்தவர்கள் நரசகத்திலே துயருறுவார்களென்றும் சொல்கின்றன. இதனைக்குறித்துச் சைவாஹங்குளிலே விரித்தவாறே விரிக்கப்படுதல், பெருகுமாதலாலும், விரிக்கின்றமுனக்குச் சிறிதும் பயன்படாதாகலாலும், விரித்துரைத்திலமென்றரியக் கடவாய்.

அநேக அற்புண்ணியத்தினாலும் மோகமும் சேர்ந்தார்களென்று உங்கள் சிவபுராணத்திற் சொல்லப்படுகின்றது; இதுயுத்திக்குச் சிறிதும் பொருந்தவில்லையே என்பாயாக்கல்; இன்னது இன்னது புண்ணியமென்றும், இன்னது இன்னது பாவமென்றும் அவைகளைக்கு இன்னதுஇன்னது பயனென்றும், ஆதியிலே கடவுள் தாமே வருத்தா. கடவுள் எதனைப் புண்ணியமென்று விதித்தாரோ அதுவே புண்ணியமும், அதற்கு எதனைப் பயனென்று விதித்தாரோ அத்வே பயனும், எதனைப் பாவமென்று விலக்கினாரோ அதுவேபாவமும் அதற்கு எதனைப் பயனென்று விதித்தாரோ அதுவேபயனுபாயிருக்கும், அங்ஙனமன்றி அவ்வால் விதிக்கப்படாதது புண்ணியமும்ன்றும்; விலக்கப்படாதது பாவமும்ன்றும். இப்படி வருக்கப்பட்ட புண்ணியங்களே சற்றும் பிரயாசமின்றி மிக எளிதிற செய்யப்படுவனவாயும் யிருந்த பயனைத் தருவனவாயும் இருக்கும் புண்ணியங்களுமுண்டு; பெரும்பிரயாசத்தினுற் செய்யப்படுவனவாயும் சிறுபயனைத் தருவனவாயும் இருக்கும் புண்ணியங்களுமுண்டு, பாவங்களும் இப்படியேயிருக்கும். இப்படிப்பட்ட புண்ணிய பாவங்களைச் செய்பவர்கள் அதற்குக் கடவுளால் நியமிக்கப்பட்ட சுகதுக்கங்களை அடைவார்கள். ஆலையால் பிரயாசமின்றி மிக எளிதிற செய்யப்படும் புண்ணியங்களினாலும் மோகமடைபலாம் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. நிறிந்துவுடனே சினுவையில் அறையப்பட்ட மகாசண்டாளராகிய கள்வரிருவரும் அறிவிருக்கும்வரைக்கும் அவரைநிந்துத்தார்க்கொன்றும், பின்பு அவர்களுள்ளொருவன் அவரைநோக்கி, கத்தாவே, நீர் மயமுடைய இராச்சியத்திற் பிரவேசிக்கும்பொழுது அடியேனை நினைத்தருளுமென்றான் என்றும், அதனால் அவன்மோகமடைந்தானென்றும், மத். உ.எ. ச.ச. ஊ.ச. உ.க. ச.உ. ச.க. வசனங்களிற் காணப்படுகின்றது. இப்படிச் சற்றேனும் பிரயாசமின்றிச் செய்யப்படுவனவாயும் பெரும்பயனைத் தருவனவாயிருக்கும் புண்ணியங்கள் உண்டென்று உண்மைய நூலிலே காணப்படுகின்றது. பெரும்பிரயாசத்தினுற் செய்யப்படுவனவாயும் சிறுபயனைத் தருவனவாயும் இருக்கும் புண்ணியங்களை உண்மையநூலில் வந்தவழிக்கண்டுகொள்க. ஒருவன் அற்பபாவத்தினாலே

நாகடைவானெனின், அற்ப புண்ணியத்தினாலே ஒருவன் மோகநுடையடைதலுங்கூடுமே. பாவத்தினால்வருந் துன்பம் அவனுக்கு உண்டெனினில், புண்ணியத்தினால்வரும் இன்பமும் அவனுக்கு உண்டென்தற்குச் சந்தேகமில்லையே.

பூர்வக். ௭, ௨௬—௪௩. பரிசேயரில் ஒருவன் தன்னுடன் போசனம் பண்ணும்படி அவரை வேண்டிக்கொண்டான். அவர்பரிசேயனுடைய வீட்டிற் பிரவேசித்துப் பந்தியிருந்தாந். பரிசேயனுடைய வீட்டிலே பந்தியிருக்கிறதை அந்த உபரிமூள்ள பாவிபாகிய ஒருஸ்திரி அறிந்து, ஒருபரணியற்சுகந்த தைலத்தைக்கொண்டு வந்து, அவருடைய பாதங்களினருகே பிள்ளுகநின்று அழுதுகொண்டு, அவருடைய பாதங்களைக்கண்ணீரினால் கழவி, தன் தலையிராலே துடைத்து, அவருடைய பாதங்களை முத்தஞ்செய்து, சுகந்த தைலத்தைப் பூசினாள். அவரை அழைத்த பரிசேயன் அதைக்கண்ட பொழுது, இவள் பாவியே. இவர் தீர்க்கதரிசியானால் தமமைத்தொடுகிற ஸ்திரி இன்னொன்றும், இப்படிப்பட்டவளென்றும் அறிந்திருப்பாற்பென்று தனக்குள்ளெண்ணிக்கொண்டான். அப்பொழுது யேசு அவனைநோக்கி, தீமோனே, உனக்கு ஒன்றைச் சொல்லவிரும்புகிறேனென்று சொல்ல, அவன் போதகரே, சொல்லுமென்றான். கடன்காரன் ஒருவனுக்குக் கடனாளிகள் இரண்டுபிரிந்தார்கள்: அவர்களில் ஒருவன் ஐந்தாறு தேனூரியக்காகும், மற்றவன்ஐம்பதுநீ கொடுக்கவேண்டியதாயிருந்தது. அவர்கள் கொடுக்கிறதற்குத் திராணியில்லாதவர்களுயிருந்தபொழுது, இருவருக்குங் கடனைமன்னித்தான். அவர்களில் எவன் அவனிடத்தில் அதிக அன்பாயிருப்பான்; அதை எனக்குச் சொல்லவென்று கேட்ட, தீமோன் அவருக்குத்தரமாக மிகுதிக்கு மன்னிப்புப் பெற்றவனே என்று நினைக்கிறேனென்றான். அப்பொழுது அவர் நீ யதார்த்தமாய்த் கீர்த்தாயென்று சொல்லி, பின்பு ஸ்திரிக்குநேரே திரும்பி, தீமோனைநோக்கி இந்தஸ்திரியைப் பார்க்கிறாயா; நான் உன்வீட்டில வந்தபொழுது நீ என்கால்களுக்காகத் தண்ணீரைத் தரவில்லை; இவளோ கண்ணீரினால் என்கால்களைக்கழவி, தன் தலையிராலே துடைத்தாள். நீ என்னை முத்தஞ்செய்யவில்லை; நான் இங்கே பிரவேசித்தது முதல் இவள் என்பாதங்களை ஓயாமல் முத்தஞ் செய்கிறாள். நீ என, தலைக்கு எண்ணெயிடவில்லை: இவளோ சுகந்த தைலத்தை என்பாதங்களிற் பூசினாள்; ஆதலால் இவள் தான்செய்த அனேகபாவங்கள் மன்னிக்கப் பட்டதைக்குறித்து மிகவும் அன்பாயிருக்கிறாளென்று உனக்குச் சொல்லுகிறேன், கொஞ்சமாக மன்னிப்புப்பெற்றவனெவனே! இவ்வாறு அவன் கொஞ்சமாய் நேசிப்பானென்று சொல்லி, பின்பு அவனை நோக்கி, உன் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டனவென்றார். இவ்வாறே அற்ப புண்ணியங்களினாலே பெரும்பாதகங்களும் நிவாரணமாகுமென்றும், அனேக பாவங்களைப்பொறுத்து விடுதலே தருகியென்றும், உன்னுடைய சமயசாத்திரத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அது கண்டு, சந்தேகமும் பிரயாசமின்றிச் செய்யப்பட்ட அற்ப புண்ணி

யத்திற்குப் பயன்கிடைக்குமா? அதுபொய்: அப்படிவிதித்த தேவனும் பொய்த்தேவன்: அப்படிச்சொன்ன சமயநூலும் பொய்த்நூல்; அதுமெய்யாகில், உலகத்தில் உள்ள சகலரும் உள்ளநாள் எல்லாம் பெரும்பாதகங்களைச்செய்து, இறக்கும்போதாயினும் அதற்குமுன்னாயினும், அப்படியொரு அற்புண்ணியஞ்செய்து மோகநம்சேரலாமே: ஒரு அற்புண்ணியத்தைச்செய்து மோகநம் சேர்ந்து கொள்ளலாம் என்று நினைந்து சகலரும் மற்றைப் புண்ணியங்களெல்லாவற்றையும் செய்யாமல் விட்டுவிடுவார்களே; இப்படிச் சொல்லும் சமயநூல் பாவஞ்செய்யும்படி சகலரையும் ஏவுகின்றதே; இப்படிப்பட்ட அற்புண்ணியம் செய்தவனுக்கு இவ்வளவுபயனென்றால், பெரும்புண்ணியத்தைச் செய்தவனுக்கு எவ்வளவு அதிகமாகியபயனுண்டு? அப்படிப்பட்ட புண்ணியங்கள் ஆயிரம் பதிரூபிரம்முருவன செய்தால், அவனுக்குக் கிடைக்கும் பயனுக்கு அளவில்லையா, என்று வாயில்வந்தபடியே பிதற்றுகின்றாய். ஆண்டாக்கள் தாம் தாம் செய்த புண்ணிய பாவங்களுக்குத்தக்க சகதுக்கங்களை அஷ்டவிப்பாக்கிள்ளும், பாவங்கள் விதிப்படி பிராயச்சித்தம் செய்த வழி கீங்குமென்றும், பின்னர் பிராயச்சித்தஞ் செய்துகொள்வோமென நினைந்து முன்னர்ப் பாவஞ் செய்தார் தண்டிக்கப்படுவாரென்றும், எவ்வாற்றினங்கள் செப்புகின்றன. இப்படிச்சொல்லும் எங்கள் சமயநூலோ, எவ்வகையிலும் பாவங்களைச்செய்தும் இறுதியிலே கிறிஸ்துவை விசுவசியாதவர் நித்திய மோட்சத்தை அடைவாரென்றும், எவ்வகையிலும் புண்ணியங்களைச்செய்தும் இறுதியிலே கிறிஸ்துவை விசுவசியாதவர் நித்திய நரகத்தை அடைவாரென்றும் சொல்கின்ற சமயநூலோ, ஆண்டாக்களைப் பாவம்செய்யும்படி ஏவும்நூல்? நன்றாகச்சிந்தித்துணர்ந்துபேசு.

எங்கள்தேவனாகிய கிறிஸ்துவை அந்தக்கள்ளன் புத்திபூர்வமாகப் பிரார்த்தித்தபடியால், மோகநம்சேர்ந்தான்; அந்தஸ்திரியும் அவரைப்புத்திபூர்வமாக வழிபட்டதனால் அவருடைய பாவங்கள் சிவாரணமாயின. உங்கள் சிவபுராணங்களிற் சொல்லப்படுமீ சரித்திரங்கள் இப்படிப்பட்டனவல்லவே; சிவசிவ என்றுசொன்னதினாலும், விபூதி சரீரத்திலே பட்டதினாலும், புண்ணியஸ்தலத்திலே சற்றுநேரம் தங்கினதினாலும் மோகநம் சேர்ந்தார்களென்று சொல்லப்படுகின்றதே என்பாயாகில்; கடவுள் சர்வசமர்த்தியமுள்ளவாராகையால், உன்றுக்கும்பற்றாத ஒருதரும்ஊபிரோக்கி நீ உலகமெல்லாவற்றையும் தாங்கு என்று அருளிச்செய்யினும், அது அங்ஙனம் செய்யவல்லதாகும்; தாங்களென்றுரைத்த அக்கடவுளது சத்தி தன்னிடத்தே பதிந்திருக்கின்றமையினாலேயே, அது அங்ஙனம் விசேஷமுள்ளதாயிற்று. அவ்வாறே அக்கடவுளால் நியமிக்கப்பட்ட பொருள் இடம் காலம் கிரியை என்பவைகள் எல்லாம், அவருடையசத்தி தங்களிடத்தே பதிந்திருக்கின்றமையால், புண்ணியப்பொருள்களும், புண்ணியஸ்தலங்களும், புண்ணியகாலங்களும், புண்ணியக்கிரியைகளும், விசேஷம் அடைந்தன. சிவசிவ அரசகர சம்பு மகாதேவ என்றற் றொடக்கத்துச்

சொற்களும் அவருடைய திருநாமங்களாயிருத்தலால், அவரைத்தொட்டுப் புண்ணியநாமங்களாய் விசேஷம் அடைந்தன. விபூதி ருத்திராக்கங்களும அவராலே தரிக்கப்பட்டமையாலும், அவருடைய சத்தி தங்களிடத்திலே பதிந்தமையாலும், புண்ணியப்பொருள்களாயின. அவரைவழிபடுகின்றவர்களும் அவருக்கு அடிமைகளாயினபடியாலும், அவருடைய சத்தி தங்களிடத்தே பதிந்தமையாலும், புண்ணியவான்களாய் விசேஷமடைந்தார்கள், மத். ௨௬. ௨௬ — ௨௮. யேசு அப்பத்தை எடுத்து, துதிசெய்து, அதைப்பிட்டு, சீஷருக்குக்கொடுத்து, நீங்கள் எடுத்துப் புதியங்கள்; இதுவே என்சாரீரமென்றார். பின்பு அவரபாத்திரத்தையும் எடுத்து, ஸ்தோத்திரஞ்சொல்லி, அதை அவர்களுக்குக்கொடுத்து, நீங்கள் எல்லாரும் இதிற் பானம் பண்ணுங்கள். இதுவே புதிய உண்பாடுக்கெக்கேற்ப, பாவமன்னிப்புக்கென்று அனைகருக்காகச் சிந்தப்படுகிற என்னுடைய இரத்தம் என்றார். இப்படியே அப்பமும் திராட்சரமும் உந்தேவனாலே நியமிக்கப்பட்டமையால், விசேஷமடைந்தனவென்பது உன் சமயநூலிலே காணப்படுகின்றது. அவ்வாறே நீயும் இப்பொழுது இராப்போசனம் உட்கொள்ள விருமபி, உன்சபையார் எல்லாரும் சூழ்ந்திருப்ப, அப்பத்தையும் மதுவையும் கொண்டு வந்து, பீடத்தின் மேலே வைத்து, உங்கள் தேவனினோட்கி, அவைகளை ஆதீர்வதிக்கும்படி விண்ணப்பம் பண்ணினதன்மேல், அவைகள் அவராலே ஆதீர்வதிக்கப்பட்டமை பற்றி அவருடைய சரமும் இரத்தமுமாய் விசேஷமடைந்து வென்று துணிந்து, நீயும் உட்கொண்டு அச்சபையாருக்கும் உட்கொள்ளக் கொடுக்கின்றாயே.

சிவசிவ அரசு என்ற மற்றொருடக்கத்துப் பெயர்கள் சிவனுடைய திருநாமங்களாயிருக்கும் விசேஷத்தினாலே, அந்தப்புண்ணியநாமங்களை நினைப்பினும், நாவினால் உச்சரிப்பினும் பிராச்சால்லக்கேட்பினும், பாவங்கள் நீங்கிப் புண்ணியங்களுண்டாம். கிறிஸ்துசமயத்திலே பிரவேசியாதவர்களும் கிறிஸ்துவின் நாமத்தைச் சொல்லி, பிசாசுகளை ஓட்டினார்கள் என்று, மாத்ரு. ௯. ௩௩. வசனத்தினாலும், லூக். ௯. ௪௯-ம். வசனத்தினாலும், தோன்றுகின்றது. அப்பிசாசுகளையோட்டினவர்கள் கிறிஸ்துவை விசுவசியாதவர்களாகையால், அவருடைய நாமத்தினது விசேஷத்தினாலேயே அப்பிசாசுகள் பயந்தோடின என்பது. சங். ௯௯. ௩. “மகத்துவமும்பயங்கரமுமான மதுநாமத்தை அவர்கள் துதிப்பார்களாக; அது பரிசுத்தமுள்ளது” என்னும்வசனத்தினாலே விளங்குகின்றது.

விபூதி ருத்திராக்கங்கள் சிவனால் அணியப்பட்ட விசேஷம் உடையன ஆதலால், அந்தப் புண்ணியப் பொருள்களைத் தரிக்கின்றவர்களுடைய பாவங்கள் நீங்குகின்றன. பன்னிரண்டுவருஷமாகப் பெரும்பாடு உடையவளாய், அனைகவைத்தியரிடத்தில் மிகவுருத்தப்பட்டு, தனக்குண்டான யாவையும் செலவழித்தும் சற்றாயினும் சொஸ்தமடையாமல் மிகமெலிவடைந்த ஒருஸ்திரி யேசுவைக்குறித்துக்

முக்குக் கொண்டுவந்தார்கள்: அவர்கள் எல்லாரும் சொஸ்தமாகப் பட்டார்கள். ஹே யசு. யெ. பவுலுடைய சரீரத்திலிருந்த வேர்வைப் பரிவட்டங்களையும் கச்சுக்களையும் வியாதியுள்ளவர்களிடத்தில் கொண்டுவர, வியாதிகள் அவர்களைவிட்டு நீங்கிப்போயின; துவட்ட ஆவிகளும் அவர்களினின்றும் புறப்பட்டன. இந்த நோயாளிகளுள் அனேகர் சன்னிமுதவிய வியாதிகளினாலும் பிசாசினாலும் முழுமையும் அறிவிழந்திருப்பார்களே; அப்படி அறிவிழந்து கிடப்பவர்கள் பேதுரு வினுடைய நிழல்தங்கள்மேற்பட்டால் தாங்களாக சுஸ்தமடைவார்களென்றும், பவுலுடைய வேர்வைப்பரிவட்டங்களும் கச்சுக்களும் தங்கள்மேற்பட்டால் தங்கள் சுஸ்தமடைவார்களென்றும், விசுவசுத்தல் கூடாதே; அவர்களுள் அனேகர் அறிவிழந்திருப்பார்களென்பது புதிய மடன்படிக்கையிற் சொல்லப்பட்ட சரித்திரங்களால் விளங்கும்.

இவர்கள் பேதுருவினுடைய நிழல் தங்கள்மேற்பட்டால் சுஸ்தமடைவார்களென்றும், இவர்கள் பவுலினுடைய வேர்வைப் பரிவட்டங்களும் கச்சுக்களும் தங்கள்மேற்பட்டால், சுஸ்தமடைவார்களென்றும், பிறராயினும் விசுவசுத்து அங்ஙனம் செய்தமையால், அவர்களைப் பிடித்தவியாதிகளும் பிசாசுகளும் நீங்கின; உங்கள் சிவபுராணங்களிற் சொல்லப்படும் சரித்திரங்கள் இப்படிப்பட்டன அல்லவே; மகாபாதகளுகிய ஒருவனுடைய எலும்புகளில் ஒன்றை ஒருகழுக்கு கொண்டிப்போய்க் கங்கையிலே றோட்டதனால், அவன்மோட்சமசேர்ந்தானென்றும், காவேரிநதிக்கரைத்தீலே கிடந்த ஒருவன்மேல் ஒருநிலவீல தெறித்ததனால் அவனுடையபைத்தியம் நீங்கிற்றென்றும், சுவத்திலே விபூதிப்பட்டதனால் அவ்வான்மா மோட்சம் சேர்ந்ததென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதே என்பாயாகில்; அவைகளெல்லாம் அப்புண்ணியப்பொருள்களின் விசேடத்தினாலேயே நிகழ்ந்தன. ஒரு சுவத்தைச் சிலபடக்குப்படி கொண்டிப்போம்பொழுது, பக்கொருடைய சேனைகளைக்கண்டு பயந்து, இலீஷாவின் பிரேதவறையில் அந்தச்சுவத்தை வரிந்துவிட, அது இலீஷாவின் எலும்புகளின் மேலே பட்டதனால், உயிர்பெற்றெழுந்தகாலுன்றிக்கொண்டு நின்றது என்று, ௨. இரா. ௩௩. ௨௧. வசனத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இலீஷாவினுடைய எலும்பைத்தீண்டினால்தான் உயிர்பெற்று எழும்புமென்று அந்தச்சுவம் விசுவசுத்தல்கூடமா? கூடாதே. அதைச் சுமந்துகொண்டு போனவர்களாயினும் விசுவசுத்தார்களா? இல்லையே. இப்படி உன்சமயசாத்திரத்திற் சொல்லப்பட்டவைகள் உனக்கு நியாயமாகத் தோன்றுவது என்ன? இவைகளெல்லாவற்றையும் உன் சமயசாத்திரத்திலே நீ வாசித்திருந்தும், பிறசமயநூல்களிலே அவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கும் சரித்திரங்களைப் பொய்யென்று தூஷிப்பது என்ன?

சிவசின்னதாரணம் சிவபூசை சிவமந்திரசெபம் முதலிய சிவப்புண்ணியங்களினாலே பயன் இல்லையென்று, உங்களாலே மெய்ஞ்ஞானிகளென்று பேசப்படும் பட்டணத்துப்பிள்ளையார் சிவவாக்கியர் நாயுமானசுவாமிகள் முதலியோர்கள் பேசுவதேது? என்பாயாகில்,

“நீ மலரப் புனைந்தென்ன நீராடப் பொயென்ன நீமனமே மாற்றிப் பிறக்க வகையாகித் தாயில்லைமலரையூலேற்றிக் கிடக்குமெழுக்கோடி மந்திரவெண்ணகண்டா-யாற்றிற கிடந்துந் துறையறியாம லலைகொ றையே.” எ-ம் “சொல்லினூஞ் சொல்லின் முடிவிலும் வேதச்சுருதி யிலும், யல்லினு மரசற்ற வாகரயக் தன்னினு மாய்த்தவிட்டீடா-ரிவ லனுமனப ராடத்திலு மீச னிருந்குமிடங்-கல்லினுஞ் செய்பினு மீச வ்நு” பாவனங்கள் கண்ணுதலே.” எ-ம் “எட்டுத்திவசையும் பதினாறு திவசைமு மெங்கு வொன்றும் முட்டித் ததுப்பி முனைத்தோங்கு மீசா தியை மூடவரல வாய்-கடடிசு சுருட்டித்தம் கக்கத்திலல்லவாய் கருக தில்லையாய்-பட்டிப் பகலை யிரவென்று கூறியம பாதாகே.” எ-ம் “ஆளு-ரிங்கருக்க வல்லுத்திருநானென் - றாளுக்கீடோறு முழுவீர்- (சேம்) - யுளகருமிப்பை நாடாந வுமர்கா ணீவீர்-விளகருக்கத்த தீத் தீதமீயீர்.” எ-ம் கூறிய பட்டி ணததுப்பின் னியார்தாமே “ஐயும் தொ ப்பாந்து விழியுஞ் சொருந் யறி வழிந்து-மெய்யும் பொய்யாய் விடுகின்ற னீவ்வதானறு வேண்டவன்யான செய்யுந் திருவொற்றி யூருடை னீதிருநிறுவிட்டுக்-சையும் தொழ்ப்பண்ணி வயமந்தழுத தோதவுப கரிய்யீயீர்.” எ-ம் “ஊர் ருமக்கொ ருய்தேசந்கேளு முடய்யா மங்கி- போர் சமணைக் கருவ்வறு நீற்றைப் புறந்தின் னையிற் - சாரி னனந் தலைச் சுற்றத்தை நீங்கிச் சகலகக்க-மீவீர் ருமக்கவர்தாபே தருவ நீணை யாழீயீர்.” எ-ம் “அஞ்சக் கரவெணு வகோடாவி கொண்டிந்த வைய்புல னுந்-வஞ்சப் புலக்கட்டை- வேறியெட்டி வளங்கள் செய்து-விஞ்சத் திருத்திச் சதாசிவெழுந்தென்ற வித்தையிட்டுப் - புனசெய்க்களைப்பரித் தீசன் வளர்த்தேன சிவபோகத்தையே.” எ-ம் “நாய்க்குண்டுதொண்டி வயக்குண்டுபிச்சை நமணவெல்ல-வாய்க்குண்டு மந்திரபஞ்சாட்சர மதியமல்லரும் - மீய்க்குண்டு திகைப்புண்டுநின்ற பிறவிப்பிணி- மீய்க்குண்டு தேசிகன்மன் னருளேறக்கவகீணுக்குதற்கே.” எ-ம். “ரைக்கைக்குநல்ல திருவெழுத்தைத்துண் டிவைப்படியே -செருக் கித்தரிக்கத் திருநீறுமுண்டு தெருக்குப்பையிற் - மரிக்கக்கரித் துணி யாடையுமுண் டெந்தச்சந்தியிலு - மிரக்கத்துணிந்து கொண்டேன குறைவேதுமெனக்கில்லையே.” எ-ம். “நல்லாயெனக்குமனுல்வான்று தந்தருண் ஞானபிஸாப்--பொல்லாவெணைக் கொண்டுமீபாடும்பொழு தியல்புசைச்சபஞ்--சொல்லீர்தற் கோயினியம் பலவகைத்தோத் தரமு--மெல்லாமுடிந்தபின் கொல்லுகண்டாய் கச்சியேகம்பினே.” எ-ம். “நல்லாரினக்கமு நின்புசைநேசமுஞானமுமே--யல்லாதுவேறு நிலையுளதோ வகமும்பொருளு--யில்லாளுஞ்சுற்றமுமைந்தரும்வாழ்வு மெழிலுடம்பு--மெல்லாம்வெளியயக்கேயிறைவாகச்சி யேகப்பினே.” எ-ம் “அடியாருறவு மரன்புசைநேசமு மன்புமன்றிப்--படிமீ தில் வேறு பயனுளதோ பங்கயன்வகுத்த--குடியானசுற்றமுந் தாரமும் வாழ்வுந் குசக்கலங்க--டடியாலடியுண்ட வாரொக்குமென் றினஞ் சார்ந்திலரே.” எ-ம் “கடப்படுவாரறியார் புறமூன்றையுஞ் கட்ட பிரான்--நிடப்படுமாமதிற் றென்றெற்றியூரன்நெருப்பரப்பி--னடப் பவர் பொற்பத நத்தலைமேற்பட நன்குருண்டு--கடப்பதுகாண்மனமே

விதியேட்டைக் கிழிப்பதுவே.” எ-ம் “சொக்கிட்டரமனைப் புக்குட்டி ருடிய துட்டர்வந்து—திக்குற்றமன்னரைக் கேட்டதுபோற் சிவசிகிஷைதொய்து—மிக்குக்குருவிங்க சங்கமநிந்தித்து வீடிசசிக்கு—மெக்குப்பெருத்தவர்க் கென்சொல்லுவேன் சச்சியேகம்பனை.” எ-ட., கூறினார். மற்றை ஞானிகள் வாக்கியமும் இப்படியே இருக்கும். இப்படி இரண்டையும் ஒருவந்தாமே திருவாய்மலர் தருளினமையால், அவைகள் ஒன்றை ஒன்றழிக்க மாட்டாவாம்; அதற்குச் சமாதானமிருத்தல் வேண்டும்; ஒன்றை ஒன்று அழிப்பினும், முன்னர்த் தழுவி யதற்கும் பின்னர்த் தள்ளியதற்கும் காரணம இருத்தல் வேண்டும் என்று பெரியோர்களி ன் திற் கேட்டறிதல் வேண்டும். அப்படிக்கேட்ட நியாமல், எங்கேயாயினும் ஒருசெய்யுளை எடுத்துக்கொண்டு, சைவசமயிகளே, இந்தச் செய்யுள் இப்படிச் சொல்லியிருக்க; நீங்கள் ஏன் இப்படிச் செய்கின்றீர்கள்? அது பெரியதப்பு, சப்பு என்று சொல்லிக் கொண்டு திரிசின்றாய். வியாதி நீங்கும்படி மருந்துண்பவனொருவன் வைத்தியசாத்திரத்தில் விதித்தவாறே அனுபானத்தோடு உண்ணாமையையும் அவபத்தியங்களைத் தள்ளிப் பத்தியங்களைக்கொள்ளாமையையும் வைத்தியசாத்திரம் வல்லவனொருவன் கண்டிரங்கி, நீ உண்ணும் இம்மருந்தினுற் பயன்யாது? என்றக்கால், அவனுக்கு அம்மருந்துண்பற்கவென்பது கருத்தன்றாம்; அதுபோல, மலபரிடாகம் மரும்படி கிரியைகளைச்செய்வோர் சிவசாத்திரத்தில் விதித்தவாறே அன்பொடு செய்யாமையையும் கொலைமுதலிய டகலங்களைத்தள்ளி இரக்கம் முறவிய புண்ணியங்களைக் கொள்ளாமையையும் சிவசாத்திரம் வல்லார்கண்டிரங்கி, நீர் செய்யும் இக்கிரியைகளாற் பயன்யாது? என்றக்கால், அவருக்கு அக்கிரியைகளைச் செய்யற்கவென்பது கருத்தன்றபென்றறிக. இன்னும், சிவாகமங்களிலே சொல்லப்படும் பாதங்கள் சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் என நான்காம். அவற்றுள், முன்னையமூன்றும் பொதுப்படக் கிரியைகளைனவேபடும். இந்நான்கினுள்ளும், சரியையின்னிக் கிரியையும், கிரியையின்றி யோகமும், யோகயின்றி ஞானமும், கைகூடாவாம். அது “விரும்புஞ்சரியைமுதன் மெய்குஞ்ஞான நான்கு—மரும்புமலர்காயகனிபோலன்றே பராபரமே.” என்றும் தாயுமானசுவாமிகள் திருவாக்கால் உணர்க. இந்தஞானத்தாலடையப்படுவது பரமுத்தியாகிய சிவசாயுச்சியமாம். கிரியைகளினாலே அடையப்படுவது பத்முத்தியாம். அப்பதமுத்தி பலபேதப்படும். கிரியைகளைச்செய்து அததற்கேற்ற பசமுத்திகளைப்பெற்றுப்போகும் புசித்தவர்கள், திரும்பப் பூலோகத்திலேவந்து சென்மித்து, இருவினையொப்பு மலபரிபாகத்தினாலே சிவஞானத்தைப்பெற்று, சிவசாயுச்சியத்தை அடைவர்கள். பட்டணத்துப்பின்னையார் முதலியோர் இப்படிப்பட்ட பெருஞ்சிறப்பினதாகிய சிவஞானத்தைப்பெற்றவர்கள். அவர்கள், அச்சிவஞானமே பரமுத்திசாதனமென்றும், கிரியைகளைல்லாம் அதற்குக் கருவிகளென்றும், உணர்ந்து அக்கிரியைகள் வாயிலாகச் சிவஞானத்தைப்பெற முயலாது, அக்கிரியையையே பொருளெனக்கொண்டு களிப்பாரைக்கண்டிரங்கி, இகழ்ந்தாரென்க.

ஆதலால், சிவஞானத்தைக்குறித்துக் கிரியைகள் கீழ்ப்பட்டன என உணர்த்துதலே அவர்களுக்குக் கருத்தாம். அஃதன்றி, அச்சிவஞானத்துக்கு இன்றியமையாக் கருவியாகிய அக்கிரியைகளைச் செய்யற்க என்பது கருத்தன்றும், இவ்வரு சமாதானமும் ஏற்குமிடமளிந்து கொள்ளப்படும்.

தீர்த்தமாடுதல் முதலிய புண்ணியங்களினாலே பாவந்தேயு மெனில், அப்புண்ணியங்களைச் செய்தவர்களிடத்திலே கோபம் முத லிய தூக்குணங்கள் மாறாதிருக்கக் காண்கின்றேனே; அவர்கள் மீள வும் பாவம் செய்யின்றார்களே என்பாயாகில்; எங்கள் சாலநூலிலே விதித்த விதி தவறாமல் செவ்வேடையிலே அன்பினாலே அப்புண் ணியங்களைச் செய்ய வர்கள் அனைவர் ஒரு வருஷத்தினுள்ளே உலகப் பற்றுக்களை முற்றவெறுத்து உணவாசப்பண்ணித் தவயச்செய்யக் காண் கின்றோம். இந்தப்புண்ணியம் செய்யவார்களெல்லாரும் இப்படி ஏன ஆகவில்லை? என்பாயாகில்; எங்கள் உள்ளத்திலே பரிசுத்தாவி புகுந்து விட்டது என்று சொல்லி, எச்சமாய்விட்டபடி ஸ்ரானம் பெற்று இராப் பட்டிசனங் கையேற்பவர்கள் அனைவர் கொலை உளவு பிறர்மனை உயத் தல் முதலிய பல மென்றவாங்களைச் செய்யக் காண்கின்றோமே; கோபம் முதலிய தூக்குணங்களெல்லாம் அவர்களிடத்திலே மேன் மேலும் பெருகி வளர்கின்றனவே, அதுவுமன்றி, உச்சமாயாசாரியர் கள், நாம் பரிசுத்தாவிவினாலே உலக ஆசைகளையும் சகலபாவங் களையும் வெறுத்து, சந்திர சிவனமிருட்டராய்த் தெய்வத் தன்மையாடு கூடியிருந்து பாபவிதிக்கின்றோம் என்று கள்ளஞானம் பேசு கின்றார்களே. இவர்களுள், என்ன கிறிஸ்துமாதாக்கூறியவாறே முத்தி விக்கின்றாகிய மண்ணுரை மொண்ணுகை பெண்ணுகை என்னும் உலகநிக ஆசைகளைச் சிறிதாயினும் வெறுத்துவிட்டவன்? இவர்க ளுள் எவன் ஒருமாதிரியும் ஒருவாரமேனும் ஒருநாளேனும் ஒருநாழி லகாலையும்கூட உணம் வாக்குக் காயங்களினாலே பாவஞ் செய்யாது பூழிற் சுவை? இப்படியே நீங்கள் உங்களுள்ளேதானே பெருங்குற்றங்களை உலகத்துக்கொண்டு, பிறரை வேண்டியவாறே தூஷிப்பது என்ன? ௨௪. ௭. ௧-௩. "நீங்கள் குற்றம் சுமத்தப்பட்டாமலிருக்கவேண்டில், பிறர்மேல் குற்றஞ்சுமத்த வேண்டாம்; நீங்கள் குற்றஞ் சுமத்துவது போலக் குற்றஞ் சுமத்தப்படுவீர்கள். நீங்கள் அளக்கும் அளவிலால், உங்களுக்கும் அளப்பார்கள். உன் கண்ணிலுள்ள உத்திரத்தை உண ராமல், உன் சகோதரனுடைய கண்ணிலிருக்கிற சிராயைப்பார்க்கி றது என்ன? உத்திரம் உன் கண்ணிலிருக்க, நீ உன் சகோதரனை நோக்கி, உன் கண்ணிலுள்ள சிராயை எடுத்துவிடுகிறேன் இடங்கொடு என்று சொல்வதென்ன. சுடியே, முன்பு உன் கண்ணிலுள்ள உத் திரத்தை நீக்கிவிடு; அப்பொழுது உன் கணதெளிய, நீ உன் சகோதர னுடைய கண்ணிலுள்ள சிராயை எடுத்துவிடுவாய்." இவ்வசனங்களை அறிந்தும் மறந்தனிரப்பொலும். இன்னும், உலகப்பொருள்களைல்லாம் அசித்தியமென்றும், அவற்றின்மேல் ஆசையை ஒழித்தல்வேண்டும்

என்றும், சனங்களுக்குப் புத்திசொல்லித் தீரிகின்றவர்கள் தாங்கள் அவ்வாறு நடவாதது என்னை? இஃதெல்லாம் பணத்தைச்சம்பாதித்துப் பெண்டிர் பிள்ளைகளுடனே உண்டுடுத்து வாழ்ந்திருத்தல்வேண்டும் என்னும் அபேட்சையினாலே எடுத்தவேஷமென்று காண்கின்றது.

ஆன்மாக்கள் தாம்தாம் செய்த புண்ணிய பாவங்களுக்கு ஏற்பச் சுவர்க்க நரகங்களிலே சுகதுக்கங்களை ஒருவர் கூடவும் ஒருவருறையவும் அனுபவிப்பார்களென்று சொல்லலாமா? என்பாயாகில்; ஒருவன் ஒரு பணத்துக்காகச் சொல்லிய பொய்யும், ஒருவன் ஒருவனைக்கொன்றகொலையும், ஒருவன் ஒருபெண்ணுடன்செய்த வியபிசாரமும், ஒருவன் ஓரிளநீரைத்திருடியகளவும், ஒருவன் ஒருவனைக் கழுதை என்று சொல்லிய நிந்தையும், ஆகிய பலபல வருக்கமானபாவங்களெல்லாம் சமமாகிய பாவங்களென்றும், அப்பாவங்களைச் செய்தவர்களெல்லாருக்கும் சமமாகிய தண்டம் கிடைக்குமென்றும் சொல்வதுதகாது. இன்னும், ஒருவன் ஒரு வேசையுடன்செய்த வியபிசாரமும், ஒருவன் ஒரு கன்னிகையுடன்செய்த வியபிசாரமும், ஒருவன்பாதாபத்துடன் செய்த வியபிசாரமும், ஒருவன் குருபத்தினியுடன்செய்த வியபிசாரமும், ஒருவன் சகோதரியுடன்செய்த வியபிசாரமும், ஒருவன் மாதாவுடன்செய்தவியபிசாரமும், ஒரேவருக்கமாயிருப்பினும், அவைகளெல்லாம் சமமாகியபாவங்கள் என்றும், அப்பாவங்களைச்செய்த ஆடவர்கள் எல்லாருக்கும் சமமாகிய தண்டம் கிடைக்குமென்றும், சொல்வது தகாது. இப்படியே பாவங்களிலே பலவேறநீமை ஏண்டு, புண்ணியங்களையும் அவ்வாறே பகுத்துணர்தல் வேண்டும். நீ இதனைச் சற்றையினும் ஆராய்ந்தறியாமல், ஒரு அற்பபாவத்தைச் செய்தவனும், அனைகம் பெரும்பாவங்களைச் செய்தவனுமாகிய இருவரும் சமமாகிய தண்டத்தை அவடவர்கள் என்று சொல்வது தப்பு. சிற்றறிவினையுடைய அரசர்களுக்கும் குற்றம் செய்தவர்களை அவரவாசெய்த குற்றத்துக்கு ஏற்பத் தண்டிக்கின்றார்கள். குற்றஞ் செய்தவர்கள் எல்லாருக்கும் சமமாகிய தண்டத்தை விதிக்கும் அரசனைக்கண்டு பிரேம், கோட்டுமிரேம். எங்காயினும் ஓரசரசன் அவ்வாறு தண்டம் விதிக்கில், அவனை நீதியீனனென்றும் கொடுங்கோலரசனென்றும் உலகத்தார் யாவரும் பேசுவார்களே. சிற்றறிவினையுடையவர்களும் நீதியில்வழுவக் கூடியவர்களும் ஆகிய பசுக்கள்தாழும் பகுத்தறிந்து அவரவாசெய்த குற்றத்துக்குத்தகுந்த தண்டம் விதிப்பார்களாயில், முற்றறிவினையுடையவரும், நீதிவழுவாதவரும் சர்வசிவதயாபரமாகிய கடவுள் அவரவாசெய்த குற்றங்களைப் பகுத்தறியாமல், இரக்கமின்றி எல்லாரையும் சமமாகத் தண்டிப்பாரா? தண்டியாரே.

மத. யெ. கக. "மனுஷர்செய்யும் எந்தப்பாவமும், தூஷணமும், மனுஷருக்கு மண்ணிக்கப்படுமீ: பரிசுத்தாவிக்கு விரோதமான பாவமோ மண்ணிக்கப்படுவதில்லையென்று நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்." இதனால், பாவங்களில் வேற்றுமையுண்டென்பதே

உன்சமயநூல் கருத்தென்று தோன்றுகின்றது. புண்ணியங்களிலும் அவ்வாறே வேற்றுமை உண்டென்பதை உன்சமயநூலில் வாதவழி காணல்கொள்க.

யோச. (1) 104. "தான் யெகோகாவின் சேனைக்கதிபதியாய் வந்திருக்கின்றன எனறா." ம. க. 10. "கத்தருடையதான." இவைகளிலே, மோட்சவாதிகள் ஒருவரினையொருவர் அதிகமாகத் துவமுட அதிகாரமுடையதாகின்றது தோன்றுகின்றது. ம. க. 10. 10. "யோச அவர் களைக்க, புத்தருடைய தோன்றுங் காலத்தில் மனுபுத்திரன் தந்து மனையுள்ள சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கும்பொழுது, எண்ணெயின உசனையுடைய நீங்கலும், இஸ்ரவேலராய் பன்னிரண்டு வயததாருக்கு நாயத்தீட்டிக் கொடுக்கும்படி, பன்னிரண்டு சிங்காசனங்களில் வீற்றிருப்புகின்ற மெய்யாய் உலகருக்குச் சொல்லுகின்றேன்." இதனால், மோட்சத்திலே மறறவர்களுக்கே நியாயந்தீர்க்குமாதிகாரமுடையதாகவும் இவர்களுக்கு உண்டென்று காண்கின்றது. மெ. 10. 10. 10. பின்பு நான் பார்க்கையில், சீயோன்மலைமீன்மேல் ஆட்டுக்குட்டியானவரும், அவரோடே அவருடைய பிதாவின்நாமச் சங்கு தங்கு கொற்றிகளில் எழுதப்பெற்ற இலட்சத்து நாற்பத்திருவாயிரமேறும் சிங்கங்கண்டேன். அன்றியும், சலராசியின் இரைச்சலப்போலவும், மகா இடியின் முழக்கப்போலவும், பாமண்டலத்திருந்துண்டியுடைய சத்தத்தைக் கேட்டேன், நான் கேட்டசத்தம், தங்குண்டலங்களை வாசிக்கிற சுமண்டலக் காரருடைய ஓசையைப்போலிருந்தது. அவர்கள் அந்தச் சிங்காசனத்துக்கு முன்பாகவும், நாலு பிராணிகளுக்கு முதியோருக்கும் முன்பாகவும் ஒரு புதுப்பாட்டைப்பாடினார்கள்: அந்தப்பாட்டு, உலகத்திலிருந்து மீட்டுக்கொள்ளப்பட்ட அந்த இலட்சத்து நாற்பத்திலையிரவரேயன்றி வேறொருவரும் கற்றுக்கொள்ளக் கூடாததாயிருந்தது. இவர்களே ஸ்திரீகளால் தங்களை அகசிப்பித்தாத நிறையுடையவர்கள். இவர்களே ஆட்டுக்குட்டி எங்கேபோனாலும் அதைப் பின்பற்றுகிறவர்கள். இவர்களே மனுவதிலிருந்து மீட்டுக்கொள்ளப்பட்டு தேவனுக்கும் ஆட்டுக்குட்டிக்கும் முதற்பலனானவர்கள். இவ்வசனங்களிலே, "இலட்சத்து நாற்பத்து நாலாயிரமே" என விசேடித்துத் தொகை குறித்ததினாலும், "அவர்கள் ஒரு புதுப்பாட்டைப்பாடினார்கள். அந்தப்பாட்டு அந்த இலட்சத்து நாற்பத்திலையிரவரேயன்றி வேறொருவரும் கற்றுக்கொள்ளக் கூடாததாயிருந்தது." என்று மோட்சத்திலிருந்து மறறவர்களை விலக்கி, இவர்களை விதந்து கூறினபடியாலும், "தேவனுக்கும் ஆட்டுக்குட்டிக்கும் முதற்பலனானவர்கள்" எனவே மோட்சத்தில் இரண்டாம் பலமானவர்களும் உண்டென்பது பெறப்படுதலாலும், மோட்சவாதிகளுள் வேற்றுமை உண்டென்று காண்கின்றது. லூக். 10-ம் அதிகாரத்திலே ஒரு இராத்தல் திரவியத்தைக்கொண்டு பத்து இராத்தல் ஆதாயப்பண்ணினவன் பத்துப்பட்டணங்களுக்கு அதிக ரியானுள் என்றும், ஐந்து இராத்தல் ஆதாய

யம்பண்ணினவன் ஐந்துபட்டணங்களுக்கு அதிகாரியானான் என்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதனால், ஆன்மாக்கள் மோட்சத்திலே தாம்தாம் செய்த புண்ணியங்களுக்குத்தக்கமேன்மையும் இன்பமும் பெறுவார்களென்று தோன்றுகின்றது.

மத். ௧௧. ௨௪. "நியாயத் தீர்ப்புநாளில் உன் நிலைமையிலும், சோதோம்தேசத்து நிலைமை சகாயமாயிருக்குமென்று நானுனக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்." லூக். ௧௨. ௪௭. ௪௮. "தன் எசமானுடைய சித்தத்தை அறிந்தும், ஆயத்தமாயிராமலும், அவனுடைய சித்தத்தின்படி செய்யாமலும் இருக்கிற பணிவிடைக்காரன் பல அடிகள் அடிக்கப்படுவான். அறியாமலிருந்து, அடிகளுக்கு ஏற்றவைகளைச் செய்கிறவனோ சில அடிகள் அடிக்கப்படுவான்." உபா. ௧௩. ௨. ௧. "கண்ணுக்குக் கண்ணும், பல்லுக்குப் பல்லும், கைக்குக் கையும், காளுக்குக் காலும், பிரதியாகவேண்டும்." இவைகளினாலே, அவ்வாற்பாவத்துக்குத்தக்க தண்டம் விதிக்கப்படுமென்று தோன்றுகின்றது.

ஆன்மாக்கள் தாம்தாம்செய்த பாவத்துக்கு ஏற்ப ரகத்திலே துன்பம் அனுபவிப்பினும், அதனை நித்தியமும் அனுபவிப்பதேயன்றி, இடையிலே அந்நரகத்தினின்றும் மீளுவார்களென்பது நியாயமா? என்பாயாகில், தந்தைதாயர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளையும், அரசர்கள் தங்கள் பிரஜைகளையும், தாங்கள் கூடிய நீதிமார்க்கத்திலே நடவாமை கண்டு தண்டித்தல், அவர்களையேலே வைத்து ஆன்மாவையாம், அது போல, கடவுள் தாம் அருளிய வேதாகமங்களிலே விலக்கப்பட்ட பாவங்களைச் செய்த ஆன்மாக்களைத் தண்டித்தல், அவர்கள் மேல் வைத்த கிருபையினாலேயாம்; ஆதலால், அத்தந்தைதாயர்களும் அரசர்களும், பிள்ளைகளையும், பிரஜைகளையும், அவரவர்செய்த குற்றத்துக்குத்தக்க கால எல்லை குறித்து, தண்டித்துப் பயப்படுத்தி, முன்பு செய்த குற்றங்களை அந்தத் தண்டினையினாலே ஒழித்து, நீங்கள் முன்போலக் கெட்டுப்போகாமல் இனி நீதிமார்க்கத்திலே நடவாங்களென்று புத்திசொல்வதுபோல, கடவுளும் அவ்வான்மாக்களை அவரவர்செய்த பாவத்துக்குத்தக்க கால எல்லை குறித்துத் தண்டித்துப் பயப்படுத்தி, முன்புசெய்தபாவங்களை அந்தத் தண்டினையினாலே ஒழித்து, நீங்கள் முன்போலக் கெட்டுப்போகாமல் இனி வேதாகமவழியிலே நடந்து உய்யுங்களென்று அருளுவார்; ஆகையால், நரகத்திலே விழுந்த ஆன்மாக்கள் தத்தம் பாவங்களுக்கேற்பக் குறித்த காலவெல்லை வரைக்குமே துக்கத்தை அனுபவிப்பார்கள் என்பதற்கும், அதன் பின்னர் அந்நரகத்தினின்றும் மீளுவார்கள் என்பதற்கும், சந்தேகமில்லை. ஒருவன் தான் செய்த குற்றத்தினிமித்தம் அரசனாலே விதிக்கப்பட்ட தண்டத்தைக் குறித்தகாலம் வரைக்கும் சிறைச்சாலையிலிருந்து அது பவித்துத் தீர்தால், அச்சிறைச்சாலையினின்றும் நீக்கப்படவேண்டுமென்றி, பின்னும் அத்தண்டத்தை அனுபவிக்க வேண்டவதில்லை; அதுபோல ஆன்மாக்கள் தாம்செய்த பாவத்தினிமித்தம் கடவுளால்

விதிக்கப்பட்ட தண்டத்தைக் குறித்தகாலம் வரைக்கும் நரகத்திலே கிடந்து அனுபவித்துத்தீர்ந்தால், அந்நரகத்தினின்று நீக்கப்படவேண்டிவதன்றி, பின்னும் தண்டத்தை அதுபவிக்கவேண்டவெதில்லை.

நாய்செய்த பாவம் அளவற்ற மரிமையுடைய கடவுளுக்கு விரோதமாகையால், நாம் நித்தியமும் நரகத்திலே கிடத்தல்வேண்டும் என்பாயாகில், நாய்செய்யும் புண்ணியபாவங்களினாலேவரும் பலங்களாகிய சகதுக்கங்கள் நமக்கேயன்றிக் கடவுளுக்கல்ல; ஆகையால் நாம் பாவஞ்செய்தல் நமக்கு விரோதமேயன்றிக் கடவுளுக்கு விரோதமன்றி; அன்றியும், புண்ணியபாவம் இரண்டையுஞ் செய்த ஒருவன் தான் செய்த பாவத்தினிடத்தம் நித்தியநரகயாதனைப்படிவல், தான்செய்த புண்ணியபலத்தை இழந்துபோவானே! அளவற்ற மரிமையையுடைய கடவுளது விதிப்படி புண்ணியத்தையும் செய்தான் ஆகையால், அவன் அந்நட்டண்ணிய பலத்தை இழப்பதற்கு நியாயமில்லையே! அப்படி இழக்கப்பண்ணுதல் கடவுளுக்கு நிதியன்றே! அரசனாவான் இன்னநன்மை செய்தவனுக்கு இத்தனைவொன் கொடுக்கப்படுமென்றும், இன்ன தீமைசெய்தவனுக்கு இத்தனைக்காலம் இன்னதண்டம் செய்யப்படும் என்றும் விதித்திருக்குப்பொழுது. ஒருவன்தானே அவவிபன்னையும் செய்தானாகில், அவன் அவவாசனாலே குறிக்கப்பட்ட பொன்னையும் தண்டத்தையும் ஒருங்கே அடைவான்; அப்பினன்றி, அவ்வரசன் பன்னவையிட்வொன்றைச் செய்தால், அவனை நிதியின்னென்றும் பொய்யினன்றும் இரக்கமில்லாதவென்றும் உலகந்நாயாகரும் இகழ்வார்களன்றே? இப்படியே ஒரு மனிதன்கூடும் தான் சொல்லிய சொற்படியே நடத்தல்வேண்டுமாய்கில், நிதியும் வாயமையும் இரக்கமும் உள்ள கடவுளானவர் தமது விதிப்படி ஒருவன்செய்த புண்ணியங்களை மறந்து அதற்குப்பயன் கொடாதொழிந்து, அவன் செய்த பாவத்தைமத்திரம் உட்கொண்டு அவனை நித்தியமும் நரகத்திலேவீழ்த்தித் தண்டிப்பாரா? தண்டிப்பாராகில், அவரிடத்திலேநீதி எங்கே? வாய்மை எங்கே? இரக்கமெங்கே?

கடவுளுடைய விதிப்படியே நாம் எப்பொழுதும் நன்மைசெய்யும்படி அவருக்குக் கடன்பட்டோம்; ஆதலால், நாம் ஒரு அற்ப பாவத்தைச்செய்யினும் நித்தியநரகத்தை அடைதல்வேண்டும் என்பாயாகில், நாம் நன்மைசெய்தவினால் வரும்பயன் நமக்கேயாம்; அதினாலே கடவுளுக்கு ஒருபயனும்இல்லை; உண்டெனில், அவரை நித்தியானந்தரென்றல் கூடாது; ஆகையால், எப்பொழுதும் நன்மைசெய்யும்படி கடவுளுக்குக் கடன்பட்டோமென்று நீ கூறுவது சற்றும் பொருந்தாது. இது காறும் கூறியவாற்றால், ஆன்மாக்கள் தங்கள் தங்கள் பாவத்துக்குத் தக்ககாலம் வரைக்கும் நரகத்திலே யாதனை அதுபவித்து, மீளவும் பூமியிலே பிறப்பார்களென்பது நிச்சயம்.

இறந்த ஆன்மாக்கள் மீளவும் பிறப்பார்கள் என்பதற்கு யாதொருபிரமாணமும் இல்லையே என்பாயாகில், ஆன்மாக்கள் இறந்ததன்

பின்பு சுவர்க்க நரகங்களிலே புண்ணிய பாவ பலங்களாகிய சுக துக்கங்களை அனுபவித்து. பின்னும் சுவர்க்கநரக சேஷத்தினாலே பூமியின் கண்ணே பல யோனிபேதங்களிலேபிறந்து, அந்தச்சேடபலமாகிய சுகதுக்கங்களையும் அதுபவிப்பார்பென்று சைவாகமங்கள் சாற்றுகின்றன. ஆன்மாக்களெல்லாம் முன்னேபிறந்து புண்ணியபாவங்களாகிய கர்மங்களைச் செய்யாதிருந்தால், சிலர் சூருடர் செவிடர் ஊமைகள் முடவர்களாயும், சிலர் அக்குற்றங்களென்று மின்றி அழகுடையவர்களாயும், சிலர் நித்திய வியாதியாளர்களாயும், சிலர் நித்தியாரோகியமுடையவர்களாயும், சிலர் வறியவர்களாயும், சிலர் செல்வர்களாயும், சிலர் அவிவேகிகளாயும், சிலர் விவேகிகளாயும், சிலர் தூர்க்குணமுடையவர்களாயும், சிலர் சற்குணமுடையவர்களாயும், சிலர் அற்பாயுசுடையவர்களாயும், சிலர் தீர்க்காயுசுடையவர்களாயும், பிறத்தற்குக் காரணம் என்ன? பிறக்கும் பொழுதே இப்படிப்பட்ட வேற்றுமைகளுடன் பிறக்கின்றார்களே. பூர்வசனமும் அதிற்செய்யப்பட்ட கர்மங்களுமில்லையாகில், சமஸ்தான்மாக்களும் சமமாகப்பிறத்தல் வேண்டுமே! அங்ஙனபின்மையால், நாம் இம்மையிலே அதுபவிக்கும் சுகதுக்கங்கள் பூர்வசனம்மங்களிலே செய்த புண்ணிய பாவங்களினாலே வந்தன என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

இவ்வேற்றுமைகளெல்லாம் நாம் முன்செய்த கர்மங்களினாலல்ல கடவுளுடைய சித்தத்தின்படி. ஆகவே எனபாயாகில்; கடவுளானவர் எங்களுக்குத் தம்முடைய சித்தத்தின்படியேயன்றி, எங்கள் கர்மங்களின்படி சுகதுக்கங்களை அளிப்பவர் அல்ல ரென்றாயிற்று. அங்ஙனமாயில், நாம் புண்ணியம்செய்தாலும்சரி, பாவஞ்செய்தாலும்சரி, அதினால் நமக்கு இன்பமுமில்லை, இதினால் நமக்கு தன்பமுமில்லை என்று முடியும். அன்றியும், யாதொரு காரணமுமின்றித் தமது சித்தத்தின்படியே பிறக்கும்பொழுதே சிலரை அப்படியும் சிலரை இப்படியும்படைத்தார் எனில், சருவசுவதயாபரர் என்னும் பெயர் இழந்து பக்ஷபாதமுள்ளவராவார். ஆதலால், அது பொருந்தாது.

சூயுவனால் வளையப்பட்ட பாண்டங்களுட்சில, எங்களை ஏன் இப்படி வளைந்தாய்? என்று அவனுடன் வழக்காவது நீதியன்றே; அதுபோல, கடவுளாலே சிருட்டிக்கப்பட்ட நாங்கள், எங்களை ஏன் இப்படிப்படைத்தீர்? என்று அவருடன் வழக்காவது நீதியன்று என்பாயாகில்; அவைகள்சடப்பொருளாகையால், அந்தத்திஷ்டாந்தம் பொருந்தாது; அவைகளும் எங்களைப்போலச் சித்துப்பொருளாகில், ஒருவன் தன் பிள்ளைகளைச் சமமாகக் காப்பாற்றாதபொழுது, பிள்ளையானது தன் பிதாவைநோக்கி, என் பிதாவே, நீர் ஏன் சகோதரனுக்கு இந்தப் போக்கியப் பொருள்களெல்லாவற்றையுங்கொடுத்தீர்; எனக்கு ஒன்றுக் தந்தீரில்லையே! உமக்கு நான் செய்த அபகாரம் யாது? அவன் செய்த அபகாரம் யாது? என்று வழக்காவதுபோல, வழக்காடுமே.

குயவன் வணியும்பொழுது, சில பாண்டங்கள் கோணலாய் வணியப்படவில்லையா? சிலபாண்டங்கள் வெடித்துப்போகவில்லையா? என்பாயாகில்; குயவன் பாண்டங்களை வணியும்பொழுது, எல்லாப் பாண்டங்களும் யாதொரு குற்றமுமின்றிச் சிறந்தனவாகவே வணியப் படல்வேண்டுமென்று விரும்புகின்றான். விரும்பினும், அவன் சிற்றறிவு சிறுதொழிலுடையனாகையால், அவனுடைய விருப்பத்துக்கு மாறாகச் சில பாண்டங்களாவாறாகின்றன. கடவுள் எல்லாரையும் சமமாகவே படைத்தல் வேண்டுமென்று விரும்பி, படைக்கும்பொழுது, அவருடைய விருப்பத்துக்கு மாறாகப் பலர் குற்றமுதவிய குற்றமுடையவர்களாய்ப் பிறந்தாறெனில், அவரை முற்றறிவு முற்றத்தொழில் உடையரெனல்கூடாது. ஆதலால், பலரைக் குற்றமுடைய ராகப்படைத்தல் வேண்டுமென்று நினைந்து படைத்திரார் என்பது சிறிதும் பொருந்தாது.

பெருமை சிறுமை இல்லையாயில் பலரும் எடவாதாதலால், அவ்வாறு படைத்தார் என்பாயாகில்; அங் சமவாயத்தியமுடையவராகையால், பெருமை சிறுமை இல்லாதிருப்பினும், பலகத்தை நடத்துவாரே; ஆகையால், அதுவும் பொருந்தாது.

இவ்வேற்றுமைகளெல்லாம் பிதா மாதா செய்தபாவங்களினாலே பிள்ளைகளுக்கு உண்டாகின்றன. பிராந்தியம் வெட்டை சிறந்திசை பாண்டு முதலிய பிள்ளைகளிலே அழகுதும் பிதா மாதாக்களிடத்திலே பிறக்கும் பிள்ளைகளும் அவ்வய வியாதிகளை உடையவைகளாய்ப் பிறக்கின்றன என்பாயாகில், மேற்கூறிய வியாதி உள்ளவர்களுக்கு அவ்வியாதியில்லாத பிள்ளைகளும் வியாதியில்லாதவர்களுக்கு விபாதியுள்ள பிள்ளைகளும் பிறக்கக் காண்கின்றோமே! ஆதலால், ரோவழி வியாதியுள்ள பிதா மாதாக்களிடத்திலே வியாதியுள்ள பிள்ளைகள் பிறப்பினும், அப்பிள்ளைகள் பூர்வசென்மத்திலே செய்த வினையினாலேயே அவைகளுக்கு அவ்வியாதிகள் வந்தனவென்று கொள்ளவேண்டும்; இன்னும், பிதா மாதாக்களசெய்த கார்த்தினாலே பிள்ளைகளைத் தண்டித்தல் நீதியன்று. அரசர்கள், ஒருவனை ஒருவன் கொலைபண்ணினால், அவனைக் கொல்வதென்றி அவன் பிள்ளையைக் கொல்லக்கண்டுமிரோம், கேட்டுமிரோம், இப்படியே சிற்றறிவினை யுடையவர்களும் நீதியில் வழுவக்கடியவர்களும் ஆகிய மனிதர்தாமும் ஆராய்ந்து அவரவர்களசெய்த குற்றத்துக்கு அவரவரையே தண்டிப்பார்களெனில், முற்றறிவுடையவரும் நீதியில் வழுவாதவருமாகிய கடவுள் ஆராயாது ஒருவன்செய்த குற்றத்துக்கு வேறொருவனைத் தண்டிப்பாரா! தண்டியாரே. உபா. உச. யசு. "பிள்ளைகளினிமித்தம் பிதாக்களும், பிதாக்களினிமித்தம் பிள்ளைகளும் கொலைசெய்யப்படவேண்டாம். அவனவன்செய்த பாவத்தினிமித்தம் அவன்வனே கொலைசெய்யப்படவேண்டும்." எசே. யசு. உ. "இறைவேல் தேசத்தைக் குறித்து, பிதாக்கள் திராட்சக்காய்களைத் தின்றார்கள், பிள்ளைகளின்

பற்கள் கூசுகின்றன என்னும் இந்தப் பழமொழியைச் சொல்லுகிற தென்னா?" இவ்வசனங்களினாலே ஒருவன் செய்தகுற்றம் மற்றொருவனைச் சாராதென்பதே உன்சமய நூற்றுணிபென்று தோன்றுகின்றது.

நாங்கள் முன்னும்பிறந்து கர்மஞ்செய்தோமெனில், நாம் முன்னே இன்னபிறப்பாய்ப்பிறந்தோமென்றும், இன்ன இன்ன கர்மங்கள் செய்தோமென்றும், நமக்கு விளங்காதிருக்கவேண்டியது என்னை? என்பாயாகில்; அறிவுடனே இருப்பவனொருவன் தன்கையிலிருக்கும் ஒருபொருளைத் தன்வீட்டிலே ஓரிடத்தில் வைத்துவிட்டு, உடனே எங்கேவைத்தேனோ தெரியவில்லையே! என்று தடுமாறுகின்றான். இப்படியாகாகில், கருப்பாசயப்பை உறுத்தலினாலும், அதிர்சலம் பூரித்தலினாலும், உதராக்ஷினி சுடுதலினாலும், பிரசூதவாயு முரித்துத் தள்ளுதலினாலும், மலையிருத்திக் கொண்டதுபோலவும், கடலின் கண்வீழ்த்தி ஆயிழ்த்தல்போலவும், இருப்புக் கடத்திலடைத்து நெருப்பாற் சுடுதல்போலவும், மலைமேல்நின்றாரைத் தலைகீழாகத் தள்ளுதல்போலவும், வரும் பெருங்கொடுத்துன்பங்களினாலே பெலங்கெட்டு மிகுந்தமயக்கத்தைப் பொருந்தி, ஆலையிலிட்ட கரும்புபோல மாதாவின் யோனித்துவாரத்தினாலே நெருக்கப்பட்டிப் பிறந்த எங்களுக்கு, பூர்வசென்மம் இதுவென்றும், அதிலே செய்யப்பட்ட கர்மங்களிவையென்றும், எப்படித்தெரியும்? தெரியாமையால், பூர்வசென்மம் இல்லையென்று சொல்லுதல்கூடாது. கடவுளானவர் ஆன்மாக்களசெய்த புண்ணியபாவகர்மங்களை நினைவுவந்தடைத்து அவைகளை அதுபலித்துத் தொலைப்பித்து முத்தியடைவிக்கும் பொருட்டு அவைக் கர்மங்களுக்கு ஏற்ற சுகதுக்கங்களை ஊட்டுவார் என்று சைவாமங்கலசார்ந்துகின்றன. ஆதலால், நாம் இம்மையிலனுபவிக்கும் சுகதுக்கங்களிரண்டையும் நாம் முன்செய்த புண்ணிய பாவங்களினாலே பெருங் கருணாநிதியாகிய கடவுள் நமக்கு ஊட்டுகின்றாரென்பது சத்தியம்.

அப்படியாமாகில், அரசனாவன் குற்றஞ்செய்தவனொருவனைத் தண்டிக்கும்பொழுது, நீ இன்னகுற்றம் செய்தமையால் இன்ன தண்டம் பெறுவாய் என்று அவனுக்கு அக்குற்றத்தை உணர்த்தியன்றோ அவனைத்தண்டிப்பான். அதிபோல, நாம் பூர்வசென்மத்திலே பாவம்செய்தோமாகில், கடவுள், நீங்கள் இன்னபாவஞ் செய்தமையால் இன்னதண்டம் பெறுவீர்களென்று நமக்கு உணர்த்தியன்றோ நம்மைத் தண்டிப்பார். அங்ஙனம் உணர்த்தாது தண்டித்தல் நீதியன்றையென்பாயாகில்; அக்கடவுள் இன்ன இன்ன பாவஞ்செய்தவர்கள் இன்ன இன்ன துன்பங்களை அடைவார்களென்று சைவாமங்கலசார் நமக்கு உணர்த்துகின்றாரே. இதுகாறும் கூறியவாற்றால், நாம்செய்த கர்மங்களினாலேயே மேன்மேலும் பிறந்திறந்து சுகதுக்கங்களை அதுபலிக்கின்றோம் என்பது நாட்டப்பட்டது.

ஆன்மாக்கள் தாம் தாம் செய்த புண்ணிய பாவ கர்மங்களினாலேயே பிறந்திறந்து சுகதுக்கங்களை அனுபவிக்கின்றார்களெனில்,

அவர்கள் ஆதியிலே கடவுளால் படைக்கப்பட்டுச் சகலதுக்கங்களை அனுபவித்தற்கு, முன்னே என்னகர்மஞ் செய்திருந்தார்கள்? என்பாயாகில்: பசுக்களும், அப்பசுக்களைப் பந்தித்தபாசமும், அப்பாசத்தின் ஒழித்து அப்பசுக்களுக்குப் பேரின்பத்தைக் கொடுக்கும்பொருட்டுப் பதியினாலே செய்யப்படும் பஞ்சகிருத்தியமும் ஆதியல்ல, அநாதியேயாம். பதியைப்போலப் பசுக்களையும் அநாதியினையில், பதியை ஒப்பில்லாதவரென்றல் கூடாதே என்பாயாகில், நீ ஆன்மாவுக்கு உற்பத்தியுண்டு நாசம் இல்லையெனக் கூறுகின்றாயே: அவையுமும், பதியைப்போலப் பசுவை நசுயில்லாததென்னகையால், பதியை ஒப்பில்லாதவரென்றல் பொருந்தாதென்று பேசல்லென்றோ! பதியும் பசுவும் அநாதிசித்தாயினும், பதி அநாதிமலமுத்தசித்தம், பசு அநாதிமலபெத்தசித்தம், பதி பசவுக்கும் பாமுத்தி வியத்திக்குறி அனுக்கிரகம் பண்ணும் சித்தம், பசு அவைஹக்கிரகத்தைப்பதியினிடத்தினின்றும் பெறும் சித்தம் பதி சிருட்டி சங்கார திதி நிரோபாவபத முத்தி அனுக்கிரகங்களைப் பண்ணுஞ்சித்தம், பசு அந்தப் பஞ்சகிருத்திய பரதந்திரத்தில் அகப்பட்டுக் கட்டுண் ணுஞ்சித்தம், பதி ஒருவராலறி விக்கப்படாதுதானே அறியுஞ்சித்தம், பசு சிற்றறிவு பேரறிவுகளினால் உணர்த்துவிக்க யோக்கியமாகுஞ் சித்தமாய், இருத்தலால், பதியை ஒப்பில்லாதவரென்றல் கூடாதென்பது கூடாது.

பஞ்சகிருத்தியங்களை அநாதிஎன்றல்எவ்வாறு? என்பாயாகில்: பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யுமாறும், அப்பஞ்சகிருத்தியங்களில் அகப்படும் பசுவும், அநாதியாமாதலானும், அநாதியாய் பதி சிலகாலம் உணர்வாவிருந்து பின்னர்ப்பஞ்சகிருத்தியஞ்செய்யத் தொடங்கினவரெனில் அவரை நிருவிகாரியென்றல் கூடாமையானும், ஒருஎனிடத்தினின்றும் உயிர்ப்பண்டாயொடுங்குதல் சிலகாலஞ் சென்றபின்னர் தோன்றுதலின்றி ஓயாது எக்காலத்தும் வருதல்போல, பதியினின்றும் உண்டாகும் பஞ்சகிருத்தியங்களும் சிலகாலத்துக்குப் பின்னர் தோன்றுதலின்றி ஓயாது எக்காலத்தும் வருமாதுலாம், பதி பஞ்சகிருத்தியம் அநாதியென்பதே சித்தம்.

இப்படிப் பிறந்திறந்துமுறும் ஆன்மாக்கள் எப்பொழுது முத்தியடையும் என்பாயாகில், பலசென்மங்களிலே நிச்சகாமியமாகச் செய்த புண்ணியங்களினாலே, மந்ததமம் மந்தம் தீவிரம் தீவிரதமம் என்னும் நான்கு சத்திகிபாதங்களும் கிரமமாகவரும். அப்பொழுது கருண நியாயகிய சிவன் ஆசாரியமூர்த்தியை அநிட்மத்து, சிவத்தகைசெய்து. முறையே சரியை கரியை யோகம் ஞானங்களிலே நிறுத்துவர். இந்நான்குபாதங்களின் வழிநின்றவர்கள் முறையே சாலோக சாயீப சாரூப சாயுச்சியங்களைப்பெறுவார்கள், இவைகளெல்லாம், சைவாகமங்களைக் குருமுகமாக வாசிக்கில், தெளிவாகவிளங்கும்.

சைவாகமங்களை எனைக்குஉணர்த்தல்வேண்டும் என்பாயாகில்: அவைகளைச் சிவகிரந்தை பண்ணும் புறச்சமயிகளுக்குச்சொல்ல எங்க

வருக்குச் சிவனுடைய அனுமதியில்லை. ஆதலால், உனக்குச் சொல்வது கூடாது. மத். 6. 8. "நீங்கள் நாய்களுக்குப் பரிசுத்தமானதை இடாதிருங்கள், பன்றிகளுக்குமுன் உங்கள் முத்துக்களைப் போடாதிருங்கள்; இவைகள் அந்தமுத்துக்களைக் கால்களால் உழக்கி, திரும்பி உங்களைப்பீறும்." என்னும் வசனத்தை நீ மறந்தனைபோலும். அது நிற்க, சைவர்களுள்ளும் எல்லாரும் சைவாகமங்களை வாசித்தற்கு அதிகாரிகளல்லர். சைவாகமங்களில் கிரியாகாண்டத்திற்குச் சமய நீக்கையோடு விசேஷ நீக்கையும் பெற்றவர்கள் அதிகாரிகளாவார்கள். மற்றை ஞானகாண்டத்திற்கு அவ்விரண்டோடு நீர்வாணதீக்கையும் பெற்றவர்களே அதிகாரிகளாவார்கள். அதிகார முள்ளவர்களும் குருவின்றித் தாமே வாசிக்கப்புகுதல், ஆயுதபரீக்கை இல்லாதவர்கள் குருவின்றி ஆயுதங்களைப் பரீக்ஷிக்கப்புகுதல் தர்மமத்தாமே சேகித்தற்கு ஏதுவாமாறுபோல, தபலமத்தாமே செடுத்தற்கு ஏதுவாகும். ஆதலால், அவர்கள் சைவாசாரியரை அடைந்து வழிபட்டு, அவ்வாகமங்களைப் பூசித்து வாசித்தல்வேண்டும். அவர்களல்லாத சமயிகள் தாம்செய்யவேண்டிவனவற்றையும் விலக்கவேண்டிவனவற்றையும் அறியாது கெட்டுப் போகலாமா? என்பாயாகில்; அவர்கள் சைவாசாரியர்களை அடைந்து வழிபட்டு, தங்கள் தங்கள் பக்குவத்துக்கேற்ப அவர்கள் போதிப்பனவற்றை அறிந்து, அவ்வாறே நடக்கில் ஈடேறுவார்கள். யூதர்களெல்லாரும், தங்கள் சமயசாத்திரத்தை ஆசாரியர் ஆலயத்திலே வைத்துப் பிடித்து இன்னது இன்னது செய்யல்வேண்டுமென்று தங்களுக்குப் போதித்து அறிந்து அவ்வாறே நடந்தார்களென்று அந்தச் சாத்திரத்திலே சொல்லப்படுகின்றது. அங்ஙனமன்றி, அவர்களெல்லாரும் அதை எழுதிவைத்து வாசித்தார்களென்று தோன்றவில்லை. இன்னும், யேசுவுடைய சீடர்களும் சனங்கள் இன்னது இன்னது செய்யல்வேண்டும் என்று வாய்மொழியாக உபதேசித்தார்கள். தூரதேசத்தாருக்கு நிரூபங்களை எழுதியனுப்பினார்கள். அங்ஙனமன்றி, தங்கள் சமயசாத்திரத்தைச் சகல சனங்களுக்கும் கொடுத்தனுப்பினார்களென்றும், அவர்கள் வாசித்தார்களென்றுங் காணப்படவில்லை.

பாகிரியே, நீ இவைகளைப்பகூடாதம் இன்றி ஆராய்ந்தறிந்து, எங்கள் சைவத்தைத் தூஷியாமல் அடங்கியிருக்கக்கடவாய்.

ஞ்சனம்.

சனங்களே,

ஆன்மாக்களுக்கு ஆணவமாகிய மூலமலகாரணத்தினாலே கன்மானுசாரமாக உண்டாகும் பிறப்பு, அண்டசம் கவேதசம் உற்பிச்சம் சராயுசம் என நால்வகைப்படும். அவைகளின் விரி என்பத்து நான்கு தூரூயிரம் யோனிபேதமாம். இவ்வாறுள்ள யோனிகளுள், இதர யோனிகளெல்லாவற்றையும் போகத்தினாலும் பிராயச்சித்தாதி களிணலும் நீக்கி மனுஷிய ஜன்மத்திலே வருதல் மிகுந்த அருமை

பாட அவ்வருடை, ஆராயுங்காலத்தி, சமுதநிரகதைக் கையினிலே
 தேதிக்கரையேறுதலபோலும். இப்படிப்பட்ட மனுஷிய ஜனபதவை
 விபயினும், சாததிரமணமுடி வீசுத மலைகளிலும் வணங்கலிலும் குற
 வா மறவு முகவியேயாகாளாய பிறவது சாஸ்திரங்கள் வழங்குந் தே
 சங்கலிலே பிறபது மிருகத புண்ணியம். அதினும், சிவப்பிரணீந
 ம சிய வேதாகமங்கள் உபங்குத ம்லேச்ச தேசகதைவிடு, அவை
 வழங்கும் ஆரிமத்தசத்திலே பிறபது மிருகத புண்ணியம் அதினும்,
 வேதாகமவ சிய பச்சாயிகள் வயிநிலே பிறவாமல், சைவசமயிகள்
 வயிநிலே, பிறபது மிருகத புண்ணியம். இடமில் அருமைய
 க உயிற் பண்புநீய லன கதினால் வரும் பயன் சமருநிலங்களை
 குறைய அமைந்த வைபாசாரியரை அடைந்து, சிவபுலகைடு மறு,
 சைவாகமவிகவழியொழுகி, சுவணை வழியும், பாம்புநவநாதபு
 சிய நித்திய னந்த முத்தியை அடைதலேயாய

இந்த அடியாக கத விய னணியகதுக்கு இன்னியை
 பகருவிபாசிய இய நுட னுடைய நத உயி, அமரநு பய
 னை அடைகருகு சநிதிபு பபலாயிட்டு உபசாரநி (பொள்ள
 க்கு குறமுள்ளி லையா மக த அரிபுத வியிதாக்க வலிச
 லகய பராகதியிலுடி, அநாய வலி ககளைநிதி அரியல
 பகய போகதகிலுடி, பரமம லி னிகளை லிசீகி மிசு, வயி
 நவநாத விருபுபு பப லேசு கிலுடி, புண்ணை வகிநிக
 பட்ட குறகிசமயகிள லேசு கைய து ககய பராமயத துடி
 னத்திலும், இன்ன மிலே பச்சாயிகளே டி பரிசயி வயி
 மலாய ல வந்த தூயாசனையின அலுவல்களையிலுடி பகள
 னை ல்லானகப லேசு ககய ககில வியு து அந்த வியவேதனை
 பட்டு மூலவந்தரு மய தேடுசை களை'

இவ்வாறே பாசனகூறிய ப ருநவநாதபாசியிடமின்பத
 கை அபநகரகு மயாத, விய தசாயிய இயனை சிறநின்ப
 கை துக் கருகு கருவியாய செலாடு வொருளென்று பாயந்
 லேகனை களை லேசு கள வொகநகூய சிறநின்பகிளியிலுடி இட
 மடப டவதனபதை அபிரிநெ ரவந்தரேய தலைநககால
 விடுகினை தரறுகினை லேசு தநிரானான லிட வியவேரைக கடு
 கவொ வொலியு வகது ககிசுடி வலினை லேசு ககய ககை-தளி தே
 னக கினை போலு வயிநவயின ப' எனறு முனரேறுகூறிய
 செயபுனைககொண்டு, சிந்திதது பராமகள் இயமசை இழவுடைச
 க சிய சிறநின்பதை அலுவல்ககு வறியு, சிவனை வழிபட்டு
 முகதியடைதற்குக் கருவியாகிய இகநெசம இன்னும் வழிபடுதற்கு
 ஆரோகசியமாய சிறகுமொரு டி எனமகொண்டு அலுவலிததல
 வேணும். அச்சிறநின்பதககு நிமிசுதமாகிய செலவாததை தே
 டிமவழியும், சமயததுரோகம் கொலை களவு பொய்ச்சான்றரைததல
 விசுவாசகாதம் முதலிய பாககயகளைநிதி தேடலவேண்டும். நீவகளை
 இவ்வணம் செய்யாது சமசமயம்கிப சைவததைவிட்டு, சிவதூய

ணம் சிவசாத் திர தூஷணம் முதலிய அதிபாதங்களே செய்யும் பாதிரிகளால் மருட்டப்பட்டு, அவர்களுடைய தூர்ச்சமயமாகிய கிறிஸ்து சமயப் படுகுழியில் வீழ்ந்து, அதன்வழியாகப் பொருளும் புகழும் தேடமுயன்று, அவர்களோடொத்த அதிபாதகிக ளாகின்றீர்களே! இம்மையில் எளிதிற்பெறப்படுவனவாகிய மிகச்சிறிய பொருளையும் போலிப் புகழையும் குறித்தும், சைவத்தின்மேலே பாதிரிகளேற்றும் தூஷணத்தினாலே மதிமயங்கியும், எம்மையினும் பெறுதற்கரிய பெருஞ்சிறப்பினதாகிய ஆன்மலாபத்தை இழந்துவிடாது உய்யும் பொருட்டு, சைவதூஷணபரிகாரம் எனனும் இந்நூலைப் படிப்பாத மின்றிச் சித்தசமாதானத்துடனே பலமுறைவாசித்து ஆராய்ந்து பார்த்து, அப்பாதிரிகள் எற்றிய தூஷணங்களெல்லாம் பொய்யென்பதைத்தெறிந்து, வேளாண்மை வாணிகம் இராசசேவை முதலிய தொழில்களாலும், அவை கூடாக்கால், யாசனத்தினாலும் சீவித்துக் கொண்டு, அநிருதம் பூர்வாபரவிரோதம் முதலியதோஷங்கள் ஒன்று மின்றி, யதார்த்தமாய் விளங்கும் சைவத்தின்வழியின்று, நீத்தியானந்த முத்தியைப்பெற முயலக்கடவீர்கள். அதனை இன்னுமொரு பிறப்பிலே அடைகுவமெனின், ஐயையோ, இப்பிறவிதப்பினாலெப்பிறவி வாய்க்குமோ யாதாவருமோ! தெரியாதே! இப்பிறப்பிற்குள்ளே இன்னுஞ் சிலநாட்சென்றபின் அடைகுவமெனின், இப்பிறவி நீங்கும் எல்லை இதுவென்று தெரியாதே! இங்ஙனமே, “உலகத்தீரேயுலகத்தீரே - நாக்கழப்பாகவாய்ப்பறையலெழ்து - சாற்றக்கேண்மின்சாற்றக்கேண்மின் - மனிதர்க்கு வயது நூறல்லதில்லை - ஆம்பதிரவிலகலுந் துயிசிற்றால் - ஓட்டிய விளமையா லோரைந்து நீங்கும் - ஆக்கையினைமையிலையமுன்று நீங்கும் - எழுபது போக நீக்கிருப்பன முப்பதே - அவற்றுள் - இன்புறு நாளுஞ் சிலவேயதாஅன்று - துன்புறு நாளுஞ் சிலவே யாதவால் - பெருக்காரொத்தது செல்வம் பெருக்காத் - நிடிசரையொத்த திளமையிடிசரை - வாழ்மர மொத்தது வாழ்நா ளாதலால் மூன்றேசெய்யவும் வேண்டுமொன்றும் - நன்றேசெய்யவும் வேண்டுமன்றும் - இன்றே செய்யவும் வேண்டு மின்றும் - இன்னேசெய்யவும் வேண்டுமின்னும் - நாளை நாளை யென்பீராகில் - நரனுடை முறைநாளாவது மறியீர் - நம்முடை முறைநாளாவது மறியீர் - எப்போதாயினும் கூற்றுவன் வருவான் - அப்போ தந்தக் கூற்றுவன் நன்னைப் போற்றவும் போகான் பொருளொடும் போகான் - சாற்றவுய போகான் நமரொடும் போகான் - நல்லா ரென்னு னல்குர வறியானதீயா ரென்னுன் செல்வரென் றுன்னுன் - தரியா னொருகண்ந் தறுகணுளன்.” எனப்பெரியோர் கூறினார். ஆதலால், இச்சரீரமுள்ள பொழுதே, மேற்கூறியவாதே முத்தியடைய முயலக்கடவீர்கள்

சைவதூஷணபரிகார

முற்றுப்பெற்றது.